

ఆంధ్రసచిత్రవార్త
పత్రిక

13-9-63

అమెరికాలో పిల్లల పెంపకం!

25 నవంబర్

కొసల్క పౌడక్ష్మి వారి

మంచీరోజులు వస్తాయి

వర్షకల్పం 6 విశ్వనాథం శాసన ఆరుద్ర సంకేతం కోదండరామి
నిర్మాతలు 5 భావనారాయణ, P C భార్యకృష్ణరాజు

REVATHI

గంగాంబర

మతిభ్రమించిన
 యువకళాకారుని ఉప్పెకాలకూ
 ఉన్నాడ బేషబ్బకూ సహించి
 అతణ్ణి ఆటపాటలతో అలరించి
 తాను అవకాశాలకూ అవహేళనలకూ
 భరించి, అతటిలామరుగుపడిన
 కళాప్రతిభకు పునరుజ్జీవం
 కలిగించి,
 అపూర్వ తైగ్రాన్ని ప్రదర్శించిన
 అసమాన యువతి
 పుణియ గౌరవ--

VKR

ప్రసాద్ ఆర్ట్స్ పిక్చర్స్ ప్రెజెంట్
పనభక్త
 విభావ ప్రియం, వరకల్ప
 ఎడిసినియూరపు శాంతివల్లభులు

కండల నొప్పులు పోగొట్టుకోండి ఇదిగో **అమృతాంజనము**

అమృతాంజన్ రో శమనాన్ని కలిగించే 10 రకాల ఔషధాలు ఉన్నాయి త్వరగా నొప్పు కంగా వివరణ కలిగిస్తుంది అతి కొంచెము వాడవలసి ఉండటంచేత ఒకే సీసా నెలల పాటు వస్తుంది 70 ఏళ్ళు పేరు గడించిన అమృతాంజన్ బెలుకులకు, తలనొప్పికి గుండె జలుబుకు, ఇతర బాధలు, జలుబులు మరియు నొప్పులకు ఆమోఘమైనది

గాలిమార్పు, నిశ్శబ్దవికారో తాపత్రయాలు నొప్పులను, జలుబులను ఇతర బాధలను కలిగిస్తాయి ఇంట్లో ఒక అమృతాంజన్ సీసా ఉంచుకోండి

అమృతాంజన్ 10 రకాల
ఔషధాలు చేరిన మందు

అమృతాంజన్ క్రొత్తగా ఆట్టపెట్టే రో వస్తుంది. సీసా 'అలూ' థాప్ రో పేలు చేయ బడి ఉంటుంది.

అమృతాంజన్ లిమిటెడ్

చుర్రాసు. బొంబాయి. శంకర్ - థిర్తి
JMT-AM-2532

ఏజంట్లు కావలెను

మా 1964 ఆస్పెక్ట్ క్యాలెండర్లకు ఆర్డర్లు బుక్ చేయుటకు అనుభవము గల ఏజంట్లు కావలెను అందమైన డిజైన్స్, చాల వాకయ్యేన రేట్లు వ్రాయండి:

SIVAKASICALNDAR CO
P B 1775, MADRAS 1

EFAR REGO

శనివారానికి సంకేతమైన గుర్తు

ప్రెషర్ ఫ్లైట్

మోడల్ నెం 1

నెం 100 హింగ్

నెం 100/1 హింగ్

రానెక్ ఇండస్ట్రీస్ ప్రైవేట్ లి.,
శ్రీశి కవర్ రోహర్ ప్లీత్ బొంబాయి 2.

రానెక్ లిమిటెడ్
ప్రైవేట్ లిమిటెడ్
బొంబాయి 2 కలకత్తా 1 మద్రాసు 1
ఫోన్ 2006 టెలి. 2121 టెలి. 11248

స్వాతంత్ర్యానికి ఆపద వాటిల్లినది,
మీ సర్వశక్తులా దానిని కాపాడండి
— జనహర్లాల్ నెహ్రూ

దేశ సంపదలను సమీకరించండి

భారతదేశ సంపదలు అమూల్యమైనవి దేశమును శక్తివంతముగా చేయడానికి వీటిని పూర్తిగా వినియోగించుకోవాలి మన స్వాతంత్ర్యానికి సంఘటించిన ఉపద్రవాన్ని ఎదుర్కొన్నదానికి ఇది ఒక్కటే మార్గం. అమితవ్యయము, దుబారా దేశానికి హానిచేస్తాయి. స్వాతంత్ర్యం విలువయైనది, దాని మూల్యాన్ని పూర్తిగా చెల్లించవలసినది మనమే.

మీ సర్వశక్తులా స్వాతంత్ర్యాన్ని పరిరక్షించుకోండి

DA 63/F7

ఆంధ్రసాహిత్యవారం పత్రిక

వ్యవస్థాపకులు
దేశోద్ధారక కవిశివాధుని
నాగేశ్వరరావు పంతులుగారు

మొదటివారిం 13-9-63
భిక్షువారిం 56 సం-చిక 2
సాహిత్యము 1908

ముఖ్య సంపాదకులు
శివలెంక శంకుభవసాద్
సంపాదకులు
శివలెంక రాధాకృష్ణ

ఒక సంవత్సరం చందా
వివరాలు

ఇండియా రూ 13 00 ఇతర దేశాల
ఒకమీద (Sea Mail) రూ 20 00
(విమానం ద్వారా (Air Mail): బ్రిటన్,
జర్మనీ, ఇతర యూరోప్, ఆఫ్రికా దేశాల-
రూ 114 00 అమెరికా రూ 176 50
ఆస్ట్రేలియా 135 00)

విడ్డీపత్రిక 25 న పై.
సంవత్సర చందా: 13.0-0.

ఆంధ్రపత్రిక కార్యాలయము
7. తంబుచెట్టి పీఠి, మద్రాసు-1

కొత్తనది పరస్వతి (పొద్దు. ప్రభాకర్)

మనలోమాట

శ్రీమతి సి రమాదేవి ప్రస్తుతం
అమెరికాలో ఉంటున్నారు స్వామి
భవం మీద అమె వ్రాసిన 'అమెరికాలో
వీల్లల పెంపకం' వ్యాసం వనితా
లోకం పరితలకు నచ్చగలదని అతి
స్తున్నాము .

* * *
'నా డైరీలో ఒక పేజీ' ఒక నవ
లిక అనవచ్చు ఈ రచన కథా వస్తువు
రచనకే సంబంధించినది 'కథ కోసం
కథ' అయినప్పటికీ రచయిత (త్రు)
లకి మాత్రమే కాక మామూలు పాఠ
కులకి కూడా శ్రీమతి ముప్పాళ
రంగనాయకమ్మగారి నవలిక మంచి
కాలక్షేపంగా ఉంటుందని మా
నమ్మకం :

* * *
'శ్రీ' (30-8-63 సంచిక)
వ్యాసం మీద వచ్చినన్ని ఉత్తరాలు
ఇటీవల మరి ఏ వనితాలోకం
వ్యాసం మీదా రా లేదు అయితే

వనితావాణిక వురుగులు కూడా
ప్రాస్తున్నాడు వీలయినంతవరకూ
వీటిని ప్రచురించటం లేదు :

లోకంపోకడ

కొడుకు ఆశ్చిత పడపాతం అంటే
ఏమిటి నాన్నా ?

తండ్రి పదవుల్లో ఉండేవారికి సాధార
ణంగా పట్టుకునే ఒకరకమైన వ్యాధి తమ
బంధువులకు ఉద్యోగాలు, సహాయాలు చేసి
పెట్టటం ఈ వ్యాధి లక్షణం

కొడుకు అయితే శ్రీ నెహ్రూ క్కూడా
వుందా నాన్నా : ఈ ఒప్పు :

తండ్రి ఆయనొక్కడు మినహాయింపు
రా నాన్నా :

మీ కృపియే దేశానికి సాభాగ్యం
మీ పొదుపే రక్షణనిధికి మదుప

విషయానుక్రమణిక

కథలు :

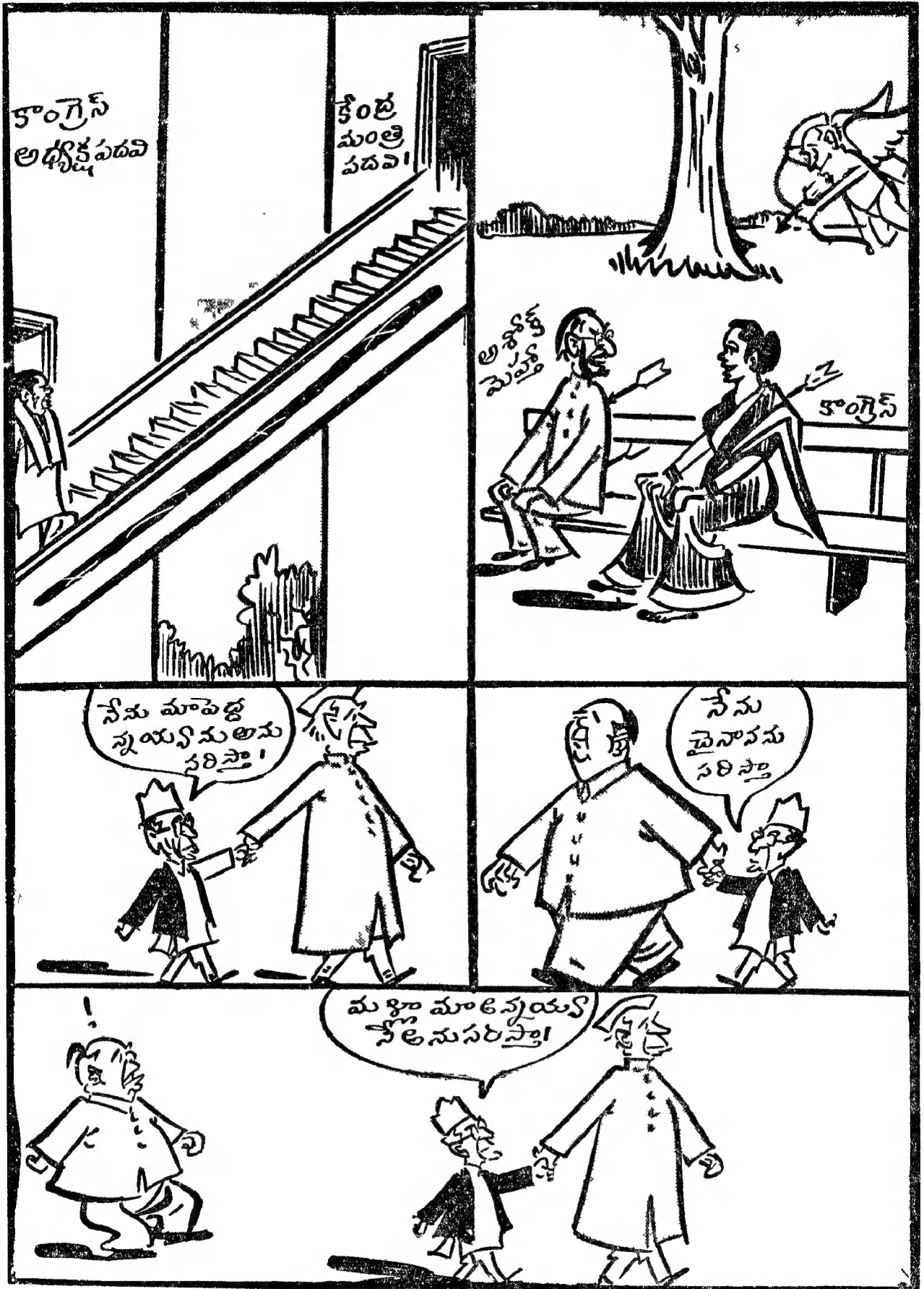
మెరకచేను — 18
ఏకలవ్యుడు — 22

సీరియల్ కథలు :

ప్రేమకు పగ్గాలు — 12
కొలంబా — 20
నా డైరీలో ఒక పేజీ . — 28
(ప్రారంభం)

శీర్షికలు, వ్యాసాలు, సినీమా :

ఉత్తరాలు — 3, ఊహా కార్నాల్ — 6,
మ్యాథిల్లిశి — 7, సినీమా — 9, రాజధాని
కమర్లు — 11, వనితాలోకం — 14, వనితా
వాణి—15, వాఙ్మలాలు—24, నా అనుభవ లో
తెల్ల పెద్ద సరికోధు (19) — 27, సినీమా
రివ్యూ — 55

శత్రు చికిత్సకు గురియైన మంత్రివర్గాలు !

శ్రీ కృష్ణ

శత్రువారం అంతా అనుకూల వింతల కాలం.

మన ప్రధాన మంత్రి మొట్టమొదట తన వగ వో పెద్ద శస్త్ర చికిత్స చేయటానికి నిశ్చయించి, తనదే ఇంకా పై చెయ్యని నిరూపించుకున్నారు. ఈ పనికి అయ్యి, వెనక నుంచి ముందుకు వెళ్తున్న వచ్చింది. తేకపోతే కాంగ్రెస్ పార్టీ విచ్ఛిన్నమైపోవటం, ఆరాచకం ప్రబలి, భారత దేశంలో పార్లమెంటరీ ప్రజాస్వామ్యాన్నే రక్షించుకోవాల్సిన స్థితి వల్లం జరిగింది.

మద్రాసు ముఖ్యమంత్రి శ్రీ కామరాజ్ చేసిన "పార్టీ సేవకు పదవీ త్యాగం" అనే ప్రతిపాదన నమనరించి, ఆయనతో పాటుగా, వివిధ రాష్ట్రాల నుంచి, కేంద్రం నుంచి సుమారు మూడు వందలకు పైగా రాజీనామాలు వచ్చాయి. అతి తాజాగా జరిగిన కాంగ్రెస్ సమావేశం ఈ పదవీ త్యాగంలో పార్టీ సేవకు అర్హులైన వారిని ఎన్నుకునే అధికారం ప్రధాన మంత్రికి ఇచ్చిన విషయం తెలిసింది. కాంగ్రెస్ కార్య నిర్వాహక వర్గం ఇటీవల రెండు రోజులపాటు సమావేశం జరిపి ప్రధాన మంత్రి పదకొన్ని ఆమోదిస్తూ, ఆరు రాష్ట్రాల ముఖ్య మంత్రులు, ఆరుగురు కేంద్ర మంత్రులు ఇచ్చిన రాజీనామాలను ఆమోదించింది. రాష్ట్రాల ముఖ్య మంత్రులలో శ్రీయుతులు కామరాజ్ (మద్రాస్), బి. పట్నాయక్ (ఒరిస్సా), బి.ఎం. సంద్రూ (బీహార్), సి. బి. గుప్తా (ఉత్తరప్రదేశ్), మండోయ్ (మధ్య ప్రదేశ్), గులాం మహమ్మద్ (కాశ్మీర్)లు, కేంద్రమంత్రులలో శ్రీయుతులు మొరార్జీ దేశాయ్ (ఆర్థిక మంత్రి), యన్. కె. పాటిల్ (ఆహారం, వ్యవసాయం), లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి (దేశీయ వ్యవహారాలు) గోపాలరెడ్డి (సమాచార శాఖ), కె. యల్. శ్రీమూర్తి (విద్య) జగజీవన్ రాం (రవాణా)లు రాజీనామా లిచ్చారు.

రాష్ట్రాలకు సంబంధించినంత వరకు మన ప్రధాన మంత్రి, వెంటనే పదవికి 'వారసులు' దొరికే మద్రాసు, బీహార్ అంతరంగిక తగాదాలవల్ల పరిపాలనకు భంగం కలిగే ఉత్తర ప్రదేశ్, మధ్యప్రదేశ్ తేక ఎక్కువ అవినీతి, దౌర్జన్యం లాంటి అభియోగాలు గల కాశ్మీర్ లాంటి వాటి ముఖ్యమంత్రుల రాజీనామాలను మాత్రమే ఆమోదించారు.

దర్పణలోపున్న రెండు రాష్ట్రాలు ముఖ్య మంత్రులను మాత్రం కదిలించలేదు. అందులో ఒకటి-కేరళ: ఇక్కడ కిదిలిస్తే కమ్యూనిస్టులవల్ల ఇబ్బంది ఏర్పడవచ్చు రెండోది పంజాబ్. ఇది పశ్చిమ పాకిస్థాన్ కు మరీ దగ్గరగా వుండటం ఒక కారణం.

ఇక కేంద్రానికి సంబంధించినంతవరకు "అభివృద్ధి నిరోధకులు, పాశ్చాత్య అనుకూలురు—" ఏళ్ళ

నీడ వదిలిపోయింది కమ్యూనిస్టులు, వారి అనుయాయులు బుజారెగొమ్మన్నారు. ఈ వర్గం చాలా కాలం నుంచి లోకసభను 'అభ్యుదయ వాదులు— తద్వ్యతిరేకులు' అని విడదీయాలని ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉంది. ఏళ్ళ దృష్టిలో అభ్యుదయ వ్యతిరేకులంటే శ్రీయుతులు దేశాయ్, పాటిల్ లాంటి వాళ్ళవుతూలు. కాని ప్రధాన మంత్రి తీసుకున్న నిర్ణయం, శాసన సభలకు వెలుపల, లోపలాకూడా కాంగ్రెస్ పార్టీని సుసంఘటితం చేసేందుకు మాత్రమే. ఇప్పుడు కొత్తగా ఏర్పడబోయే మంత్రి వర్గంలో వామపక్షం, తీవ్రవాదులు అంటూ ఉండవే ఉండదు. ప్రధాని

కొత్త ఆర్థిక మంత్రి టి. టి. కె.

నెహ్రూను విసుర్చించే వాళ్ళలో ఎవరూ లేరు కనుక కొత్త మంత్రివర్గం సఫిష్టిగా కృషి సల్పాలి. అవలు ఏదో యాదృచ్ఛికంగా ఒకటి రెండు సందర్భాలలో తప్ప మంత్రివర్గంలో ఎప్పుడూ భేదాభిప్రాయాలు రాతేదు. ఇప్పుడు ప్రధానమంత్రి మంత్రిమండలిని పదకొండు మందికి తగ్గిస్తారని అనుకుంటున్నారు. అంటే ఆయన ఇప్పుడు ఇంకో ముగ్గురి మంత్రి వర్గంలో లోకి తీసుకుంటే చాలావుతూలు. ప్రస్తుత కాంగ్రెస్ ఆధ్వర్యం శ్రీ సంతోషయ్యను వెనుక జడన కూలాల ప్రతినిధిగా, శ్రీ జగజీవన్ రాంకు బదులుగా కేంద్ర మంత్రివర్గంలోకి తీసుకుంటారని అనుకుంటున్నారు. ఏకగిరిన ఇద్దరు మంత్రుల పేర్లు త్వరలో ప్రకటిస్తారు.

ఆరుగురు కాబినెట్ హోదా మంత్రులను ఎన్నుకోవటం మనది భారీ ఎత్తున మంత్రివర్గ సుసంపన్నతానికే దారి చూపుతుంది. ఈ ఆపకాళ్ళన్నీ ఆర్థిక వ్యవహారాల శాఖలు చూచే మంత్రి వర్గం సహజము కుదయోగిస్తారని ఇక్కడి వారి భావం.

విడదీసిన పరిశ్రమలను ఒక్క మంత్రి క్రిందకు తీసుకు వచ్చే విషయం తీవ్రమైన పరిశీలనలో ఉంది. ఈ విషయమంతా శ్రీ టి. టి. కృష్ణమాచారి చుట్టూ ప్రదక్షిణం చేస్తున్నది. ఆయనకు గణక ఆర్థిక శాఖ ఇన్స్పెక్టోరేట్ మద్రాసుకు చక్కా చెక్కెస్తారనేది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఈ రెంటిలో ఏదో ఒకటి తప్ప రాజీ మార్గం అంటూ లేనేలేదు. కనుక దేశాన్ని సరించేటి శ్రీ నెహ్రూవో, ధనం ఘనతో తెలుసుకోవచ్చు. దీన్ని కొంచెం వివరిస్తా. శ్రీ కృష్ణమాచారి వ్యతిరేకంగా, వర్తతివారి గూఢచుత్వాణి చాలా జరిగింది. శ్రీ కృష్ణమాచారి మొప్పటి

కొత్త హోం మంత్రి సందా.

విప్లవంలో నామినేషన్ దాఖలు చేయగానే, బొంబాయి షేర్ల ధరపడి పోవటం, అదే షేర్ల ధరలు 28 ఫిబ్రవరి 1963 లో శ్రీ మొరార్జీ దేశాయురు. 61 కోట్ల అదనపు వస్తులు విడిచిపెట్టబడ్డాయి ప్రకటించగానే పెరిగిపోవటమూ పై గూఢచుత్వాణి విధర్మనం. 28 ఫిబ్రవరి 63 న జరిగిన బడ్జెటు సమావేశం లగాయితు ధనం విలువను నాశనం చేయటం జరిగింది. కొన్ని పాత, కొత్త కంపెనీలను కొత్త పెట్టుబడులు సంపాదించేందుకు అనుమతిస్తూ ప్రతి అదివారం ప్రభుత్వం ప్రకటనలు చేస్తూ, వీటిలో ఏ ఒక్క కంపెనీకి కూడా ముందుకువచ్చి కావాల్సిన పెట్టుబడులను సంపాదించుకునే శైల్యం లేకపోయిందంటే ధనం విలువ ఎంత పాడై పోయిందనటానికి వేరే విధర్మనం అక్కర్లేదు. నాకు తెలిసిన ఒకాయన తనకున్న యావదాస్ లో వాటా కొనుగోలు చేయటం, 28, ఫిబ్రవరి 1963 నుంచి అది వెనకరి 4 వట్లకు పడిపోవటం కూడా వేనరుగుదును.

రిరి ప పేజీ చూడండి

ఆ డం బ రా ల ను వి డ నా డం డి
దేశసంపదను వృధా కానీయకండి

సొగసుగా
కనపడండి...
'హేజలైన్'
సౌందర్య
సాధనలలో
మీ ముఖమును
కలకలలాడేలా
చేసుకోండి

స్నో * కోర్డ్ క్రీమ్ + టార్క్

సువాసనగల పై సౌందర్య సాధనలలో ప్రతి ఒక్కటి మీ ముఖమునకు ప్రత్యేకమైన అందమును కలిగిస్తాయి

* 'హేజలైన్' స్నో - మీ ముఖమునకు రక్షణనిచ్చి దానికి శోభను చేకూరుస్తుంది

* 'హేజలైన్' కోర్డ్ క్రీమ్ మీ ముఖ చర్మమును బాగుగా శుభ్ర పరచి దానిని మృదువుగా ఉండేలా ఉంచుతుంది మీ ముఖము నవనవలాడుతూ యువ్వనవంతముగా కనపడుతుంది

* 'హేజలైన్' టార్క్ సువాసనగల మృదువైన పొదరు దానిని జల్లకొంటే మీరు ఆహా ఎంత చల్లదనము అబ్బా ఏమి తాజాదనము, అరె ఎంత సువాసన అంటారు :

బ్రోన్ వెల్ కం తయారులు

9WY 10-TEL

అ పి - ఇ పి - అ న్ని

బొమ్మలియుద్ధం

పిల్లలకు ప్రాచీనమైన బొమ్మలియుద్ధం గ్రంథం ఇప్పటికీ ఎదిరిపోయింది. ఇది పాటలను రికార్డు చేసే చిత్రీకరణ శిల్పం.

శ్రీకర కరుణాచారి - వేణుగోపాలం పై పాట నమూనా (జానియర్) చే నాయుడిది ఈ పాటను భావంతో పాడింది. మేతోనే చిత్రీకరణ కూడా చేశారు.

"అరే అరే అరే అరే
విమయ్య రామయ్య ఇలా రామయ్య!"
ఈ పాటను కొనరాజు వ్రాశారు. స్వర్ణలత, మంత పాడగా రికార్డు చేయబడింది. ఆంధ్రా బస్టర్లు గీతాంజలి, స్వర్ణలత స్వర్యంతో చిత్రీకరణ చేశారు.

"సాగునీళ్ల జడలదావ"
పై చరణం శ్రీనివాసుని రచించిన పద్యం కోనిది. ఆ పద్యంతో కొన్ని చరణాలను పాటగా పాడుకుని.

"మురిపించే అందాలే అవి వన్నీ కేందాలే"
అనే పై పాటను శ్రీశ్రీ వ్రాశారు. ఘంటసాల, మణి పాడగా రికార్డు చేశారు. సీతారాం, జమున లతో చిత్రీకరణ జరిగింది.

"నిను చూడ మనసాదురా - నా స్వామి"
— జానకి శ్రీశ్రీ వ్రాయబడింది. మణి పాడగా రికార్డు చేశారు. విజయలక్ష్మితో చిత్రీకరణ చేశారు.

ఈ చిత్రంలో యన్. వి. రంగారావు - పాపి రాయడు, యన్. టి. రామారావు - రంగారాయడు, బాలయ్య - ధర్మారాయడు, భూపాల - వర్మ రాయడు, సీతారాం - వెంగళరాయడు, ముక్కా మల - కృష్ణమూర్తి - బుస్సె, రాజనాథ - విజయ రామరాజు, యం. ఆర్. రాధ - పౌడర్ జంగ్, సి. యన్. ఆర్ - చూడామణి లక్ష్మణ్, భానుమతి - మల్లమ్మదేవి, జమున - సుభద్ర (వెంగళరాయుని భార్య), (జానియర్) శ్రీ రంజని - విజయరామ రాజు భార్య, సురభి బాలనరస్య - దాసీ వెంకట లక్ష్మి, పద్మావతి, యల్. విజయలక్ష్మి, గీతాంజలి స్వర్ణ స్వర్యం. ఈవిధంగా పాత్రాంశాలు జరిగింది.

మూలాలు : గద్దెలు వెంకటరావు - పర్యవేక్షణ, నమూనా (సినియర్), పాటలు : నమూనా (జానియర్), ఆరుద్ర, శ్రీశ్రీ, సి. నారాయణ రెడ్డి, కొనరాజు, సంగీతం : రాజేశ్వరరావు, భాయి : కమల్ హాషి, నృత్యం : వెంకటి సత్యం, పసుమర్తి, కూర్పు : కందస్వామి, స్క్రీన్ ప్లే : నిర్మాత - దర్శకత్వం : సీతారాం.

పెంచిన ప్రేమ

శ్రీ కృష్ణ సాయీ సినిమావారి "పెంచిన ప్రేమ" చిత్రం ఈ నెలలో విడుదల కానున్నది. ఈ చిత్రంలో యన్. వి. రంగారావు, పాపినాథ్, చంద్రబాబు, సి. భానుమతి, జానకి మొదలగు వారు నటించారు. రచన : అనిసెట్టి, సంగీతం : సుదర్శన్, ధర్మకత్తం, కృష్ణన్ - సంగీతం.

నెట్టుమీద 'అక్షాధికారి'

హాల్లోకి మూడు ప్రకల నుండి ముర్రా వాళ్ల వస్తారు మగవేషంలో ఒక స్త్రీ కూడా ఉంది అందరూ ఎదురుగా ఉన్న ప్లాట్ ఫారం వేపు చూస్తారు ముందు నీడ - అదే కుంటి మనిషి అకారం

తర్వాత అప్పన్నపై న అక్కలి గంటిరమ్మని కంఠం -

"అంతా రెడియోనా ?"

"యన్ ! బాన్ !"

లక్ష్మి ! ఈసారి బాధ్యత అంతా నీ కప్పుగమ్మ వ్వాను నీ చేతుల్లో ఉంది జాగ్రత్త !

యన్ ! బాన్ !

టార్జాన్ ! టైగర్ !

యన్ ! బాన్ !

కపిం ఈ ఎదిపెను రోజుల్లో వదిలారిత నరుకు దిగిత అడ్డం వచ్చినా అనుమానం అగతినా పాడెదదై పోవరే కాల్చి పారెయ్యండి

(స్త్రీ టాప్ నరుకుంటుంది)

లక్ష్మి ! ఇప్పుడు నీపేరు డ్రైవర్ గురవయ్య ! పూ ! గురవయ్య ! అసాయం వస్తే ? రెడీ వ పేజీ చూడండి

న గి రా జ శ్రీ (ప భా క ర్)

సుందరమైన,
మృదువైన
జుట్టు...

టాటావారి హేర్ ఆయిల్‌ను వాడుతే ఆమె జుట్టు
అంతోగ్గవంతముగా నిగనిగ లాడుతూ వున్నది !
టాటావారి హేర్ ఆయిల్‌లు • తలను చల్లపరుస్తాయి • జుట్టును అంతోగ్గవంతముగా నుండ
రముగా నుంపును • దువ్వుకోవ్వాళ్ళ జుట్టును చెరగ నీయవు • పువ్వులంగా జుట్టునిపించ
తాయి • సువాసనతో మనోహరముగా సుండును • బాలాచారి కోకోనట్ హేర్ ఆయిల్ — 4
సువాసనలతోను బాలాచారి కేస్టర్ హేర్ ఆయిల్ — గులాబీ సువాసనలతోను శి సైబిల్ ఆయిల్‌లు
టాటావారి హేర్ ఆయిల్స్

సమస్యగా పరిణమిస్తున్న మురికివాడలు

'ఫ్లెటిన్స్' బైటపడింది. ఉద్యాన అయిన మంత్రులలో, ఆంధ్రప్రదేశ్ మంత్రులు లేక పోవటం శోచనీయమని కొందరూ, హర్షదాయకమని కొందరూ అనుకుంటున్నారు. అయితే, కామరాజ్ చిట్కాకు 'జి' కావలసిన మంత్రులు ఇంకా చాలా మంది ఉన్నారని, వాళ్ల పేర్లన్నీ గుప్తంగా ఉంచబడినవని, ఎప్పుడో వర్జ్యం, వారం చూసుకుని, మళ్లీ ఇంకో ప్రకటన జరుగుతుందని అప్పుడు ఆంధ్రప్రదేశ్ కు ఈ విషయంలో 'అన్యాయం జరగదని' భావించబడుతోంది. 'పైకి నిబ్బరంగానూ, గాంధీర్పంగానూ' కనిపించినా, మన పేరుండేమోనని ప్రతి మంత్రులూ బుజాల తడుముకుంటూనే ఉన్నారు. మొన్న మధ్య బైటపడ్డ 'లెస్ట్'లో తన పేరు చూసుకుని, మూర్ఖ పోయిన ఒకరిద్దరూ కేంద్రమంత్రులు లేకపోలేదు. అయితే మళ్లీ బట్టకుని, చిరునవ్వు పెడిమలకు అతికించుకుని, వణుకుతున్న పెడిమలను, అతిశబ్దం మీద అడుపుతో 'పెట్టుకున్నారంటు ! ఆటంబి ప్రమాదం, రాకుండా, మన ఆంధ్రప్రదేశ్ మంత్రులు ఉల్లాసంగానూ, ఉత్సాహంగానూ ప్రవర్తించటానికి, తగిన 'రివోల్వర్' చేసుకుంటూ, దైవమీద భారం వేస్తున్నారు. ఏమైనా, అనుకోని మార్పులు తప్పని సరిగా రాగలవని, అందువలన ఇప్పటి నుంచే, తగు జాగ్రత్తలో ఉండటము ఎంతైనా అవసరమని తాడుమీదన సర్కుసు చేస్తున్నారు, కొంత, మంది.

ఆంధ్రప్రదేశ్, అకారాధి మాత్రం ప్రకారం (వధువు స్థానం ఆక్రమిస్తోంటే (అస్సాం ఉండను కొండి మొదట్లో), విగతా విషయాల్లో మాత్రం చాలా వెనుకబడి ఉందని, అందరూ ఒకే విమర్శ. పారిశ్రామికంగా హిందూదేశపు పటంలో మన రాష్ట్రానికి అంత ప్రాముఖ్యమైన స్థానం లేదని చాలామంది సిస్సు. ముఖ్యమంత్రిగారే ఈ విషయాన్ని వదలే అంటూ ఉండటం కూడా వింటూ ఉంటుంది, కాని ఈ మధ్య ఈ అపోహ పోవటానికేమో అన్నట్లు, రకరకాల పరిశ్రమలు, హైదరాబాదు ప్రాంతంలో వెలకల్పటానికి తీవ్ర ప్రయత్నాలు జరిగాయి. ఈ మధ్యనే మౌలానా అంటే, హైదరాబాదుకు అయిదారు మైళ్ల దూరంలో, (విజయవాడ రైలుమార్గంలో స్టేషను) దేశంలో తెల్ల పెద్దపాత కర్మాగారాన్ని, విరించటానికి ప్రారంభోత్సవం జరిగింది, ఇది రిపబ్లిక్ పోర్ట్ కర్మాగారము. దీనికి అధ్యక్షులు, మూడు నయాపైసల తెలుగువారు డాక్టరు జయంతి ధర్మతేజ. దీంతో 'తారనాక' ప్రాంతంలో ఉన్న, రెండుమూడు చిన్న తరహా పరిశ్రమలకు కాస్త ఊపు వచ్చింది. ఈ ప్రదేశంలో ప్రయిమేలు రంగానికి కాస్త ఆసరావచ్చింది. నవత్ నగర్లో చాలా పరిశ్రమలు వెలకల్ప బడినవి. ఇండస్ట్రియల్ ఎస్టేటు అనే పేరుతో ప్రసిద్ధి కెక్కింది. దీంతో నవత్ నగర్ ప్రాంతం అంతా పరిశ్రమల మయమయింది. పట్నం అటువైపు బాగా పెరిగి అవకాశాలు కనబడుతున్నాయి. ఇంత

భారీ యెత్తుగా 'తారనాక' వైపు కూడా పరిశ్రమల అభివృద్ధికి సావకాశం యేర్పడుతోంది. ఆంధ్రప్రదేశ్ మొత్తం పారిశ్రామికంగా ముందంజ వేయటానికి డాక్టర్ ధర్మతేజ వదిలీ పోయి రూపాయల పథకం కూడా తయారు చేశారు. దీనివలన విద్యుచ్ఛక్తి ఉత్పత్తి జరుగుతుంది. తర్జన భర్తనలయిన తర్వాత, భారీ విద్యుత్తు రికరాల పరిశ్రమ ఇక్కడే ఉంచటానికి నిర్ణయం తీసుకున్నారు. 'సింథటిక్' డ్రెస్స్ ప్యాక్టరీ ఉండనే ఉంది. ఈ మధ్య, పరిశ్రమల మంత్రులూ చాలా శ్రద్ధ తీసుకుంటున్నట్లు కనబడతున్నారు. రష్యా సహకారంతో ఎలక్ట్రానిక్ ట్రాన్స్ మిటర్ల ప్యాక్టరీ స్థాపించటానికి ప్రయత్నాలు జరుగుతున్నాయన్నారు. పెద్ద పెద్ద ట్రక్కులు, లారీలు తయారు చేయటానికి కూడా తగిన కర్మాగారాన్ని వెలకల్పటానికి నిర్ణయం తీసుకున్నట్లు తెలుస్తోంది. క్రమక్రమంగా పరిశ్రమలు అభివృద్ధి అవుతున్నట్లైతే, ఇతర సమస్యలు, ఏమిటో వాటితోవాటి ఉత్పన్నమవుతూనే ఉంటాయి.

మొట్ట మొదటిది, మురికి వాడలు రావటం, దీని వలన పట్నం యొక్క శోభ సొందర్యం, ఆకర్షణ అన్నీ నశించిపోతూ ఉంటాయి. దీని విషయం కూడా శ్రద్ధ వహించాలైన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. ఇది కూడా కాక, నగరం నిండా, పరిశుభ్రత లోపించిన ఇళ్ల వరసలు యొక్కడ వడితే ఆక్కడ కావలసినన్ని, అందుకో వేలిపేది రెండు వైపుల ఇలాంటి ఇళ్లు కొల్లలు కొల్లలుగా వెలసినాయి. క్రిందటేడు పెద్ద వరదవచ్చి ఇవన్నీ మునిగి పోయినప్పుడు, అందరూ సానుభూతి చూపించారు. పతేజ జవోద్ధారకులులాగా, వాళ్ల తాలూకు యూనియన్లవాళ్లు యంతో పాంగమా చేశారు. ప్రధానమంత్రి వై.పా. ఇక్కడకు వచ్చినప్పుడు మూసేనది పొగువలన నష్టపడ్డ ప్రజకు సానుభూతి తెలియ పరుస్తూ, దబ్బుతో సహా, ఒక్క నలవో ఇచ్చారు. అదేమిటంటే ఈ విడు జరిగిన ప్రమాదానికి అందరం విచారిస్తూనే ఉన్నాం. కాని అంత మాత్రంతో సరిపోదు. ముందు ఈలాంటి ప్రమాదం, రాకుండా ఉండేట్లు చూడాలి మళ్లీ ఈ గుడిసెలు ఆక్కడ రాకుండా చూడాలి అన్నారు, అయితే ఆయన మాటవినే దేవరు, మళ్లీ యధాప్రకారం, ఈ వాడు, 'మూస'కి రెండు వైపులా మళ్లీ ఇళ్లు తయారు.

వర్షాకాలం వచ్చిందంటే, ఇలాంటి ప్రమాదాలకు గురికాకండా తగుజాగ్రత్త వహించాలని హెచ్చరికలు వస్తూనే ఉంటాయి. జరిగేవి జరుగుతూనే ఉంటాయి. పాతబడిన ఇళ్లన్నీ, ముందుగానే కూల్చివేయటం మంచిదని, దాని వలన యెన్నో ప్రాజాబు కాపాడిన వారపుతారని అందరికీ తెలుసు. అయితే ఆ పని చూస్తూ చూస్తూ యెన్నోకి చెయ్య బుద్ధి పుట్టదు. ఇల్లును కూల్చటమో అన్నట్లు మెదలకండా పూరుకుంటారు. కాని వానలకు వానివాని అమాంతం కూలిపోతే ప్రాజాబు పోయినవాళ్ల మీద అంద

ప్రముఖ దేశభక్తుడు శ్రీ అల్లూరి సత్య నారాయణరాజుగారు యీనెల 3 వ తేదీ నాడు ఆకస్మికంగా మరణించారు.

రికి సానుభూతి ఉంటుంది. ఇదే వింత ప్రకృతి. అగాధులం ప్రాంతంలో ఓ పెద్ద 'భవనం' కూలి నలుగుర్ని బలికొన్నది. దీనికి కారకులెవరూ! మునిసిపాలిటీ వారపుతే నోటీసు జారీ చేశారుట. ఈ భవనం, వివాద యోగ్యంకాదని, దాన్ని నేల మట్టం చెయ్యాలని, అయితే యజమానులు వప్పుకోవే లేదుట ! నిజమే ఒప్పుకోక పోవటానికి కారణమేమిటో యజమానులు చెప్పచ్చూ, మునిసిపాలిటీ వారు, వారిమీద చర్యతీసుకోక పోవటానికి తామంతట తామే దాన్ని కూల్చివేయక పోవటానికి కారణాలూ చెప్పవచ్చు. అయితే పోయిన ప్రాజాబు తిరిగి వస్తాయో ! ఆ క్షోభ కారణం యేమిటో, ఈ లోపం యొక్కడందో వెదికి దాన్ని అధిగ మించటానికి ప్రయత్నం చెయ్యవలసిన బాధ్యత అందరి మీదా ఉంది. ఓ మూల మునిసిపల్ కమిషనర్లు బాబోలుగా చెప్పనే చెప్పారు. ఎలక్ట్రి సిటీ డిపార్టుమెంటు, ఫోర్ శాఖ, సిటీపౌరుడలకు సంబంధించిన అధికారులకు మధ్య సమన్వయం సహకారం లేదని, రోడ్లను అమాంతం తవ్వేసి, కందకాలు యేర్పరుస్తారు. లోపలబ్బించి, తిగిలో గొట్టాలో అమర్చటానికి, ఈ విషయం కార్పొరేషన్ వారికి తెలియ పర్చారట ! అందువలనే నూతన కమిషనర్లుగారు మిగతా శాఖలకు ఇచ్చి తంగా తెలియపరిచారు. ముందుగా, రోడ్లమీద ఎలాంటి పనిచేయ దలచుకున్నా, ఆయా శాఖల అధికారులు, తప్పనిసరిగా, మునిసిపాలిటీ వారికి తెలియపరచాలని ఇది తు. వ. అమలు చేస్తే, చిన్న చిన్న ప్రమాదాలు తప్పిపోవచ్చు.

ఓ మూల, పాత ఇళ్ల కూలిపోవటం, రాజధాని నగరం రాసరాసు, పరిశుభ్రత కోల్పోవటం జరుగుతూ ఉంటే, ఈ పట్టాన్ని సుందరంగానూ, సందన వసంగానూ రూపొందించటానికి పథకాలూ వేస్తున్నారు. కొండమీద పార్కు 82 వ పేజీ చూడండి

మమకృ

వరాజీ

జరిగిన కథ

33

సురేఖను భాస్కరానికి భాస్కరాన్ని సురేఖకు పరిచయం చేస్తుంది, వద్దావతి. భాస్కరం నవతి తల్లి జాని కమ్మగారు అతన్ని కన్నబిడ్డ కంటే ఎక్కువగా ప్రేమిస్తుంది. భాస్కరానికి; కూతురు వసంతకూ ఒకేసారి వివాహం చేయాలని ఆమె అలాట పడు తుంది. తత్ఫలితంగా భాస్కరాన్ని పెళ్లిచూపులకు బలవంతంగా ఒప్పించి తీసుకెళ్తుంది. పెళ్లి కూతురు సురేఖ అని తెలియగానే భాస్కరం మన స్సులో కల్లోలం చెలరేగుతుంది. సురేఖ దొడ్డమ్మ అయిన ధనమ్మకు మాత్రం భాస్కరంలో అన్నీ మంచి గుణాలే కన్పించి ఎలాగైనా భాస్కరాన్ని తన అల్లుడుగా చేసుకోవాలని పట్టుదల పెరుగుతుంది. భాస్కరం వద్దావతిని ప్రేమించడం నిజనా, కాదా అనే సందేహం కూడా సురేఖ కలుగుతుంది. ధనమ్మకు దూరపు బంధువు ముకుందరావును వసంతకు ఇచ్చేటట్లు కూడా అప్పుడే ఏర్పాటు జరుగుతుంది. తను సురేఖను వద్దంటే ధనమ్మ తన కూతురుకే ముకుందరావును ఇచ్చి చేస్తానంటోంది. చెల్లెలి సంబంధం తన మూలంగా చెడిపోతుందని భాస్కరం; ముకుందరావుని వివాహం చేసుకుందామని కల్లో గూడా అనుకోని సురేఖకు తన భాస్కరాన్ని వద్దంటే ధనమ్మ తనను ముకుందరావు కిచ్చి చేస్తుందేమో అన్న భయంతో సురేఖా ఎల్లా మాట్లాడలేకపోతారు. చివరకి భాస్కరం తన పెళ్లి ఏదాని వాయిదా వేస్తాడు. ఇంతలో యూనివర్సిటీ తెరుస్తారు. సురేఖ, వద్ద యిద్దరూ ఎం. ఏ లో చేరారు. భాస్కరం కూడా సై నలయల్ పూర్తి చేయటానికి వస్తాడు. సురేఖ అంతా చెప్పిఉంటుందని భాస్కరం అనుకొని వద్దలో ఏమీ చెప్పలేకపోతాడు. ఎగ్జిబిషన్ లో కూడా వద్దావతిని కలుసుకొని ఎలాగైనా జరిగింది చెప్పాలని చాలా ప్రయత్నించాడు. భాస్కరం. భాస్కరం స్నేహితుడు మూర్తి శైలజను ప్రేమిస్తాడు. శైలజ కూడా వద్దవతికు సురేఖకు స్నేహితురాలు. జానికమ్మగారు వసంత పెళ్లి యత్నంలో మునిగి పుంటుంది.

12 ఆంధ్రసాహిత్యము 13-9-63

అందరికీ అన్ని బాధలూ, అన్ని బాధ్యతలూ పదిలిపోయినట్లుంది, ఒక్క సముద్రపాద్యున మాత్రమే సై గా ఎండలు ఇంకా పూర్తి తిరుగు ముఖం వట్టలేదు. సముద్రం అందరిదీను. దాని హోరు, దాని కెరటాలు, దాని ఒడ్డునున్న యిసికా ఎవ్వరూ ఎత్తుకుపోలేరు గాని అందరి బాధలూ, బాధ్యతలూ, అలవటా, ఆశ, విరాళా అన్నీ అది అక్కడ ఉన్న కాసేపూ ఎత్తుకు పోతుంది !

చిన్నపిల్లలకు వత్తగుల్లలు పుష్పిలోకెల్లా విచిత్రంగా అగుపిస్తే, పడుచువాళ్ళకు కన్నే పిల్లలు పుష్పిలోకెల్లా తియ్యనిదిగా అగుపిస్తారు—చదువు కుంటున్న నాగరికమైన సామాన్యులు నన్నంగానాజాగా, బొద్దుగా నిండుగా, అక్కడా, అక్కడా, అక్కడక్కడా, మనస్సుకు జయపతాకాల్లా పయ్యెదలు గాలి కెగురుతుంటే — అగుపించటం ద్వారా అబ్బాయిలకు అనోధం యిస్తున్నవేళ, శైలజ, సురేఖ, వద్దావతి, ముగ్గురూ బీచ్ కి వచ్చారు.

శైలజ పిల్లలవీర ఎర్రంచు వచ్చని పైట నిజంగా అందంగానే ఎగురుతోంది. ఆ అమ్మాయి మనసులో నంద్రపు కెరటాలలాగ ఉల్లాసమున్నది. సురేఖ రెండు జెడలూ ఒకటి వెనక్కు ఒకటి ముందుకి ఉన్నా సరే, ఆ రెండూ, మనస్సుకు కూడా “నవ్వనిచి” యే నవ్వేస్తున్నాయి ! ఈమధ్య “వాడు” అమ్మాయిల కనుబొమలలోను, చిరునాసపు పెదాలలోనూ గాదు, నల్లని, మెత్తని వాళ్ళ జెడల్లో దాక్కుంటున్నాడు !

వద్దావతి కూడా అప్పుట రెండు జెడలు వేసు కుంది. ఆ అమ్మాయి కురులు చాలా పాడుగిమో, జెడలు రెండూ బుసలు కొడుతున్న తాపల్లా, ఆమె అడుగుల ‘లయ’ కనుగుణంగా పిరుదుల మీద నృత్యం చేస్తున్నాయి !

ఈ దృశ్యం సాయంకాలపు సంధ్యకాంతలకు సైతం బహు రంజంగా ఉండేమో సురేఖ బుగ్గలమీద, వద్దావతి పెదాలమీద, శైలజ చెవి నున్న ఒంటిపాడి ‘దుద్దు’ ల మోద వల్లని కాంటులను పొదిగింది.

అట్లుంచి మూర్తి, భాస్కరం వస్తున్నారు. మూర్తి “హురే” మన్నాడు. శైలజ పయి

టంచు మాస్తేనే చాలు ఈమధ్య ఆ అబ్బాయికి ‘హురే’ ‘హురే’ మంటోంది గుండెల్లో.

ప్రక్కనే ఉన్న భాస్కరం గతిక్కు మన్నాడు. వద్దావతి, సురేఖ ఇద్దరూ మళ్ళీ తాదనవద్దారు ! “ఆ యిద్దరూ నన్ను ఉత్త బొండ్లలో నమకుంటారు బ్రదర్” అన్నాడు.

“నో, నో, శైలజ మంచి అమ్మాయిరా” అన్నాడు మూర్తి.

భాస్కరం పీక పిసుక్కున్నట్లు ఇద్దరై “అది కాదురా వేనా

“సువ్వా శైలజను పిక్ నిక్ అడగ నున్నా పుగా” మన్నాడు మూర్తి దూరాన ఉన్న అందాలత్రయాన్ని ఆదుర్దాగా అందుకునే ఉబలాటంతో.

“ఏ “జలజ” గారూ ఆ “మంచి గీత” గారూ కూడా గలరు దారా ! మిత్రమా !” అంటూ లాగాడు.

“హల్లో” అన్నాడు. సై గా శైలజను రెండడు గుల దూరంలో అందుకున్నంత పొడవుకిగా వలకరించాడు.

“అరే !” “ఓస్ !”

“అరే !? ఉం మీరా ?” అంతా వలకరించుకోడమైంది.

“హాయిగా వో శేరున్నర వేరుశనక్కాయలు తెన్నెను మనం కాలక్రేపంగా” అంటున్నాడు మూర్తి.

వద్దావతి కోసంగా భాస్కరం భయంగా సురేఖ జాలిగా — భాస్కరం భయం భయంగా — శైలజ చనువుగా, మూర్తి ఆనందంగా—చూసుకోడంతో వెంటనే ఎవరూ ఎవరికీ సమాధానం యివ్వలేదు.

“అక్కల్లేదులెండి—శేరున్నర వేరుశనక్కాయలు తింటే పీక రూపాయిన్నర బెల్లం తినాలి అది మా దొడ్డమ్మగారి అటకమీద తప్ప మరోచోట దొరకదు” అన్నది సురేఖ కిలకిలా నవ్వేసి మరీ “దొరుకును, దొరుకును

“మీరు మాత్రం ‘శాడోబోయ్’ లా ఉన్నా గెల్తాడు మూర్తి.

“మూర్తి యీజే వెరిగ్ల బోయ్ !” అన్నాడు భాస్కరం విస్మయంగా నిలబడటం యివ్వలేక శైలజను చూసి.

“మీరు మాత్రం ‘శాడోబోయ్’ లా ఉన్నా రేమో ?” సురేఖ మళ్ళీ నవ్వింది.

“నా నా ఎవరు చెప్పారు ? మా పద్మావతి చెప్పిందా ?” వచ్చాడు భాస్కరం. పద్మావతి ఉచ్చాసంతో నిశ్చలంగా వడి నడుముకుందికా అన్నట్లు వమిలను రొమ్ము నడుముకువేట్లు తాక్కించి, “మధ్యన వేసేందుకు చెప్పారీ?” అంది.

“అది మీ ఫండమెంటల్ రైట్ గనుకా” అన్నాడు అప్రయత్నంగా. బహువచన ప్రయోగం చేసి, సురేఖ, పద్మావతిల విద్వత్తీ చూశాడు భాస్కరం.

“మనం అదో అక్కడ, ఆ పాపాయి లిద్దరూ ఆడుకుంటున్నారే అక్కడ కూచుందాం పాపం మూర్తిగారు మనకోసం” అంటూ శైలజ పమిలను గాలి కెగరకుండా తీసి వట్టుకుని రెండడుగులు వేసింది.

“ఓ క్ష”

నడిచారు ముగ్గురూ.

భాస్కరం సురేఖతో అన్నాడు.

“ఎలా ఉందండీ ? వాల్టర్ వాతావరణం ?”

“ఇంచక్కా ఉంది. బీచ్ కూడా ఇరుకుగానే ఉంది కాని నలుగురం బాగుంది—రెండోది”

అంతలో మూర్తి వేరుశనక్కాయల పికల్ రుమాలు మూటతో రాగా అరిట్టి చూసి,

“వేరుశనక్కాయలు కూడా బాగుంటాయ్ ...” అని అక్కడే చలికిలబద్దది సురేఖ.

“నీకు పైత్యం చేస్తుందే.” అన్నది పద్మావతి తానుకూడా సాధ్యమైనంతవరకు ఉక్రోశం దాచుకుందికే ప్రయత్నం చేస్తూ

శైలజా, భాస్కరం కూచున్నారు.

“దయచేసి నీ చేతి రుమాలు ?” వెయ్యిజాని అడిగాడు మూర్తి.

“ఎందుకూ ?” భాస్కరం తీసియిస్తూ అడిగాడు.

పద్మావతి సురేఖను భాస్కరాన్ని గమనించడం మానుకుండామన్నా అవడంలేదు. ఇద్దర్నీ చూస్తోంది అదోలాగ

మూర్తి అన్నాడు “ముగ్గు రమ్మాయిగార్లు వ్హారు ! రెండబ్బాయిలువ్హారు ! ఒక వీశేడ సారీ ! శేరుడు కాయలువ్హారు సారీ ఉన్నై ! అవి వంచుటకై”

అతని మాటలకు అందరూ కిలకిలా నవ్వేశారు. అబ్బాయిలు క్రాపు వర్తకుంటే అమ్మాయిలు వయిటలు సరిగ్గా తీసుకున్నారు.

ఒక రుమాల్లో కొన్ని కాయలు పోసి “ఇవి మీ, ముగ్గురికీ” అన్నాడు మూర్తి. రెండో రుమాలు తనకీ భాస్కరానికీ మధ్య పెట్టుకుని “ఇవి పురుషులకు ప్రత్యేకం” అన్నాడు.

పద్మావతి “వా కొద్దంది.”

సురేఖ గబుక్కున మొహం కందిపోగా నొచ్చుకుంది. ఏం ? ఎందుకొద్దు. అన్నది కోపంగా.

శైలజ “క్లీజ్ !” అంటూ కాయ చితక్కొట్టి పద్మావతికి వలకు అందించింది.

భాస్కరం ఏదో అనబోయి “ఒరే మూర్తి ! నీకు బుద్ధిలేదురా” అన్నాడు మిత్రుణ్ణి చనువుగా చూసి.

“లేదు ! సరే ! కాని వా బుద్ధికి పద్మా

వతిగారి టెన్షన్కి ముడి ఎక్కడా ?” సోదీశాడు మూర్తి.

పద్మావతి గ్రహించింది. నలగురి మధ్య పభ్యతకు విరుద్ధంగా ప్రవర్తిస్తున్నా వనుకుంది.

“సరే తింటాలెండ్రా ! వచ్చేందుకు చంపుతారా ? కావాలంటే రేపు క్లాసులోనే దగ్గు తానూ” అంది గబగదా నాలుగు కాయలు చేతిలోకి తీసుకుని.

సురేఖ నవ్వాలనే ప్రయత్నం భాస్కరం నవ్వడానికి చేసిన ప్రయత్నం శైలజా మూర్తి గమనించవలెదు. వాళ్లు ఒకరినొకరు దొంగచూపులు చూసుకుంటున్నారు.

“అది సరే గాని, మీరు పద్మావతి; మా చెల్లాయి పెళ్లికి తప్పక రావాలి” అన్నాడు భాస్కరం. అని అంతలోనే మరో యిద్దరు వ్యక్తులుండటం గమనించి “ఒరే మూర్తి ! నువ్వు మిస్ శైలజగారూ కూడా రావాలి సర్దిగా గడిచిపోతాయి ఆ నాలోజాలూ” అన్నాడు మూర్తిని చేతల్లో పాడిచి.

ఉలిక్కిపడ్డాడు మూర్తి “ఎప్పుడూ, ఎక్కడికీ ?” అన్నాడు.

శైలజ కూడా ఇంచుమించు అదే ప్రశ్నార్థకాన్ని ఆశ్చర్యార్థకపు భంగిమలో బలపరచింది.

“బాగుందిరా. వరసా ... పైత్యం చేస్తుంది అంటే విజంగానే చేసిందా ? మా చెల్లాయి పెళ్లి శ్రావణంకోసం వెబిలిగా ...”

42 ■ పెజీ చూడండి

అమెరికాలో పిల్లల పెంపకం

సి. రమాదేవి

మేము ఈదేశం 1962 ఫిబ్రవరిలో వచ్చాము. మాకు ఇక్కడ ఒక అబ్బాయి పుట్టాడు. డాక్టర్ల సలహాతో ఇక్కడ పిల్లలను పెంచే విధానం మన వాళ్ళందరికీ కూడా తెలియవల్సి ఉద్దేశంతో దీనిని రాస్తున్నాను.

ఇక్కడ కాన్పు, పిల్లల పెంపకం అంతా చాలా క్రమబద్ధంగా జరుగుతుంది. ముఖ్యంగా మనదేశంలోలాగా ఏ చివర నమయానికో, డాక్టర్, నర్స్ రావడం, పురుడు పోయటం, అలాటివి ఇక్కడ జరుగవు. ప్రసవాలు అనలు ('డెలివరీస్') అన్నీ ఆస్పత్రిలోనే జరుగుతాయి. రెండోవెం దగ్గరనుండి ఒక డాక్టరుని నియమించుకుంటారు. ఆ డాక్టర్ కాన్పు అయిన ఆరు వారాందాకా తరుచు చూస్తూ ఉంటాడు. పిల్ల పుట్టాకా కాలం సిన సామానులకు జాబితా, తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు అన్నీ డాక్టర్ చెప్తాడు. పిల్లను మాత్రం బొడ్డుకోసేవరకు ఈ డాక్టరు చూస్తాడు. ఆ తరువాత పిల్లల డాక్టరును ప్రత్యేకంగా నియమించుకోవాలి. ఇంక ఆ డాక్టరు సలహాతో ఆ పాపలు పెద్దవారు అవుతారు.

పిల్లలు పుట్టగానే తల్లికి, తండ్రికి చూపించి ప్రత్యేకమైన పిల్లల గది (Nursery) కు తీసుకువెళ్తారు. తల్లి ఆస్పత్రిలో వున్న ఐదు రోజులు పిల్లలను అక్కడ ఉంచుతారు. ఒక్క పాల టైముతో మాత్రం తల్లి దగ్గరకు తీసుకు వెళ్తారు. ఆ గది అంతా ఒక రకంగా నమయైన "టెంపరేచర్"తో ఉంచుతారు. అనువృత్తినుండి ఇంటికి తెచ్చుకునేప్పుడు మనకు, పిల్లలకు చేయవలసిన విషయాలన్నీ చెప్పి, సలహాలను ఇచ్చి సంపుతారు. అనువృత్తినుంచి ఇంటికి వచ్చేరోజు పిల్లలకు పేరు చెప్పిలి. ఆ పేరుతో "బర్త్ సర్టిఫికేట్" ఇస్తారు. చదువు మొదలైన వాటికి అది చాలా ముఖ్యం.

మనం పిల్లలకు పుట్టిన దగ్గరినుండి కనీసం వెల రోజులైనా అనుబంధం పెద్దాము. ఇక్కడ అమొదంకాని, అటువంటి మందుగాని ఇవ్వరు.. అంతా ప్రకృతి సిద్ధంగా జరగాలని అంటారు. అఖరికి తలకుగాని, ఒంటికిగాని న్నూనే రాయరు. మామూలుగా శరీరానికి కావలసినది అదే సరఫరా చేసుకుంటుంది. మనము మానె వాడవలసిన అవసరం లేదు అంటారు. తంకి వంటికి నూనె రాయక పోయినా, విపరీతమైన చలిలో కూడా ఒళ్ళు పొయట, తలపొయట రావటం అంటూ ఏమీ ఉండదు మామూలుగా.

మనమంతా ఇక్కడ మందులు అవి ఎక్కువ వాడుతూ, వాటిమీద ఆధారపడ్డారని అనుకుంటూ ఉంటాము. కాని, కొంచెం గమనించి చూస్తే, ఇక్కడ ఎక్కువ ప్రకృతిమీద ఆధారపడ్డారని తెలుస్తుంది. డాక్టర్ల సలహాలు మాత్రం ఎక్కువ తీసుకుంటూ ఉంటారు.

పిల్లలు అనువృత్తినుండి ఇంటికి వచ్చిన రెండు వారములు మాత్రము ఒక్క పాలమీదే పెరుగుతారు. ఇచ్చే ఆహారమంతా నూక్టీజీపులు లేకుండా (Sterilize) చేసి ఇస్తారు. పోతపాలు, పొద్దుట కలిపి, సీసాలలో పోసి, ఒక గిన్నెలో పిళ్ళ పోసి, దానిలో ఈ సీసాలు ఉంచి ఒక పావు గంట, ఇరవై నిమిషాలు మరగిస్తారు. చల్లా రేక రిఫిజరేటర్లోవుంచి, ప్రతి వాలుగు గంటలకు ఒకసారి పడ్తూ ఉంటారు.

ఇక్కడ డాక్టర్లు అందరూ తల్లి పాలను ప్రోత్సహిస్తారు. కాని, తల్లికి ఏమాత్రము ఇవ్వము లేకపోయినా, పోతపాలుమీద పెంచుతారు. అనలు కాన్పుకుముందే "ఏ పాలుమీద (తల్లిపాలు, లేక పోత పాలు) పెంచుతారు?" అని అడుగుతారు. వాకు ముందు తెలియక "తల్లిపాలు సరిపోతాయేమో లేదో ఎలా తెలుస్తుంది" అని అడిగాను. తల్లిపాలు పరిపాకపోవడం అంటూ ఉండదని, అదంతా మన మీద ఆధారపడి ఉంటుందని చెప్తారు. ముఖ్యంగా పాలు కనుక ఇస్తే "బ్రెస్ట్ ఫాఫర్" రావటానికి అవకాశం తక్కువని చెప్పారు.

పాలు వట్టడం పూర్తి కాగానే పిల్లలను బుజాన పడుకోపెట్టుకుని "థా" కొట్టినట్టుగా చేస్తారు. అలా చేస్తే పిల్లలకు లేమవులాగా వస్తుంది. అలా కనుక వస్తే పాలు త్రాగు తున్నప్పుడు కడుపులోకి పోయిన గాలి బుడగలు పోతాయి. అలా చేయకపోతే కడుపులో వొప్ప రావటం, ఉబ్బసంలాంటివి జరిగే అవకాశములు ఉన్నాయి.

ఇంకోకటి ముఖ్యంగా గమనించ తగినది. ఇక్కడ పిల్లలను పుట్టినప్పటినుండి బోర్ల పడుకోపెడతారు. పిల్లలకు ఎక్కువగా వెల్లిన ఆహారము బయటకు వచ్చుటకు కడుపులో వున్న గాలి బయటకు పోవుటకు తోడ్పడుతుంది. అంతేకాక, వెల్లకితలా పడుకో పెట్టినప్పుడు పిల్లలు తరుచూ ఉరిక్కినదే అవకాశం ఉన్నది. ఇవన్నియు కాకుండా బోర్ల పడుకోపెట్టే పిల్లలు ఎక్కువసేపు నిద్ర పోతారు. అందుకనే ఇక్కడ పిల్లలకు బోర్ల పడటం కంటే "తిరగపడుట" ముందుగా వస్తుంది. పుట్టినప్పటినుండి పిల్లలకు, విడిగా "క్రిచ్"

(పిల్లలను పడుకోపెట్టు ఉయ్యాల వంటిది) లో పడుకోపెడ్తారు. సామాన్యంగా ఎప్పుడూ తల్లి వక్కలో పడుకోపెట్టుకోరు. పెద్దల వక్కలో పడుకోపెట్టుకోవటంవలన పిల్లలకు ఇన్ పెక్షన్ వచ్చే అవకాశం ఉంటుంది అంటారు. పైగా విడిగా పడుకోపెట్టుట వలన స్వశక్తిమీద ఆధారపడు మనస్తత్వం, (Individual Mentality) ధైర్యం అలవడుతాయి. రెండు మూడు విండ్లు వచ్చినప్పటినుండి విడిగా ఇంకోక గదిలో పడుకోపెడ్తారు. అందువలన దడుసుకోవటం, పిరికితనం ఉండదట.

వాకు అన్నిటికంటే వింతగ కనుపించిన విషయం మన దేశంలో పుట్టినది మొదలు రోజూ, రెండు, మూడు బాల్బిం పిళ్ళ పోస్తారు. ఇక్కడ బొడ్డు పూడి, ఎండిపోయి వరకు స్ప్రిజ్ బాల్ (తడి గుడ్డతో ఒళ్ళు తుడవటం లాంటిది) అని చేయిస్తారు. పిళ్ళ పోస్తే బొడ్డు పెస్టిక్ అయ్యే అవకాశం ఉందని అంటారు.

పైన రాసినవన్నీ కావాలని అనుకుంటే మనము కూడా అవలంబించవచ్చు. కాని, మనకు అవకాశం లేనివి ఇక్కడ చాలా ఉన్నాయి. ముఖ్యంగా ఇక్కడ పిల్లలకు పెట్టే ఘన పదార్థములు పిల్లలకు మూడు వారాలు వయస్సు వచ్చినప్పటినుండియు పెడ్తారు. మొదట "సీరియల్స్" (ధన్యానికి సంబంధించినవి) అను వాటితో మొదలు పెడ్తారు. వోల్క్సు, బియ్యం, బార్లీ మొదలైనవన్నీ ముందు ఉడికించి పిల్లలకు అరిగే శక్తిని మాత్రం ఉంచి, మళ్ళీ పాడిగా తయారు చేస్తారు. మాడలూనిక్ బట్టలు ఉటకు సబ్బు పాడిలాగున ఉంటుంది. వేడి పాలు అందులో పోయగానే ఒక లేప్యంలాగా తయారవుతుంది. దానిని చిన్న చిన్న చెంచాలతో తినిపిస్తారు. మూడు వారములకు సీరియల్స్ లాగానే నాలుగు, ఐదు వారాలకు కూరగాయలు, ఆరు, ఏడు వారాలకు పండ్లు, రసములు ఇస్తారు. కూరలు అన్నీ కూడా ముందు మెత్తని గుజ్జులాగా ఉడికించి చిన్న చిన్న సీసాలలో ప్రత్యేకంగా "బేబీ ఫుడ్" అని అమ్ముతారు. పిటన్నిటో కూడా అరుగునంత కొవ్వు పదార్థాలను మాత్రం ఉంచుతారు. మూడవ నెలనుండి మాంసము, చికెను, గుడ్లు కూడా పెడ్తారు. మొదట ఐదు, ఆరు నెలలు ఈ బేబీ ఫుడ్స్ మీద పెంచుతారు. ఆ తరువాత 'జూనియర్ ఫుడ్స్' అని ఉంటాయి. వాటిమీద పెంచుతారు. అవి ముక్కలు, ముక్కలుగా ఉండి బలము ఎక్కువగా ఉంటాయి. ఈ బేబీఫుడ్ తయారు చెయ్య

టానికే ఈ దేశంలో బదు, ఆరు కంపెనీలు ఉన్నాయి.

ఇక్కడ కూడా యాభై విండ్లక్రితం ఇప్పుడు మనం చేస్తున్నట్లుగానే పిల్లలకు దగ్గర, దగ్గర నంబర్లం వయస్సు వచ్చువరకు పాలమీదే పెంచే వారుట. తరువాత పరిశోధనల వలన ముందు నుంచీ పెట్టవచ్చునని తెలుసుకున్నారుట.

పిల్లలకు ప్రతినెల డాక్టరు పరీక్ష ఉంటుంది. పిల్లలను పరీక్ష చేసి డాక్టరు సలహాలను ఇస్తూ ఉంటాడు. చిన్నప్పటినుండి అంటే 2 వ వల నుండి బీకా ఇంజక్షన్స్ ఇస్తారు. డిఫ్టీరియా, టీటానస్, పోలియో, స్పౌల్ ఫిక్స్ మొదలైన వన్నీ వరకుగా ఇస్తూ ఉంటారు. అందుకనే సామాన్యంగా ఇక్కడ ఏ పిల్లలకు ఏ జబ్బులూ రావు.

పిల్లలకోసం ఇక్కడ డైపర్లు (Diapers) అని ఒక అర్థ గజం వెడల్పు ముప్పావుగజం పొడ వుతో మెత్తని గుడ్డతో తయారు చేసినవి అమ్ము తారు. అవి మడతలుచేసి, పిన్నలతో, పిల్లలకు లంగ్ టాలలాగా కడతారు.

సామాన్యంగా ఇక్కడ ఎవరికీ మన దేశంలో లాగా పెద్దవాళ్ళు ఎవరూ దగ్గర ఉండరు మనకు ఏ అనుమానం వచ్చినా పెద్దవాళ్ళను అడిగి నందే పోల తీర్చుకుంటాము. ఇక్కడ పిల్లల పెంపకం గురించి మంచి పుస్తకాలు ఉంటాయి. అవి చదివి వేర్రుకుంటారు. పిల్లలపున్న ఏ ఆమెరికను కుటుం బంలో చూసినా సరే! ■ పుస్తకం కనుపిస్తుంది.

తల్లిని విడిచిపెట్టి పిల్లలు ఉండటం తల్లికి, పిల్లలకు కూడా ముఖ్యం అంటారు. అప్పుడప్పుడు పార్టీలు మొదలై నోపాటికి వెళ్ళినప్పుడు పిల్ల లను ఎవరికైనా అప్పజెప్పే వెద్దారు. వారికోసం 'బేబి సిట్టర్స్' అని వియమించుకోవచ్చు. మనం తిరిగి వచ్చేవరకు పిల్లలను చాలా జాగ్రత్తగా చూస్తారు. వది మంది మధ్య క్రొత్త ప్రదేశములో పిల్లలను తీసుకువెళ్ళి మిగతా వాళ్ళకు చిరాకు కలిగించరు. పిల్లలకు కూడా పరిగిపోయే అవకాశం ఉండదు. పైగా తల్లిని విడిచిపెట్టి ఉండే అలవాటు ఏర్పడుతుంది. ముసలివాళ్ళు, పైస్కూలులో చదివే పిల్లలు "బేబి సిట్" చేసి డబ్బు గడిస్తారు.

బదు ఆరు విండ్లు వచ్చిన పిల్లకు తండ్రి కొంత 'పాకెట్ మనీ' అని ఇస్తారు. అంతేగాక ఇంట్లో ఎక్కువ వని చేసినందుకు విడిగా డబ్బు ఇస్తారు. ఇలా డబ్బు జాగ్రత్తచేసి, క్రిస్టమస్, పుట్టిన రోజు వండుగలకు, తల్లి తండ్రులకు, స్నేహితు లకు బహుమతులు ఇస్తూ ఉంటారు. మామూలుగా ప్రతి కుర్రాడు తన స్కూల్ జరువాత మిగి లిన కాలంలో చిన్న చిన్న ఉద్యోగములు చేస్తూ ఉంటారు. 'పేవర్లు' ఇవ్వడం, బేబి సిట్ చెయ్యడం లాంటివిచేస్తూ ఉంటారు. మామూలుగా పైస్కూల్ చదువు తరువాత తండ్రి చదువు చెప్పించటం అనేది ఎక్కడోగాని ఉండదు. కొంత టైము ఉద్యోగం చేస్తూ, కొంత టైము చదువుకుంటారు. వదవారు, పద్దెనిమిది సంవత్సరాలు వచ్చిన ఏ కుర్రవాడూ సాధారణంగా తండ్రిమీద ఆధార పడడు.

పనితావాణి

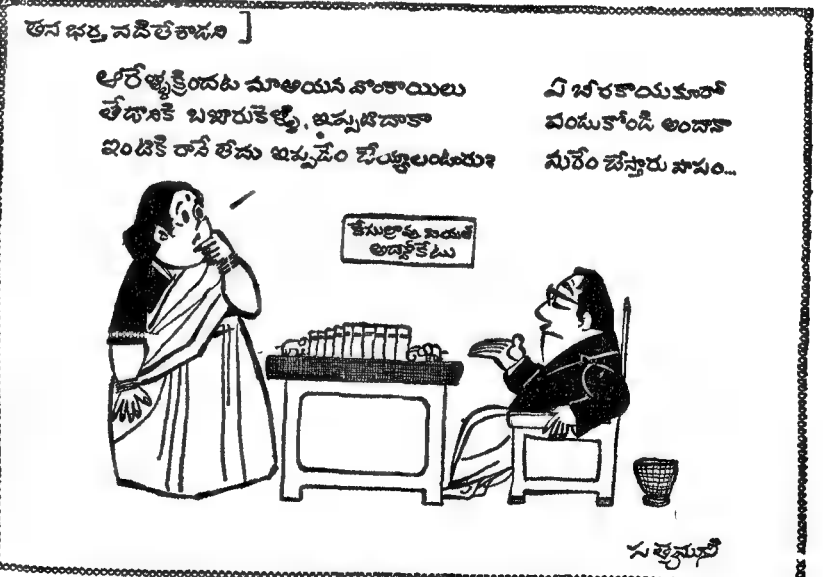
పనితాలోకంలో రమగారు వ్రాసిన "స్త్రీ" వ్యాసం చదివిన తరువాత ఈ విమర్శ రాయాలని పించింది. వ్యాసం చదవడాన్ని బాగానే ఉంది కథలా అందులో కొంత సత్యం లేకపోలేదు. కానీ, అసభ్యత్వం గోచరిస్తోంది. ఎవరో ఒకరిద్దరి జీవితాలను అదర్థంగా యిలాంటి వ్యాసాలు వ్రాస్తే అంత బాగుండదని వా అభిప్రాయం. ఎందుచేత నంటే ప్రస్తుత కాలం ఆడపిల్లల జీవితాలు తీరని సమస్యలుగా లేనే లేవు. ఏ ఒక రిద్దరికో తప్ప అయ్యో ఆడపిల్ల అంటారు అమెను ఎవరూ రమ్మని కోరలేదు. ఈ రోకానికి అని వ్రాశారు. స్త్రీ లేనిదే పుష్టి ఎట్లుగనో అని ఆలోచించేవారెవరికీ యిలా అనడాన్ని నోరు రాదు. అమె వ్రాసిన విధంగా ప్రస్తుత పరి స్థితులలో వివాహం ఒక సమస్య కావచ్చు. కానీ ప్రస్తుతం వివాహం చేయలేని తరిదండ్రులు తమ కుమార్తెలకు విద్య వేర్చించి ఉద్యోగాలకు వంపుచున్నారు. వివాహిత అయిన స్త్రీ కూడా ఇప్పుడు చాల సుఖముగా జీవించుచున్నది. పూర్వం అయితే అత్త, ఆడబడుమల బాధలుండేవి. కాని ఉద్యోగరీత్యా కాని, కన్నవారేని కూడ తలం చక పురుషుడు వివాహసంతరం భార్యతో వేరే కాపురం చేస్తున్నట్లు అందరికీ తెలిసినదే. 'రమ' గారు వ్రాసిన వ్యాసం 10 సంవత్సరముల క్రితం పరిస్థితిని వ్యక్తం చేస్తున్నది. ఇంకా ఇలా రాస్తుంటే ఇది విమర్శగా గాక వ్యాసంగా తయారవుతుందని ముగిస్తున్నాను.

వి. వి. రమణ (మద్రాసు)
* * *
రచయిత్ర రమగారు స్త్రీ వ్యాసం చా బాగుగా వ్రాసిరి. ఆడపిల్ల పుట్టటంతోటే తిట్లు

దీనివలు అందుకుంటూ భూమిమీద వడుతుంది. ఇహ అక్కడినుంచి ఒక్కొక్క దశ ఒక్కొక్క సరకలా ఉంటుంది. చివ్వుతనంలో ఏమన్నా తెలిసీ తెలివితనం కాబట్టి బాధ తెలిదు. ఇహ రెండవ దశలో తనవారు తనని ఎంత నీచంగా చూస్తున్నారో అర్థమవుతుంది. తనకన్నా పెద్దవాళ్ళయిన అన్నయ్యలు అనటం సరే. చివ్వువాళ్ళయిన తమ్ముళ్ళు కూడా తనేమన్నా నీ కెందుకు పోవే అంటారు. ఒకవేళ తనేమన్నా ఎదిరించి మాట్లాడినా ఆడదానికి అంత అహంకారం వనికి రాదే అంటారు అన్నయ్యలు ఇహ పెళ్ళి వయసు వచ్చేటప్పటికి ఈ అమ్మాయి జాతకం మంచిదయి ఉండీ, త్వరగా పెళ్ళి అయితే సరిలేకపోతే ఇహ ■ అమ్మాయి అవస్త భగవంతుడికే తెలియాలి. కన్న తల్లితండ్రే తనని చూసి చీడరించుకుంటారు. అన్నయ్యలు, వదినలూ అనటం చెప్ప నవసరంలే. వదినల ముందరే అన్నయ్యలు దీని ముఖం చూసి ఎవరు చేసుకుంటారు. దురదృష్టవశాత్తు యా ఇంట్లో పుట్టింది కానీ అంటారు. తమ్ముళ్ళయితే ఎప్పుడన్నా వాకిట్లోకి వస్తే ఇంట్లోకి పోవే యా స్నేహితు లెవరైనా చూస్తే ఎగతాళి అంటారు. పెళ్ళి అయితే అదీ సురీదరక ఎప్పుడన్నా సినిమాకు వెళతానండీ అంటే మీ కెందుకే ఆడ వాళ్ళకు సినిమాలు అనే భర్తలు కూడా ఉన్నారు. స్త్రీ ఎంత పైకి రావాలనుకున్నా పురుషు డెప్పుడు స్త్రీని అణిచేస్తున్నాడు. స్త్రీలను నీచంగా చూచే పురుషులు ఈ వ్యాసం చూడేనా మార తారని అభిప్రాయం. తరచూ ఇటువంటి వ్యాసాలనే మా పనితలకు అందజేయాలని కోరుతున్నాను. ఈ వ్యాసాన్ని అందజేసిన మీ పత్రికకు రచయిత్రకి వా ధన్యవాదాలు గుంటూరు సుగుణ (కావలి)

శర్కరాయణం

మొత్తంమీద ఈ వ్యాసం పనితావాణిలో వేయడం బాగానే ఉంది. హాస్య సంచిక గమక అదీ ఒక హాస్యమే అనుకున్నాం. లలికగారికి మా అభి వందనములు. సరస అండ్ సరస (గుంటూరు)

జుట్టుకొనిని ప్రతిసారి ఈ బాల్మం వాడండి

మీ చర్మానికి రెట్టింపు రక్షణ సమకూరుస్తుంది

NATIONAL C 30162A

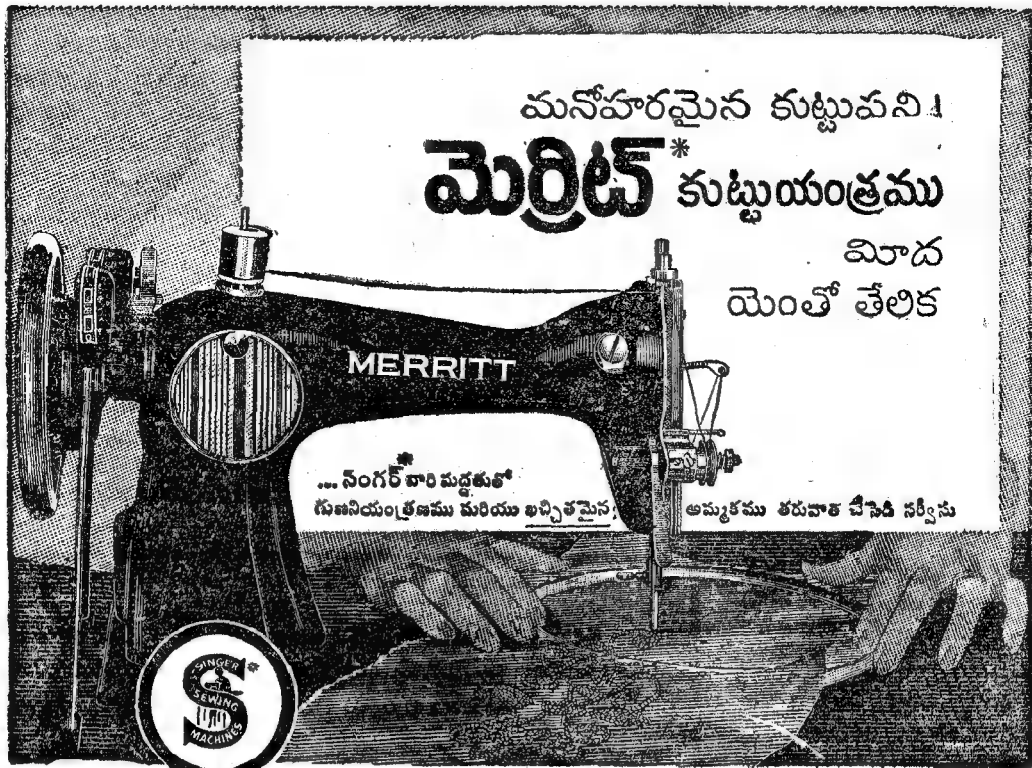
కుడిమిరా బాల్మం పొడరు మూలంగా మీకు చేతులే తాళం యిదే. మీ చర్మానికి ఇది రక్షణ కల్పించిన విధంగా మరే పొడరా కలిగించదు. దీనికి కారణం కుడిమిరాలో కఠినమైన ఔషధాలు కలియబడే.

కుడిమిరా వంటివి పనిపెయ్యదు. రిక్షాకు కలిగించే చర్మాన్ని ఇంకా కష్టపడుతుంది. వానపప్పులతో రమణను వీర్చి, మిమ్ములొకరినా పూవులా మననంగా పుంచుకుంది. దీనికి చేర్చిన ఒక ప్రత్యేకమైన మననన మీకెంతో ఉరేణాన్ని కలిగిస్తుంది. ఈ వాడే ఒక కుడిమిరా చర్మా కొనండి. ఈ బాల్మం పొడరుకు 110 సంవత్సరాల సాంప్రదాయముంది

కు టి కు రా

మీ ముఖానికి అంతటికి వేసికొని ముఖాన్ని చుట్టూ మునిగించుకుని పొడరుకు కొనండి

కుడిమిరా అయిందే మెంట్. పుండ్లను మాన్పుతుంది. వంటి పూకమా, చర్మరదనా మాన్ని వర్షాలోగాన్ని కాపాడుతుంది

మనోహరమైన కుట్టుపని!

మెర్రిట్ కుట్టుయంత్రము

మీద
యెంతో తేలిక

... సింగర్ వారి పద్ధతుతో
గుణనియంత్రణము మరియు బిచ్చితమైన
అమృతము తరువాత చేసేది సర్వీసు

సింగర్
చాయిదాల పద్ధతి
మీద ఒక
మెర్రిట్ కొనండి

ఒక, సింగర్ మాన్యువల్ క్రెడిట్ మార్కు
కంపెనీ వారి క్రెడిట్ మార్కు

మీరు మెర్రిట్ లో అదనంగా తనికి చేసుకోవలసిన విషయములు
■ క్రమమైన దిగువు యేర్పాటువలన దివ్యమైన కుట్టు తేలికగా వేగమున
అదీనములో ఉంచుకొనుట ■ సన్నని లేక ముదుగు గుడ్డలను పరిష్కంగా
చక్కగా కుట్టుట ■ వీలైన ఆకారము... దృఢమైన నిర్మాణము. ■ కనీసపు
నిర్వహణ బద్ధులు... అతి తక్కువ మరమ్మత్తులు. ■ తయారుతోని
లోపములు ఒక సంవత్సరము సింగర్ వారంటీ.

క్రేషమైన సింగర్ ఆయిల్, సూదులకోసం అడగండి.

మెర్రిట్ మీ సమీపంలో ఉన్న అఫరైజ్ట్ సింగర్ డీలరు షాపులో దొరుకుతుంది.

శ్రీవారి తత్వం

మా నచ్చిత వారప్రతికా ఎన్. అనూయగారు శ్రీవారి తత్వము తెలుసుకోవడము ఎలా? అనే శిర్షిక బాగానే యున్నది. ఇలాంటి చిట్కాలు ప్రాసి భారత నారీకోకములో యువ మహిళలకు కన్పి తెరిపించారు. ఇంకా మరికొన్ని చిట్కాలు మీకా తెలిసియున్నట్లయితే వచ్చే ప్రతికా ప్రాసి మమ్మలను వంతోష వర్తకలందుకు నా ధన్యవాదాలు అర్పించుచున్నాను.

సీతారూ రాజేంద్రురేని (భోరుభద్ర)

* * *

శ్రీవారి తత్వం తెలుసుకోడం ఎలా? అంటూ శ్రీమతి అనూయ గారిచ్చిన చిట్కాలు ముందుగా మావారే చదివారు. పైగా ఇవన్నీ అద్దంలో ప్రాక్షీను చెయ్యడా ? నీకా నాకూ కూడా పని కొస్తా యేమో నన్నాడు. మొత్తం మీద 'హ్యూమ రన్' ఉంది.

శ్రీమతి కుసుమకుమార్ (బెవారన్)

* * *

ఎన్. అనూయగారి వ్యాసం సరదాగానే ఉంది. గాని వమ్మదగ్గరిగా లేదేమో ననిపిస్తోంది. ఏది ఏమైనా ఇంటిల్లిపాది చదివి అనందించాం.

సుభద్రారామన్ (వాల్మీకి)

వంతులు

సుండలు

తెలుగులో వీటిని తాలింపువేసిన గుగ్గిళ్లు అంటారు. బటానీల తోటి గానీ, పెసల తోటిగానీ ఇవి చేస్తారు.

పెసలు	అళాకు
కరివేపాకు	కొద్దిగా
వవ్వనూన	చెంచాలు
కొబ్బరి ముక్కలు	కాసిన
మిరపకాయలు	రెండు, మూడు
ఆవాలు	చెంచా
మినపువ్వు	చెంచాడు
ఇంగువ	కొద్దిగా
నీళ్లు	కప్పున్నర
ఉప్పు	అరచెంచాడు

పెసలు శుభ్రంగా కడిగి ఓ కప్పు న్నర నీటిలో ఓ అరచెంచాడు ఉప్పు వేసి నీటిలో పెసలను బాగా

మెత్తబడేటట్లు ఉడక బెట్టాలి. తర్వాత నీటిని బాగా వొంచెయ్యాలి. ఓ పొయ్యిమీద వేపుటకుపయోగించే గిన్నెలో కాస్త నూనెవేసి కాచాలి. అందులో కొన్ని ఆవాలు మిన పువ్వు, మిరపకాయలు ముక్కలు వేసి, అవి కాస్త గోధుమరంగుకు తిరిగేదాకా వేయించాలి. ఈ వండిన పెసలు ఆ నూనెలో వేసి ఓ ఐదు నిమిషాలపాటు వేయించి అందులో కాస్త కరివేపాకు, ఇంగువ, కొబ్బరిముక్కలు, నిమ్మకాయరసం వేసి బాగా కలపాలి. ఇది వేడిగా వున్నప్పుడు తింటేనే బాగుంటుంది. ఈ సుండలు (గుగ్గిళ్లు) చేసేందుకు బటానీలు, పెసగలు, వేరుపెసగ (వచ్చి) పెద్దచిక్కుళ్లు కూడా వాడుకోవచ్చు.

చదువల్రావ - బి. వి. సత్యమూర్తి

మెరకచేసు

తాళ్ళూరు సాగేశ్వరరావు

“మెరకచేసు చేరం ఇచ్చేవాను” అన్నాడు రామసుబ్బయ్య అప్పుడే బజార్నుంచివచ్చి, నేరుగా వెంట్రా రాతి గోళం దగ్గరకు వెళ్ళి-కాల్హా చేతులూ కడుక్కంటూ.

వంట గదిలో పీట వాల్చి, రాగి చెంబుతో మంచి నీళ్ళు పెడుతూన్న భార్య లక్ష్మీకాంతమ్మ ఆ మాటలు విన్నది. కాని వెంటనే వ్యాభాసం విసర లేదు.

జామచెట్టు కొమ్మకు తగిలించియున్న తుండు గుడ్డతో కాళ్ళూ, చేతులూ తుడుచుకొని—వంట గది వసరా ముందు నిబిడి భార్యకేసి, పరిశీలనగా చూశాడు. తెల్లి నీలగర్ పల్లెంలో అన్నం పెట్టి, జాడీలోంచి ఎర్ర కారపు పప్పుడి తీసి పల్లెంలో వేసి, చిన్న మట్టిగిన్నెలో దోసకాయ తోడు కూర బెట్టి, నేతిగిన్నె ప్రక్కనుంచి భర్త కేసి చూసింది లక్ష్మీకాంతమ్మ.

ఆయన పీటమీద మునిగిళ్ళమీద కూర్చుంటూ—“మెరకచేసు చేరం ఇచ్చేవాను” అన్నాడు నేరం చేసివంత భయంగా.

ఆవిడ మూతి వంకాయ తొడిమెలా పెట్టి “ఎవరికి ?” అన్నది.

“వెంకటకృష్ణయ్యకు—”

“మరెవరి కిస్తావులే ? అన్నాట్టు కనుబొమలు ఎగురవేసి. ఎంతకు?” అన్నది.

“పదకొండు వేలకు” అన్నాడు రామసుబ్బయ్య తం వంచుకుని తెల్లటి అన్నపు మెతుకుల్లో ఎర్రటి పప్పుడి కలుపుకుంటూ.

లక్ష్మీకాంతమ్మ మొహంపై ఆశ్చర్యం గాలికి తెరచావరె రెవరెన లాడింది.

“బంగారంలాంటి రెండేకరాల మెరకచేసు పద కొండు వేలేనా ? వెంకటకృష్ణయ్య ఎంత స్నేహితుడైతే మటుకు పొలం అంత చవగ్గా యిచ్చుకుంటారా ? అబ్బాయి చదువుకు అవసరమై మనం పొలం అమ్మజానడ మేమిటి ? కుళ్ళి పోయిన కూరగాయలకు మళ్ళీ తక్కువకు చేర మివ్వడ మేమిటి ? డబ్బు ముందు స్నేహాలూ, బంధుత్వాలూ చూసుకుంటే—వ్యవహారం వెల్లడిలా బడ్డట్టే!”

“అంత లేలిగ్గా మాట్లాడకు. డబ్బుమీద నీకుంటే వాకు తక్కువ అపేక్షిమీ లేదు. అసలు నాకా మెరకచేసు అమ్మట మంటేనే—ప్రాణం ఎగిరిపోతున్నట్టుంది. ఏం చేస్తాం ? తప్పనిసరి అవుతూన్నది. ఈ రెండేళ్ళూ అబ్బాయికి చదువు చెప్పించామంటే—డాక్టరీ ప్యాస్సై, ఆ తర్వాత వాడే మనల్ని ముఖపెడతాడు. ఏమైనా ఇప్పుడు అర్థంజ రంగా పొలం అమ్మాలంటే—ధర ఎట్టా వలకు తుంది ? అవసరాన్నిబట్టి కొనేవాడికి అమ్మేవాడు రోకువే. వెంకటకృష్ణయ్యకు చేసులో చేసు కల: న్నంది కాబట్టి ఆపాటి ధర పెట్టాడు.”

“పూరి మొత్తానికి మన మెరకచేసు గైరూ నిరుడు అందరి చేలా వాన దెబ్బకు తాలూ అప్పా వేసి సగానికి సగం కూడా పండకుండా పోయినా మన మెరకచేసు ఎకరానికి ఇరవై బస్తాలకాడికి రాలింది. నిక్షేపంలాంటి ఆ మాగాణి ఎకరం అంటున్నార వేలండి—ఎవ్వరైతా వచ్చిపోతారు.

అమ్మకోసం చేతకాకపోతే సరి. మొన్న అంకయ్య గారి సూరయ్య అడవి పొలమే అయిదువేలు చేసి అమ్మలేదా! ఆ లెక్కన మన పొలం ఎకరం ఏడు వేలు చేస్తుంది."

"ఏడువేలేం ఖర్చు, పదివేలు చేస్తుంది—కొనే నాథుడే ఉంటే!" ఎగతాళిగా అన్నాడు రామ నుబ్బయ్య ఎర్ర కారపు పచ్చడి కారం నాలు కన్నె కరికర లాడగా.

"అయితే మెరకచేసు మొత్తం మూడు వేలకే అమ్మేసేయండి. నాకెందు కొచ్చింది?" కోపంతో ముక్కు పెదాలు గణగణ లాడగా—మజ్జిగ తపోచా ముందు పెట్టి, వంటగది యివతల కొచ్చింది లక్ష్మీకాంతమ్మ.

మజ్జిగ పోసుకోకుండానే—పీటమీదనుంచి లేచాడు రామనుబ్బయ్య.

"రామనుబ్బయ్యా!" ఇంటిముందు వసరా లోంచి కేక వినబడింది.

రామనుబ్బయ్య ఇంట్లోంచి వసరాలోకి వచ్చాడు. పెద్ద అరుగుమీద షెవుకారు చంద్రశీ రమూ, ఆయన నమ్మినబంటు గణపతీ కూర్చు న్నారు. ఎందుకో రామనుబ్బయ్య మనస్సు వాళ్ళను చూడగానే కళ్ళుకుమ్మన్నది. వాళ్ళకేసి తేరపార జాసి, ప్రక్క జేబులోంచి పాగాకు కాడ తీసి— పాలులుతీయ వారంభించాడు.

"మెరకచేసు అమ్మజాపావంటగా" అన్నాడు గణపతి గంభీరమైన మీసాల్లోంచి దోరగా వచ్చుతూ.

"జేరం ఇచ్చేశాను" ముక్తసరిగా అన్నాడు రామనుబ్బయ్య.

"బయనా తీసుకోలేదుగా."

రామనుబ్బయ్య ముట్లాడలేదు. గడమీద కూర్చుని చుట్ట చుట్టకో మొదలెట్టాడు.

షెవుకారు, గణపతీ ఒకళ్ళ ముఖాలకేసి ఒకళ్ళు చూసుకున్నారు.

రోపాణి కార్తె ఎండ పడకొండు గంటలకే శాఖ చూపిస్తోంది.

లక్ష్మీకాంతమ్మ వంటగదిలోంచి ఎంగిళ్ళు తీసి నేసి, పైటచెంగుకు చేయి తుడుచుకుంటూ వచ్చి, మండిగం ప్రక్కనే నిలబడింది.

"మెరకచేసు మొత్తం పదిపాను వేలకు తీసు కుంటా మంటువ్వారు షెవుకారుగారు. మీ కిష్ట మైతే ఈ మానంలోనే రిజిష్టరు కూడా చేసుకో వచ్చు." అన్నాడు గణపతి బీడి వెలిగిస్తూ.

షెవుకారు చంద్రశీఖరంగారు అవునన్నట్టు పొడి దగ్గు దగ్గారు.

లక్ష్మీకాంతమ్మ మనస్సు సంతోషితోతయంతో నీళ్ళు నిండిన చెరువైంది.

కాని, రామనుబ్బయ్య ముఖం నిప్పు పెగ తగిలిన పచ్చని చెట్టు వగిడి కవిరిపోయింది.

"జేరం ఖరార్తైంది. ఇప్పుడు మాట తప్ప లేను." రవ్వంత బెనక్కుండా అన్నాడు రామ నుబ్బయ్య.

"జేరంలో బయనా పుచ్చకుంటేనే ఖరార్తై నట్టు. మాటల్ని ఏ క్షణంలోనైనా మార్చుకో వచ్చు." అన్నాడు గణపతి.

"ఆయన మాటలకేంటే అన్నయ్యగారు! సంపాదించేది లేకపోయినా, ఉన్నది వూడ్చుకోవ టమే చాతనవును. నాలుగువేల రూపాయలు ఎక్కువ వస్తుంటే ఎవ్వరైనా వాటిని పోగొట్టు

కుంటారా? ఆ మెరకచేసు మీరే తీసుకోండి— పదిపాను వేలకు" అన్నది లక్ష్మీకాంతమ్మ కల్పించుకొని.

తోక త్రొక్కిన త్రామలా భార్యకేసి చూశాడు రామనుబ్బయ్య.

లక్ష్మీకాంతమ్మ జంకలేదు.

"వ్యవహార పరతిలో ముట్లాడ వమ్మాయి! డబ్బు విలువ మగవాళ్ళకంటే అడవాళ్ళకే ఎక్కువ తెలుసు. బయనా ఇష్టమంటావా, ఓ వెయ్యి రూపాయలు రామనుబ్బయ్యా!" అన్నాడు గణపతి లోక్యంగా.

"ఊళ్ళోనా పరుపు ప్రతిష్టల్ని మొదలంటా తీసేసేట్టున్నారు. పొలం ఒకళ్ళకు జేరం యిచ్చి —ఎక్కువ ధర వస్తుంది గనుక, మీకు అమ్మ మంటారా? ఎంత అన్యాయం? వూళ్ళో నలు గురూ నా మొఖాన ఉమ్మెయ్యరూ! నేనూ చీమూ, నెత్తురూ గలవాడే." అన్నాడు రామ నుబ్బయ్య రోషంగా.

ఆ మాటలు షెవుకారు గారికి కోపకారణా లయ్యాయి. చివుక్కున లేచి "అలోచించుకో" అని బయటకు నడిచాడు. తల అడిస్తూ గణపతి కూడా అనుసరించాడు.

మండిగం ఇవతలకొచ్చి, లక్ష్మీకాంతమ్మ భర్తపై మట్టిఅడును విరుచుకునడ్డట్టు విరు చుకునడిచింది.

"మీలాంటి మొండి మనుషుల్ని నే వెక్కడా చూడలేదు. లోకంలో ఎవరైనా డబ్బు ఎక్కువంటే —మోకాలు అడ్డు పెడతారా? ఎంత విడ్డూరం? మీ హయాములో దమ్మిడి సంపాదించలేదు. పైపెచ్చు పిత్రాభీతం అమ్మకుంటూ రావటమే! మెరకచేసుకు పదిపానువేలొస్తే—నాలుగైదు వేలు అబ్బాయి చదువుకు ఖర్చయినా, రెండేకరాల గరుపు కొనుక్కోవచ్చు. అమాత్రం ముందు చూపు మీకెట్లా లేకపోయింది. అనలు నన్ను అడ క్కుండా పున పున జేర మెందు కిచ్చారు? ఇస్తే ముటుకు మాటకు కట్టుబడి ఉండాలనే దేముంది? దేశంలో ఎన్ని జేరాలు మూలల్లోనే తప్పిపోవటంలేదు. మీరేమైనా కలియుగ వత్స పారిశ్రాంధ్రులా! ఆ మెరకచేసు షెవుకారుగారికే అమ్మండి. లేకపోతే నేను బావిలో దూకి చచ్చాను."

* * *

షెవుకారు చంద్రశీఖరమూ, ఆయన ఉప్పు తింటూ రొమ్ము విరుచుకు తిరిగే గణపతీ, రామ నుబ్బయ్య ఇంటికి వెళ్లి—మెరకచేసుకు ధర పెంచి వట్లు ఆరోజు మధ్యాహ్నమే వెంకటకృష్ణయ్యకు తెలిసింది. షెవుకారు స్వభావానికి యిష్టపడ్డాడు.

మార్గము అటు వారాక, కోటినగులు కార్తానా వద్ద కనవడ్డ రామనుబ్బయ్యను ప్రక్కకు పిల్చి, మెరకచేసు విషయం ఎత్తాడు వెంకటకృష్ణయ్య.

మనస్సులోని బాధనంతా బయటపెడుతూ జరిగిన సంగతంతా చెప్పాడు రామనుబ్బయ్య. అమీదట వెంకటకృష్ణయ్య "షెవుకారు చంద్ర శీఖరం బుద్ధి మనకు తెలియనిది కాదు. ప్రతి జేరంలోనూ తలదూర్చి, వ్యవహారాన్ని వెడగొట్టడం తప్పుదోవ పట్టించడం—ఆయనకు సరదా. ఆ పాడు బుద్ధి ఉండబట్టే, లక్షాధికారియైనా వూళ్ళో చిన్న మెత్తు విలువ లేదు, అయినా అవతం నీకు వాలుగువేలు లాభం వస్తుంటే, నేను వట్లు

వట్లుటం దేనికి? షెవుకారుకే అమ్మ మెరకచేసు. పదిపాను వేలంటే—మంచి ధర. అంత మొత్తంలో నేను కొనలేను" అన్నాడు.

షెవుకారు తన ఇంటికి వచ్చి, ధర పెంచ డంతో అరంభమైన ఆత్మసంఘర్షణ రామ నుబ్బయ్యలో ఆరవి చుట్టుకు మళ్ళీ పొగిల్చి చిమ్ము తూనే ఉంది. వెంకటకృష్ణయ్య చిన్ననాటి నుండి 'స్నేహితుడు. ఇద్దరూ ఒక జట్టుగా గోటికాయ లాడేవాళ్ళు. కాయవరో ఈతగొట్టేవాళ్ళు, బీడులో పశువుల్ని తోలుకెల్లి మేపేవాళ్ళు, చెడుగుడు అడే వాళ్ళు, నాలుకాలు వేసేవాళ్ళు. పెద్దవాళ్ళు అయినాక కూడా ఎంతో కలిసి మెలిసి ఉండేవాళ్ళు, ఒకళ్ళ కోకళ్ళు అప్పలిచ్చుకుంటూ, తీర్చుకునే వాళ్ళు. పొలంవసుల్లో పొయతాలు చేసుకొనేవాళ్ళు. ఎంతో స్నేహంగా, ఆప్యాయంగా, పూర్వాను బంధంగా, ఒక తండ్రి బిడ్డల్లాగా ఉంటూ ఉండేవాళ్ళు. అట్లాంటే అత్యీయత ఇద్దరిమధ్యా వ్యవస్థమైన రూపాన్ని ధరించాక—ఇచ్చిన మాట తీసికోవడ మెట్లా? పైగా వెంకటకృష్ణయ్యకు చేసుకో చేసు. ఆ ధరకు తను ఒప్పుకున్నాడు. బయనా ఇస్తానన్నా—తను తీసుకోలేదు. 'మన మధ్య కూడా బయనా ఏమిటి? మనసుల్లో అప్పుడే నమ్మకాలు జారిపోతున్నాయా?' అన్నాడు తను. ఆ మాటల్ని, స్నేహాన్ని, అత్యీయతనూ— వెధవది డబ్బు ముందు మర్చిపోయి, నీనంగా, స్వార్థంగా, పగుజాటుగా ఎట్లా ప్రవర్తించటం? 'అడి తప్పాడు', 'నిలకడనే మనిషి', 'పాచ్చు ధర కోసం పాలుమారాదు' అనుకుంటారు. భార్య నలహా వింటే అవిచిరు దడిస్తే—ఊళ్ళో తనకు గడ్డిపోవ పాటి చెల్లుబడి కూడా ఉండదు రామనుబ్బయ్య తీవ్రంగా ఆలోచించుకున్నాడు.

"వెంకటకృష్ణయ్యా నేను పెచ్చు ధరకోసం ప్రాకులాడేవాడ్ని కాదు. నీకు మాట యిచ్చి తప్పుకుంటావా? మా అడవి ఏడ్చి ఏడు రోజులు ఉపవాసమున్నా—మెరకచేసు నీకే యిస్తాను" అన్నాడు రామనుబ్బయ్య గుండెపట్టు నిశ్చయక్కు కుని.

వెంకటకృష్ణయ్య మిత్రునికేసి వరకాయించి చూశాడు. ఆయన గుండె దైర్ఘ్యాన్ని, ముఖపు తీరునూ, స్నేహం కోసం వేటని ఖాతరుచేయని తత్వాన్ని గమించాడు.

"ఈ జేరం మూలకంగా మీ కుటుంబంలో జేదాభిప్రాయాల్ని, అలజడినీ, పొట్లాట్లన్నీ, ఏడ్చు లనూ నేను సహించను రామనుబ్బయ్యా! మచ్చ మెతక మనిషిని కావని నాకు తెలుసు. కాని ముక్కుకు సూటిగా, మూర్ఖంగా ప్రవర్తించటంవల్ల వ్యవహారాల్లో చిక్కు లేర్పడతాయి. తద్వారా సంసారంలో ఆశాంతి రేకెత్తడం శ్రేయ స్కరం కాదు. సముద్రపుటలకు తల వంచడం వల్ల మేలు. నిటారుగా నిలబడితే ముఖానికి దెబ్బ తగలక మానదు. అల్లాగే పరిస్థితులకు తల యొగ్గడం సముచితం. కుటుంబంలో తాత్కాలి కంగా ప్రమాదాల నుంచి బయటపడొచ్చు. మనలో బంహీసంత లేకపోయినా, ఇతర బంహీసంత ప్రభా వాల్ని మన్నించక తప్పదు. మచ్చ షెవుకారుకు పొలం అమ్మినా—నేను బాధపడను. నిన్ను గురించి

36 వ పేజీ చూడండి

కొలంబా

రచన: ప్రాస్పర్ మెరిమె

జరిగిన కథ

11

కర్నల్ థామస్ వెలిల్, తన కుమార్తె లిడి యాతో ఇటలీ యా తానంతరం ప్రాన్స్ వస్తాడు. లిడి యా సహనం గల యువతి. చిత్రలేఖనం తెలుసు. 'కార్మికా' ప్రాన్స్ ఇటలీ దరిని గల ద్వీపం. అక్కడికి వెళ్లడం కష్టమైతే కూడినవని ఐనా లిడి యా, వెలిల్ వాన క్యాప్ మాత్రో ప్రయాణం అవుతారు. కార్మికాకు బయలుదేరారు. వారితో లెఫ్టినెంట్ "ఆర్మెడ్జెల్లా రెబ్బియా" అనే కార్మికా కూడా వచ్చాడు. కర్నల్ కి రామరామ యీ రెబ్బియాతో పరిచయం పెరుగుతుంది. మూడు రోజుల ప్రయాణం తర్వాత వారి నౌక అజాబ్బియా గల్ఫ్ సమీపించింది. వార. కార్మికా చేరారు. పాస్ పోర్టు అసీను మాటలవల్ల, ఆర్మెడ్జెల్లా తండ్రి హత్యకు తోసయ్యాడని మిస్ లిడి యా గ్రహిస్తుంది. ఇంతలో ఆర్మెడ్జెల్లా కొలంబా అతన్ని వెతుక్కుంటూ అజాబ్బియాకి వస్తుంది. కర్నల్ గారి నౌకలోనే దిగుతుంది. కొంబా, ఆర్మెడ్జెల్లా అంటుంటే పియతనాకి వెళ్లిపోతారు. స్వగ్రామంలో కొంబా బ్రాందోలాచ్చి యీ అనే బందిపోటు దొంగకునహాయం చెస్తానన్నట్లు ఆర్మెడ్జెల్లా తెలుసుకుంటాడు.

కొలంబా బారిదినీ పేరు ఉచ్చ రించకుండా కొన్ని రోజులు గడిచాయి. తన అన్న చెప్పిన పాతాలు నెర్చుకుంటూ మిస్ వెలిల్ గురించి ఎక్కువగా మాట్లాడేది. ఆరో, ఆమె చేత ఫ్రెంచి ఇటాలియన్ పుస్తకాలు చదివించేవాడు. అంతకు ముందు ఎంతచదువు లేనిదిగా కనిపించేనో ఇప్పుడు అంత విచక్షణ చూపించటం గమనించి ఆశ్చర్యపోయేవాడు ఆర్మెడ్జెల్లా.

ఒకరోజు పొద్దున, భోజనం ముగిసిన తర్వాత పాతం పుస్తకం, కాగితాలతో తయారు కావటానికి బదులు తలమీద 'మెజారో' ధరించి వచ్చింది. గంభీరంగా అన్నది : "అన్నయ్యా నాతో ఒకసారి బయటి రావాలి!"

"ఎక్కడికి వెళదాం?" అంటూ ఆర్మెడ్జెల్లా ఆమె రెక్కపుచ్చుకున్నాడు. "నీచేదోడు అవసరం లేదు అన్నయ్యా! కాని నీ తుపాకి అవసరం. నిరాయుధులుగా వెళ్లడం ప్రమాదకరం." "ఇంత పెందరాళే! పోనీలే, ఎక్కడ పద్ధతి నక్కడ అవలంబిద్దాం. ఇప్పుడెక్కడికి?" కొలంబా సమాధానం ఇవ్వలేదు. తలమీద మెజారో సరిచేసుకొని బయట కాపలాకాసే కుక్కను పిలిచి అన్నతో బాటు బయలుదేరింది. పెద్ద అంగలతో గ్రామం పాలిమేరకు తీసుకు వెళ్ళింది. అక్కడ ఒక చిన్న బాటలోకి దారి తీసింది. ఇది అక్కడ చేసిన ద్రాక్ష తీగల మధ్య వంకర టింకరగా ఎక్కడికో తీసుకుపోయేట్లు ఉంది. కుక్కకి ఏదో చెప్పగా అది నేల వానన చూసుకుంటూ ముందుకు పోయింది. వారు వెనకబడిపోతే తోక ఆడిస్తూ వారికోసం ఆగేది. దాని కర్తవ్యం దానికి బాగా అర్థం అయినట్లు ఉంది. "ముషెల్లో (కుక్క పేరు అ!) మొరగడం మొదలు పెట్టగానే నీ తుపాకితో సిద్ధంగా ఉండు అన్నయ్యా! కదలకుండా అక్కడే నుంచో" అంది కొలంబా. కొంత నేపు ఇంకా ముందుకి సాగిపోయాడు. ఊరికి అరమైలు ఉండనగా బాటలో ఒక మలుపు కనిపించినవోట ఆగింది కొలంబా. అక్కడ ఒక చిన్న పచ్చనిపాద కనిపించింది. ఇది మూడు అడుగుల ఎత్తు పెరిగింది. గోవురం ఆకారం వచ్చేట్లు కొమ్మలు, ఆకులు కత్తిరించినట్లు ఉంది! శిఖరం మీద ఒక నల్లని 'క్రాస్' ఉంది. ఎవరయినా బావంతమగలం పొందినచో ఇటు వంటిది ఏర్పాటు చెయ్యటం కానీ కాలో పురాతన కాలాలనుంచి

వస్తున్న అంబాటు అది చనిపోయిన వారి జ్ఞాపకార్థం దినం దినం పెగుగు తున్న చిహ్నంగా ఉండిపోయింది. వీటిని మరణించిన 'ముచ్చియో'ల 'అమాన్' లంటారు.

కొలంబా దానిముందు ఆగింది. పక్కచెట్టు రెమ్మ ఒకటి విరిచి దానికి గుచ్చింది "ఆరోస్" అంది "మనతండ్రి మరణించినచోటు ఇదే ఆయన ఆత్మ శాంతికోసం ప్రార్థిద్దాం" అని అక్కడే మోకరించింది ఆరోస్ ఆమెని అనుసరించాడు ఆ క్షణంలో ఊరిలో చర్చిగంట నెమ్మదిగా మోగింది. క్రితం రాత్రి ఎవరో వ్యక్తి మరణించారు. ఆరోస్ కి నన్నరు అగలేదు

కొన్ని సముదాయ తర్వాత కొలంబా లేచింది. కళ్లు పొడిగానే పున్నాయి కాని ముఖంలో ఆవేశం కనిపిస్తోంది. కాల్చి కాల్చి క్రీస్టియన్లు 'కాస్' సంజ్ఞ ఒకవిధంగా చేస్తారు బాటనవేలు ఉపయోగించి అటువంటి సంజ్ఞ చేసి అన్నగారిలో తిరిగి గ్రామానికి వెళ్లిపోయింది మునునంగా తమ ఇల్లు ప్రవేశించారు ఇద్దరూ. ఆరోస్ తనగదిలోకి వెళ్లిపోయాడు ఒక క్షణం తర్వాత, కొలంబా కూడా ఒక చిన్న పేటిక పట్టుకుని అతన్ని అనుసరించింది దానిని తెరిచి ఒక చొక్కా బయటికి తీసింది దాని మీద పెద్ద పెద్ద నెత్తురుమరకలు కనిపిస్తున్నాయి "ఇదిగో నీ తండ్రి చొక్కా ఆరోస్!" దానిని అతనిమీదకి పడవేసింది "ఇదిగో ఆయన్ని చంపిన తుపాకి గుళ్లు!" అని రెండు కిలుము పట్టిన తుపాకిగుళ్లు పడవేసింది "ఆరోస్! అన్నయ్యా, నువ్వు ఆయన హత్యకి పగతీర్చాలి" అని అతన్ని గట్టిగా కావలించుకుంది చొక్కా, తుపాకిగుళ్ళు తీసుకుని వాటిని ఆవేశంతో ముగ్ధ పెట్టుకుంది వారాత్తుగా అగడ వదలి వెళ్లిపోయింది. ఆరోస్

కరుడు గట్టుకుపోయినట్లు కూర్చుని పుండిపోయాడు తన కుర్చీలో

హత్యని జ్ఞాపకం చేసే చొక్కాని, తుపాకి గుళ్లని ముట్టుకునే ధైర్యం లేకపోయింది. అతనికి కొంతసేపు. చివరికి అతి ప్రయత్నంతో వాటిని తీసి మళ్ళీ ఆ పేటి

కలో పెట్టివేశాడు. లేచి వెళ్లి మంచంమీద పడిపోయాడు. గోడ వైపు తిరిగి ముఖం దిండులో దాచుకున్నాడు. దెయ్యం చూసి దడుచుకున్న వానివలే. తన చెల్లెలి చివరి మాటలు ఇంకా చెవిలో మోగు

45 వ పేజీ చూడండి

వివిధ ప్రాంతాల వింతలు 23

పేరుకు తగ్గ దార్-ఎన్-సలాం

స్థానికంగా ప్రపంచంలో పేరుకు అనుగుణంగా ఉండే మనుషులు, వ్యక్తులు చాలా అరుదు అలాంటి అరుదైన బిరుదు గల నగరాల్లో ఒకటి దార్-ఎన్-సలాం దార్-ఎన్-సలాం అంటే 'శాంతి కేంద్రం' పేరుకు తగ్గ నగరం ప్రపంచంలో చాలా దేశాల నుంచి జనం వస్తూ ఉంటారు ఈ నగరానికి

టాంగువీకాకు రాజధాని నగరమైన ఈ దార్-ఎన్-సలాం, జర్మనీవాళ్ళ ఈదేశం ఆక్రమించిన రోజులో ఓ చిన్న పల్లెగా ఉండేది వాళ్ళ దీని ఆధీనంలోకి తీసుకని 1891 లో జర్మన్ తూర్పు ఆఫ్రికా ప్రాంతానికి రాజధానిగా ఏర్పాటు చేయటంతో గ్రామం పట్టణంగా రూపొందటానికి అవకాశం ఏర్పడింది అప్పట్నుంచి ఈ దార్-ఎన్-సలాం పెద్ద నగరంగా త్వరత్వరగా రూపొందుతూ వచ్చింది ఇది టాంగువీకా దేశానికి రాజధానే గాక, టాంగువీకా నరస్సు, విక్టోరియా నరస్సులకు వెళ్ళే రైలుమార్గానికి ఇది మూలస్థానం అందమైన భవనాలు, ముప్పటగొలిపే ప్రజా జీవనం, కావలసినన్ని క్రీడా సౌకర్యాలుగల నగరం ఇది

ఈ నగరంలోని ఓడరేవు ఎప్పుడూ సందడిగానే ఉంటుంది ఋతువుల నమనరించి పండే పంటను ఇక్కట్లించి దేశంలోని చిన్న చిన్న రేవులకు రవాణా చేస్తారు ఆరేబియాలోని వివిధ రేవు, పట్నాల్లో కూడా వ్యాపారాలు జరుగుతూ ఉంటాయి

ఈ నగరంనుంచి హిందూమత సముద్రం వరకు విస్తరించి ఉన్న 'బొటానికల్ గార్డెన్స్' విజంగా చూడదగ్గ వాటిలో ఒకటి అందంగా దిద్దిన, చెట్లనుంచి పల్లగాలి వీస్తూ ఉంటే మనస్సుకు హాయిపిస్తుంది

దార్-ఎన్-సలాం నగరం వివరితంగా అభివృద్ధి చెందుతోంది ఇక్కడకు విలాస యాత్రలకు వాటికి ఎక్కువగా ఆమెరికనులు రాకపోకలు సాగిస్తుండటంవల్లనే ఏమో దేశంలో చాలావాటికి అమెరికన్ పేర్లు ఉంటాయి ఓయిస్ రీజ్, రూజ్ వెల్

రోడ్డు ఇలాంటివే

ఇక్కడి క్లబ్బుల్లో జనం ఎప్పుడూ తీరిక లేకుండా పనిచేస్తూ ఉంటారు ఇక్కడ గోల్ఫ్ ఆట ఆడుతారు సముద్రతీరంలో ఉన్న స్వీమ్మింగ్ క్లబ్బు ఈతలకు మంచి అనువుంది

ఈ టాంగువీకా దేశంలో విలాస యాత్రా వృత్తిలో ముఖ్యమైంది షిరాజీ శిథిలాలు ఇవి

దార్-ఎన్-సలాం సముద్రతీర దృశ్యం

ఓయిస్టర్ బేకి దగ్గరగా దార్-ఎన్-సలాంకు వదిమెళ్ళ దూరంలో ఉన్న మృసానికి దగ్గరగా ఉన్నాయి వెయ్యేళ్ళ క్రిందటి నాగరికతకు ప్రతిబింబాలు, స్మృతి చిహ్నాలు, ఈ శిథిలాలు అల్లరి చిల్లరి వాళ్ళ పీటిని పాడుచేయకుండా ప్రభుత్వం తగిన కట్టడి కూడా చేసింది

దార్-ఎన్-సలాం నుంచి విమానంలో వెళ్ళి హిందూమత సముద్రంలో ద్వీపమీద ఉన్న కిల్వా కిపివాని పట్నాన్ని చూడవచ్చు ఈ ద్వీప నగరాన్ని కీ శ 957 లో పరిషియన్లు కట్టించారు ఇక్కడ వాళ్ళ కట్టించిన అందమైన భవనాలు, మసీదులూ కూడా ఉన్నాయి

— టెంపిల్ మానింగ్ ★

వీరలవ్వడు కుమారిభారతి

గెత్తి పూజా మందిరంపు దిక్కుగా అగిపోయాయి!!
చెవులు దోగిలించి కాస్తేపు నిరిక్షించి కళ్ళు
గమనదించేయి. .

తలకాయ వాగవ్వరం విన్న పాము బుర్రలా
పూగ పాగింది.

శరీరం బేదంతో ఆ అతాత్మ నిశ్చయానికి
పడిపోకుండా ఆధారాన్ని కల్పించి శరీరం బేదం
దుకు కృషి చేశాయి చేతులు. . .

కాళ్ళ పూజామందిరంపై పు పాగిపోయాయి—
మన పైపుడు పూజామందిరం చేరుకుంది—
బృదయం విప్పటిమందో లయ తప్పకుండా
లాళం చేస్తోంది—

అత్త ముసలా నర్సిరికి చేరి చాలాసేపయ్యింది!
చేరినట్లు నిద్రవ్వడంగా—

కాళ్ళ పూజా మందిరంపు తలపుల దగ్గరే
అగిపోయాయి!! కళ్ళకి కనిపిస్తోంది యావత్తు
వంచం ఆరాధిస్తూన్న దేవి స్వరూపం!!!
ఏనుడి అమ్మైత్తరం మరి సుస్పష్టంగా
వినిపిస్తోంది—

నాటికా పుటాలు వూదాత్తుల మమాయంపు
వల్ల పూజా మందిరంగా చెప్పేయి.

శరీరం తన దేవి గాబులనే పులకరించిపోయింది.

శరీరపు పులకరింపు వలకరింపుకు పెదాలు విడి
విడిగా చిన్న మందహాసాన్ని తెలియబ్బాయి!!

ధ్వజస్తంభపు మువ్వల గల గలలో ఉంటుంది
తన దేవి వ్యరం అనుకున్నాడు తన ఓసారి—

పూజామందిరంనుంచి గాలిలో అలలు అలలుగా
లేలి సావడిలోకి వినిపిస్తోంది తొక మధుర
స్వరం 'సేవరో తలదూర్చి వరదగా వరుడు
కావాలి' కాంతేనీ మాన్చుతున్న శిఖర్ దిక్కు
విస్తూ చిన్నవై చెదరి నలు దిక్కులకీ వరుగిస్తోంది.
అంగారలో.....

కొడుకు మాలిలో పడిపోయ్యాడనే అప్రవత
విన్న క్రితాభుని వరుగులా ఉంది. ఇక్కడ శిఖర్
దిక్కు వరుగు!

యత్నంగానో—అప్రయత్నంగానో చేతులు సేవ
యను పడితేకాని!! కళ్ళు నలు దిక్కులకీ వరు

మరోసారి—కాదు! పాతుతూన్న సెలయేరులా
శబ్దంలా ఉంటుంది అని కూడా అనుకున్నాడు—
కానీ—ఇప్పుడనిపిస్తోంది

గర్భగుడిలోని గంటల భృనిలా కూడా ఉంటుంది
తన దేవి గంభీర స్వరం! అని ఇటువంటి నృప్తిని
సాగించిన వరమాత్మను నృరిస్తూ—చేతులు రెండూ
జోడించి బృదయ పూర్వకంగా భక్తి పురస్క
రంగా అంజలి ఘటించి అనందంగా కన్నులు
మూసుకున్నాడు శిఖర్—

అమ్మైత్తరం పూర్తి చేసి కన్నులు తెరిచిన
ముసలి కొంచెం ఎదంగా గోడనున్న వెంకటేశ

శ్రీరస్మిమ దర్శనపు ఫోటో తన స్మిమ ప్రతి
బింబాన్ని చూసి ఉలిక్కిపడి వెనుదిరిగింది!

మైమరపులో ఉన్న శీతరును చూసి పునః
మై మరపులో పడిపోయింది సుశీల! ఆమెకి
తిరిగి స్పృహ వచ్చేసరికి—తన చేతులను అతని
చేతుల్లోకి తీసుకుని, “సుశీ—సుశీ” అని ఖంగారు
పడుతూన్న శీతర్ కనిపించేడు— సంతతంగా కారు
తూన్న కన్నీటిని తుడుస్తూ— “హరతి వెలి
గించేయి సుశీ! కళ్ళు కద్దుకుంటాను!!” సాధ్య
మైనంత త్వరలో పూజ ముగింపు విధానాన్ని
నూచించేడు—

“అనుకున్నంతసేపు పూజ సాగలే దీవేశ—”
అనుకుని.

“హరతి కనుల కద్దుకుంటున్నారా?” ప్రశ్నిం
చింది సుశీల!

స్వమి పలంలోని తన దేవి ప్రతిబింబాన్నే
లింకిస్తూన్న శీతర్ కు కరుణామయుడు—భక్తపరి
పాలుడు అయిన వెంకటేశ్వరస్వమి తనదేవరిని
జ్ఞాపకం తెప్పించాడు!!

అలివేలు మంగికి తనూ, సుశీలా కలిసి మొక్కు
కున్న మొక్కులూ, విడి విడిగా మొక్కుకున్నవి
మదిలో మెదలగానే దేవి సహతుడైన దేవ దేవునకు
నమస్కరించి హరతిని మౌనంగా కనుల కద్దు
కుని చాచడంలోనికి నిష్క్రమించేడు శీతర్—

మొక్కులూ—ముడుపులూ జ్ఞాపకానికి రాగానే
గతంలోకి జారిపోయాడు శీతర్ ద్రావింకు
రూములోని సోఫాలో కూర్చుంటూ.....

* * *

గేలు మూసేసి వెను దిరిగింది సుశీల!
“ఇలా పూల మొక్కలమధ్యలోనే ఎప్పుడూ
ఉండిపోతే.....?” మనస్సులో ఈ వూహ మొదల
గానే శరీరం అంతా సంతోషం ప్రాప్తిపోయింది

ఎంత అద్భుతమంతరాలో భారతి.....
ఎంచక్కటి మేడ—ముందు ఈ పూల తోటా
మరీ బాగుంది.....ఇల్లాంటి పూదోటలో హాయిగా
ఉండలేక—ఎందుకోఎప్పుడూ ఏదో దిగులుగానే
ఉంటుంది.....

తోటమాలి కా (లేక) పోయినా కనిపించే పువ్వుల
మధ్య పచ్చని మొక్కల మధ్య తిరుగాడడంలో
ఎంత ఆనంద ముంటుందో.....అందుకనే అమ్మ
వద్దని అంటున్నా ఏళ్ళింటికి వచ్చేసిందీసాయం
కాలం

సాయంకాలాల్లో—వేసవి రోజుల్లో—
లింగా సువాసనలు అలముకున్న చల్లటి ఏల్ల
వాయువుల మధ్య పచార్లు చేస్తూ మొక్క
మొక్కనీ—పువ్వు పువ్వునలా వరామర్చిస్తూ
పూదోటలో తిరుగాడడంలో ఎంత హాయి.....

పచ్చటి మొక్కల మధ్య జీవితబాటలో పూవులను
విరజిమ్మిన పూపాల మార్గంలో నడుస్తూన్న
సుశీల ఎన్నో విషయాలని మరిచిపోయింది....
మొట్ట మొదట—తనెక్కడనుండి మర్చిపోయింది....

తర్వాత తానెవరయినదో మరిచిపోయింది—
అటుపిమ్మట తనకి—ఈ తోటకి గల సంబంధం

అనలే మరిచిపోయింది.....ఇక తను ఏ లోకంలో
ఉందో ఎలా గుర్తించుకోగలుగుతుంది?

మనస్సుకి చాలా ఆహ్లాదంగా ఉంది కాబట్టి
స్వర్గంలో ఉన్నానను కొన్నట్లుంది ఆమె వాలకం.....
కానీ—

మొక్కల మధ్య లాస్సులో ఓ కుర్చీలో తల
వంచుకుని కూర్చుని ఉన్న భారతిని చూస్తూనే—

ఆమె కళ్ళు మొట్టమొదట ఈ పూదోట
స్వర్గంగానూ, అందులోఉన్న భారతిని దురానికి
దేవతగానూ పూహించేయి.....

అసలామె భారతి కళ్ళు దిగాలుగా కనిపించే
సరికి—“ఛీ—ఛీ—దేవతలు దిగాలుగా ఎందుకుం
టారు—భూలోకంలోనైనా భారతిలాంటి వాళ్ళు
తప్ప ఎవరోగానీ— దిగాలుగా ఉండరు”.....

అని, అనలుకు శుద్ధ వ్యతిరేకంగా అంతమైన
మొదటి పూహని దిద్దే సేసరికి అనలు తనే లోకంలో
ఉన్నదీ మొట్టమొదటగా తెలుసుకుంది సుశీల.

ఆ తర్వాత ఈ తోట తన స్నేహితురాలిదని—
తాను సుశీలనని అటుపిమ్మట—

ఆఖరున తనున్నది భారతివాళ్ళ పూదోటలో
నవీ తెలిసుకునేసరికి వేడి నిట్టూర్పు వెలువడింది
దామె పెదాలనుండి.....

విరబూసిన కృష్ణమందిరం వెట్టంతా పూగుతూ
నవ్వడంచూసి మురిసిపోయింది.

మెల్లిగా భారతి దిక్కుగా నడుస్తూ.....
“ఈవేళ దేవిగారు తోట మక్కేక్షణ ఎందుకు చేస్తూ
న్నారో ఎంత పూహించినా నా కర్మమేకవడం
లేదు—అయినా భారతి! పూదోటలో ఉండి తలవంచు
కుని కూర్చుంటే పూల అందాని నీ కెలా తెలు
స్తాయిట? నీ కెదురుగా విరగబడి నవ్వుతూన్న
ఆ అందాల టింకిన పువ్వులను చూడ నీవీ
వేళ ఇలా వచ్చేమని విరుగాలికి వంగున్నట్లు నటిస్తూ
ఒక దానితో ఒకటి రహస్యంగా నవ్వుకుంటూ చెప్పు
కుంటున్నాయి.....ఎదురుగా అందాలు విరజిమ్ము
తూన్న పాలున్నిటిని వదిలి తలవంచుకుంటే ఏం
లాభం? తరెత్తి.....” నవ్వుతూ లాస్సులో

ప్రవేశించేముందు భారతి ఎదురుగా సిపింటు
సోఫాలో విరబూసిన టింకినముందు ఎవరో వన
యునుకుడూ, అతనికీరు వైపులా ఎవరో పెద్ద
మమవ్యులూ కనిపించేసరికి చెప్పబోయే విష
యాన్ని అక్కడితో ఆపివేసి తల ఎటు త్రిప్పేసరికి
తలవంచుకున్న భారతి వెనకగా వాళ్ళ అమ్మా,
మరికొందరు అడవిరాతాన్ని చూసి విర్వాంత
పోయింది.....

లాస్సులో ప్రవేశ మార్గం గుండా దూరంనుండి
భారతి తప్ప మరెవరూ కనపడలేదు.....వాళ్ళంతా
మొక్కల మధ్యలో కనుపించ లేదన్నమాట—
బహుశా ఇది పెళ్ళి చూపుల తతంగమేమో.....?
ఉలిక్కిపడి వెనుదిరిగింది సుశీల.

(తెల్లటి చీర పాడుగునా నవ్వింది—
బారెడు జడా మెలికలు తిరిగిపోయింది—
తల్లని మల్లెదండ ఒక్కసారిగా ఫకాలు
మని నవ్వి మళ్ళీ పూరుకుంది.)

అతాత్మంగా వెనుదిరగడంవల్లా “ఖంగారేమి
టోయ్” అంటూ గులాబీ తన చిన్ని చిన్ని ముళ్ళతో
ఆమె పైటకొంగును పట్టుకుని వెనక్కి లాగింది..
“ఇప్పుడుకాదు—నీతో మరోపారి మంతనా
లాడతారే—” అంటూ గబగబా కొంగును విడి
లింపుకుని రెట్టింపు ఖంగారులో మాయమై
పోయింది పాపం సుశీల.....

“ఎదురుగుండా కూర్చున్న అమ్మాయికుంటే
చుట్టూ ఉన్న పూలబాలలనుచూసి సంతోషించి
మానవయత్నంతో పెంచినకాతోటెంతోబాగుంది—
పరమాత్మ స్వయంగా తన చేతులతో సృష్టించిన
ఆ అమ్మాయికుంటే” అనుకుంటూన్న పెళ్ళికొడుకు
అనుకోని సుగంధ పరిమళాలు ఒక్క గాలి తెర
మోసికొచ్చి మరో గాలి తెర తీసికెళ్ళి పోయేసరికి

తెల్లదోయి ఉక్కిరి దిక్కిరై పారాయా. ఇన్ని
సంబంధాలతోగానీ తేలేక—కూతురికి పెళ్ళి చేసి
య్యాలనే వల్లుదలలో ఉన్న భారతి తల్లి తండ్రులు
అనుకోకుండా వన కన్నులా వచ్చి—ఇట్టే మాయ
మై న సుశీలవల్ల విర్వాంత పడిపోయి తెల్లమొహాలు
వేసిన వాళ్ళు బరువు వదిలిపోయిన నిట్టూర్పు
వదిలేరు.....

విళ్ళబ్బాన్ని మధురంగా భంగవరచి, తిరిగి గంధీర
నిళ్ళబ్బంలోకి వాళ్ళందర్నీ గెంటేసి పోయింది సుశీల—
అనుకోకుండా ఉక్కిరి దిక్కిరైన వాతావరణం
నర్దుకుంది.....

పెళ్ళి కొడుకు మనస్సు కూడా సుశీల వెంటదే
వెళ్ళిపోవడంవల్లా మర్నాడ కాస్తేపు అతన్ని ఆప
గలిగింది. అసైన అతను లేచి సుంచున్నాడు.....

“వెళ్ళగానే ఉత్తరం వ్రాస్తా—” అట
వైపు. పెద్దలు మూల వరనకి అంటున్నారూ—
వాళ్ళకి వచ్చింది కూడా సుశీలే కాబట్టి.....

“కట్నం వదివేలు—తాంఛవాలు యధావిధిగా
జరిపిస్తా—.....” పెళ్ళికూతురి తండ్రి చేతులు
నులుముకుంటూ అంటున్నాడు. ఎంత వదిలితేవో
గానీ లక్ష్మీదేవిలాంటి కూతురు మహాకళ్ళ ఇంటికి
పోడు అనే బాధలో.....

“అలాగే.....” తలంబాపుతూ వాళ్ళు వెళ్ళి
పోయ్యే సమయానికి భారతివాళ్ళ మేడమీద
అద్దెకి ఉంటూన్న వనజని సమీపించి వణికిపో
సింది సుశీల.

చాలాసేపు టైమిచ్చి కాస్త కాఫీ దానికి
ముందుగా చల్లని పానీయాన్ని కూడా ఇచ్చి సుశీల
సేద దీర్చి ట్రైరన్ మీదకు తీసికొచ్చి కుర్చీలో
అసీమరాలు కావించి కారణాలూ, వివరాలూ అడి
గింది తానీగా వనజ—సుశీల ఖంగారును విశి
తంగా వరికిస్తూ!!!!

“వాళ్ళ భారతికి పెళ్ళి చూపుల తతంగం
కాబోలును జరుగుతోంది—నాకు తెలియక నేను
వైలేనే.....అనలే ఆమెకు సంబంధాలు కుదరక
వాళ్ళు నానా అవస్థా పడిపోతున్నారు....నన్నే
మై నా అనుకుంటారేమో.....” నట్టుకుంటూ,
నిట్టూర్పు నణచుకుంటూ చెప్పింది సుశీల!
సుశీలని ఆపాద మనస్తకం వరికించి—“అవును
పెళ్ళి చూపులే.....నీ అలంకరణ దానికి తగ్గట్టు
గానే ఉందిలే.....” నవ్వింది వనజ—

“ఛీ—నీపైటా వాగుడు మూలుగు—నే నవలే
ఖంగారు పడుతూంటే—” అంటూనే ఖం
గుగా తన్ను తాను చూసుకుంది సుశీల—

తెలుపు చీర—
బారెడు జడా—

జడతో పువ్వులూ—
గళనీమరో మెరుస్తూన్న ఒంటిపేట గొలుసునా
ఉలిక్కిపడింది..... “నిజమేనే—” అంటూ
పాపం.....

“ఏం ఫర్వాలేదు—జరుగవలసిన పెళ్ళి చూపులు
జరిగిపోయాయి—ఇక మీ వాళ్ళని వెతుక్కుంటూ
వెడతారులే.....” నవ్వేసింది వనజ....

“ఛీ.....ఛీ.....పోవే—” వనజ ఎదురుగా
అవడమైతే అంది గానీ—అతర్వాత నిజంగా వాళ్ళు
వాళ్ళనీ—నీళ్ళనీ అడిగి తండ్రిని కలిసికున్నారని
తెలిసి తెల్లబోయింది.....

38 వ పేజీ చూడండి

గ్రహస్థితి

మధునంలో రాహువు, సింహాకర్షణలో
నూర్యడు, కన్యలో బుధకుక్రులు, తులలో
అంగారకుడు, ధనుస్సులో కేతువు. మకరంలో
శని, మీనంలో గురువు, మిథున కుటక
సింహ కన్యలో శంక్రుడు.

13-9-1963 శుక్రవారము మొదలు
19-9-1963 గురువారము వరకు

మేనం :

(అశ్వినీ, భరణి, కృత్తిక 1 పా.)

ఈ సమయంలో మనస్సు అందోళనకు గురి
అవుతుంది. అడిగేవారికి చెప్పేవారు తోకువ.
రహస్యం కాపాడుకొంటూ కార్యం సాధించుకొనవలసిన
సమయం. ఖర్చులు అధికం. కుటుంబంలోను,
బాప్సా విషయాలలోనూ కార్యభారం పెరుగు
తుంది. అధికారులతో ఏ విషయంలోనూ పేచీలకు
దిగవద్దు. క్రొత్త ప్రయత్నాలు అందుబాటుకు
వచ్చినట్లు కనుపిస్తవి. కాని, స్వల్ప కారణాలు
అడ్డంకుగా ఉంటవి. ఇంతకు ముందు చేసిన
శ్రమ, ధనవ్యయము నిరుపయోగమనే విషయం
తెలుస్తుంది. మీ సొమ్ము లింటూ ఎడటి వారికి
సహాయం చేసేవారు తలస్త పడతారు. 18,
19 తేదీలలో దేహబాధలు, పనులలో నిదానం.

* * *

వ్యవభం :

(కృత్తిక 2, 3, 4 పా, రోహిణి,
మృగశిర 1, 2 పా.)

మీరు కొంచెం నిదానిస్తే ప్రశాంతంగా
ఫలితం చేతికి వస్తుంది. ఎడటివారి మాటను
అర్థం చేసుకొని కార్యరంగంలో దిగుట అవసరం
అదాయం బాగానే ఉంటుంది. అయితే ఇతరుల
సలహావల్ల నిరుపయోగమైన పనులలో దిగి
అవకాశాలున్నవి. ఈ సమయంలో మీ ఆసక్తికి
తగినట్లు పరిస్థితులు కూడా ఆకర్షణీయంగా
కనుపిస్తా ఉంటవి. ఒక సమయంలో ఒప్పుకున్న
పనిని ఎలా నెరవేర్చగలమనే అందోళన పట్టు
కుంటుంది. పిల్లల ఆరోగ్యం బాగుండదు. వ్యాపార
వ్యవహారాలలో నీచులతో కలహాలు రాగల అవకాశా
లున్నవి. మిమ్ములను మోసగించడానికి ప్రయ
త్నాలు జరుగుతవి. జాగ్రత్తగా ఉండండి.

* * *

ఆంధ్రసచిత్ర
వారపత్రిక

వారపత్రిక

దైవజ్ఞ పాతూరి శ్రీరామమూర్తి

నిధునం :

(మృగశిర 3, 4 పా, ఆరద్ర, పుష్యకృష
1, 2, 3 పా.)

ఈ వారం కొన్ని సమయంలో మీ మాట
గొప్పగా చలామణి అవుతుంది. ధనాదాయం
కూడా బాగుంటుంది. అతిమాక్కు విషయాలను
కూడా సులభంగా పనిపట్ట గలుగుతారు. కష్ట
మును లెక్కపెట్టకుండా పనిచేయవలసి ఉంటుంది.
బంధుమిత్రులు మీ మాటను వ్యతిరేకించ
టానికి చూస్తారు ప్రయాణాలు అనుకూలమవు
వారు రెండవ భాగంలో శుభవార్తలు తెలుస్తవి.
అధికారులను కలుసుకొంటారు. సంఘ కార్యాలలో
చిక్కులను తప్పించుకొంటూ ముందుకు సావలసిన
సమయం. శారీరకంగా సుఖం తక్కువ. పాఠ
పాట్లు చేస్తారు. 13, 14 తేదీలలో ధనలాభం,
విప్లవిష్ణు సేవలు, కార్యసాధి.

* * *

కర్కాటకం :

(పుష్యకృష 4 పా, పుష్యమి, ఆశ్లేష.)

గ్రహబలం బాగున్నది. ఇంతకుముందు జరి
గిన పాఠపాట్లను సర్దుకోగలుగుతారు. ఒక వస
యంలో శ్రమతోచినా చివరకు ఫలితం బాగుం
టుంది. వృత్తిలో అందరి ఆదరాభిమానాలను
సంపాదించుకొంటారు అధికంగా పెద్ద మార్పు
కనుపించక సోపపు. కాని, ముఖము, సంతృప్తి
బాగుంటుంది. దైవ కార్యాల సుఖంగా జరుగు
తవి. తలవని తలంపుగా నీచులతో కలహాలు
రాగల అవకాశాలున్నవి ఇతరుల కార్యభారం పైన
వేసుకొన తగిన సమయంకాదు. వ్యవహార రంగంలో
నిదానం ఎక్కువ. ఖర్చులు పెరుగుతవి. మన
దైర్యం అవసరం. 17, 18 తేదీలలో ధనలాభం,
అధికారుల సేవలు.

* * *

ఈ వారము ధరలు

పనుపు ధర మందీ అవుతుంది. రంగుల
(పెయింట్లు) ధరలలో పెరుగుదల కను
పిస్తుంది. వేరుశనగపప్పు ధరలో ప్రోత్సాహం
కనుపించదు. మానె ధర గతవారంవలె
ఉంటుంది. మిర్చి ధర తగ్గుతుంది.

సింహం :

(మఖ, పుబ్బ, శిత్తిర 1 పా.)

మీరు తలపెట్టిన పనులు సాఫీగా జరుగు
తవి. ఎక్కడికి వెళ్లినా ఆదరణ లభిస్తుంది. పది
మందీ మీ సహాయం కోరే సమయం. కుటుంబ
సమస్యలు మిమ్ములను నిరుత్సాహపరుస్తున్నా
వ్యవహార రంగంలో జయం సాధించగలుగుతారు.
కొంచెం దుబారా మాత్రం పెరుగుతుంది. వృత్తి
వ్యాపారాలలో అభివృద్ధి కరమైన మార్పు కనుపి
స్తుంది. ఒక సమయంలో పెద్ద మనుష్యులను
పమ్మి ఇబ్బంది పడతారు. ప్రతి విషయం
జ్ఞానకం ఉంచుకొనటం అవసరం. నౌకరులవల్ల పాఠ
పాట్లు జరిగే సమయం, యధార్థం తెలుసుకో
కుండా గాలివార్తలు విని బాధపడవద్దు. 14,
15 తేదీలలో తిప్పలు, ధనవ్యయం.

* * *

కన్య :

(శిత్తిర 2, 3, 4 పా, మాస్త, చిత్తి 1, 2 పా.)

ఏ పనిలో దిగినా చివర తోవంతో నిలిచి
పోతుంది. ఏదో ఒకరూపంలో ఇతరుల నిమిత్తం
ఖర్చులు పెరుగుతవి. మజ్బును చూచి విత్తులు
చల్లినట్లుగా తొందరపడి ఏపని ఆరంభించ
వద్దు. తలవని తలంపుగా కలహ ప్రసంగాలు
వస్తవి. శ్రమ పెరుగుతుండేగాని, ఆదాయం
మామూలుగా ఉంటుంది. బాప్సా విషయాలలో
అనూయాపరులను తప్పించుకొంటూ పనులు
సాగించవలసి ఉంటుంది. భారీ కార్యక్రమాలను
తగ్గించుకొనటం మంచిది కోర్కె కచేరీలలో
కొంచెం మంచి మంచి సూచనలు కనుపిస్తవి.
సంఘ కార్యాలలో నిరుత్సాహం తోస్తుంది. కాని
అనుకూలత ఉంటుంది. వారాంతంలో శుభ
వార్తలు తెలుస్తవి.

* * *

తుల :

(చిత్తి 3, 4 పాదాలు, స్వాతి, రోహిణి,
1, 2, 3 పాదాలు)

ప్రస్తుతం వృత్తిలో వచ్చే హెచ్చుతగ్గులు
వల్లగా తొలి స్థితిలో లభిస్తుంది. ముఖ్యంగా

మీ మాటకే ప్రాధాన్యం లభిస్తుంది. ■■ నమయంలో ఆదాయం తగ్గినట్లు తోచినా మొత్తం మీద లోటు కనుపించదు. వ్యవహారంగంలో ముందుగా మాట జారకుండా చూచుకోవండి. ఇంతకు ముందున్న కొరతలు చాలా భాగం పూర్తి అవుతున్నాయి. మనోనిబ్బరం లభిస్తుంది. మొదట స్వవిషయం చూచుకొంటూ అవకాశాన్ని బట్టి ఇతరులకు సహాయం చేయటం మంచిది. నిల్వ ఆరోగ్యం బాగుండదు. ఈ సమయంలో మాటలతో సంతోష పేట్టేవారేగాని, క్రియలతో ఉపయోగం తక్కువ. ప్రయాణ సూచనలున్నవి.

* * *
వ్యక్తికం:
 (నికాఖ 4-5 పాదం, అనూరాధ, శ్రేష్ఠం.)
 ఈ వారంలో తరచు నిరుత్సాహానికి అవకాశాలున్నవి. తలపెట్టిన పనులు ఎల్లూ తేలవు. అయితే పూర్తిగా భంగం కావు. బంధుమిత్రుల విష్ణుదారులు, బేదరింపులు కనుపిస్తవి. మధ్యవర్తులుగా యున్నవారు విశ్వాసంతో పనిచేయక పోవటం వల్ల కలహాలకు అవకాశాలున్నవి. స్వశక్తితో నిర్వహించే పనులు జయప్రదంగా ఫలిస్తవి. శుభ కార్య సందర్భాలలో మీరు తొందరపడిన కొద్దీ అసలుకే మోసం రాగల అవకాశాలున్నవి. ఉష్ణ దోషంవల్ల బాధపడతారు. ఈ సమయంలో మీ సుఖమునకు కావలసిన సౌకర్యాలు మమయంలో అమరవు. అధికారులను కలుసుకొంటారు. 16, 17 తేదీలలో కార్యభంగం.

* * *
ధనుస్సు:
 (మూల, పూర్వాషాఢ, ఉత్తరాషాఢ 1 పా.)
 అన్ని విధాలా మంచి సూచనలున్నవి. ధనము, గౌరవము లభించగల సమయం. ఈ వారంలో ఎక్కువ భాగం ఇతరులకోసం వినియోగిస్తారు. దైవకార్యాలలో పాల్గొంటారు. క్రొత్తవారి మైత్రీ లభిస్తుంది. ఇంతకుముందు మీ మాటను అనుసరించేవారు క్రమంగా తప్పుకొంటారు. వృత్తి ఉద్యోగాలలో ఉత్సాహము, అధికారము బాగుంటుంది. ప్రయాణ సూచనలున్నవి. వివిధ విషయాలలో పాల్గొంటారు. కానీ, సంతుష్టితో వదులు. ఆదాయం బాగుంటుంది. కోర్టు కేసీలలో గౌరవ ప్రదమైన కాలం ధనసంబంధమైన లావాదేవీలలో కలహ సూచనలు కనుపిస్తవి.

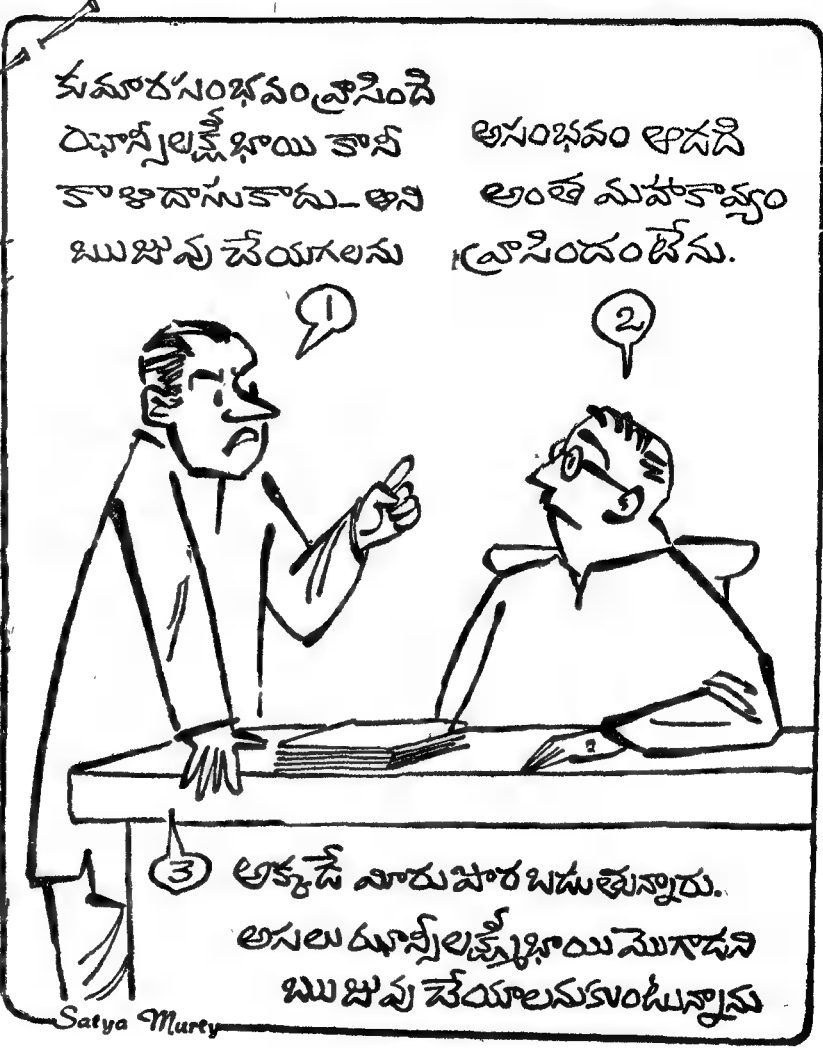
* * *
మకరం:
 (ఉత్తరాషాఢ 2, 3, 4 పా, శ్రవణం, ధనిష్ఠ 1, 2 పా)
 ఎక్కడి సమయం అక్కడనే నిలిచి ఉంటుంది. ఇంతకుముందు చేసిన శ్రమకు ఆదాయం చేతికి వస్తుంది. ఓర్పుతో పనిచేయ వలసిన సమయం. దూరమందున్న మిత్రులవద్ద నుంచి లాభవార్తలు తెలుస్తవి. గౌరవయోగం బాగుంటుంది. కుటుంబంలో రోగాలు కొప్పులు మొదలయిన వాటి వల్ల చికాకు కలుగుతుంది. వృత్తిలో మీ ప్రయత్నం కన్నా అకస్మాత్తుగా కలసివచ్చిన అవకాశాలు

చక్కగా వెరవేరుతున్నాయి. శుభవార్తలు వింటారు. మీరు మీ తాపాతుకు మించి భారం పెట్టుకోవ తగిన సమయంకాదు. ప్రయాణాలు సుఖంగా జరుగవు. మీరు పారపాటు పడితే అవకాశాన్ని వినియోగించుకోవేవారు ఉంటారు. 15, 16 తేదీలలో నిరుత్సాహ కారణాలు, సాటివారితో పేసీలు.

* * *
కుంభం:
 (ధనిష్ఠ 3, 4 పా, శ్రవణం, పూ. భాద్ర 1, 2, 3 పా.)
 సమయం మంచిది. మీ సహాయం కోరివచ్చిన వారు ఉంటారు. సంఘంలో వలుకుబడి పెరుగుతుంది. అన్ని విషయాలలోను అనుకొన్నది, అనుకొన్నట్లే జరుగుతుంది. ఇంతకు ముందున్న శ్రమ తగ్గుతుంది. శత్రువులకు సమయంలో చక్కగా సమాధానం చెప్పగలుగుతారు. అయితే ఇతరుల మాటకు మీరు తొందరపడడం మంచిదికాదు. వ్యవహార రంగంలో జయం లభిస్తుంది. మీ సుఖము, సౌకర్యము వీటిని కాపాడు

కొంటూ కార్యరంగంలో దిగటం మంచిది. పొలువముకొన్న పన్నువులు తిరిగి లభిస్తవి. వారంతంలో వీరులతో స్నేహం చేస్తారు. సంతోష వార్తలు తెలుస్తవి. ధర్మ కార్యాలు చేస్తార 18, 19 తేదీలలో ఆందోళన, కార్యసిద్ధి, లాభవార్త

* * *
మీనం:
 (పూ. భాద్ర 4 పా, ఉ. భాద్ర, శ్రవణం.)
 మీరు ఎవ్వరిని అభిమానిస్తున్నారో వారు మీమీద అభిమానించరు. ఏ కార్యక్రమంలో దిగుమన్నా మనస్సు ధైర్యంగా నిలవదు. అధికారంతో మాటలు పెరిగే అవకాశాలున్నవి. భాగవదతో కలసి చేయుపనులు ఆకొందిని కలిగిస్త, బంధుమిత్రులకు సంబంధించిన సమస్యలపై నేమేమి కుప్పవడతారు. ఒక సమయంలో ఎంతో గౌరవం ఉన్నట్లు లోస్తుంది. కామరూప సమయంలో అందుకు పూర్వవ్యతిరేకంగా భావించటం జరుగుతుంది. ఆదాయం మామూలుగా ఉంటుంది. అంచనా మించిన ఖర్చులు. నిల్వ ఆరోగ్యం తృప్తి ఉండదు. ఘనవిజృంభం, వికారంతో అవసరం.

అమ్మ దానిని

పత్రికలలో చూసింది

నాన్నతో చెప్పింది

అప్పుడు నేను విన్నాను...

ప్రతి దుకాణములోను ప్రతి పట్టణములోను

పిల్లల కొరకు ఆహారము - గ్లాకోస్
పేర్చబడి వుంది.

నింతో ఎక్కువగా పేర్చబడి వుంది.

ఇంకా మీకు తెలుసునా

గ్లాకోస్ తో నేను బలముగాను

ఆరోగ్యవంతముగాను

పెరుగుతానని

నింత సరదాగా వుంది!

గ్లాకోస్, ఇంచుమించు, తల్లి
పాలలో వుండే గుణాలన్నీ
వున్నాయి... మీ బిడ్డ బలముగాను
ఆరోగ్యవంతముగాను పెరుగుటకు
కావలసిన వన్నీ వున్నాయి. గ్లాకోస్
దేదీ వున్న కంచుక (నతీ(తెలుగులో)
తీవ.పై.(తపాలా బియ్యం నిమిత్తం)
గ్లాకోస్, వుద్ధ రోడ్, మద్రాస్-2
ఈ చిరునామాకు వంపండి.

Glaxo

GLY-2-TEL.

గ్లాకోస్-పని బిడ్డలకు సంపూర్ణ పాల ఆహారము

సింహస్వస్థనాయకుడు

చీఫ్ యినస్పెక్టర్ ఛార్లెస్ చనివీర్ (పారిస్ ఫ్రాన్స్)

(గత సంచిక తరువాయి)

మళ్ళీ కద మొదటి కొచ్చింది. ఏ వేరన్నది కంపా అతనిలో సరిచయము, మంతవాలు ఉంటా యేమోనని నేరస్థులను వెంబడించాము. అతను దొరకదానికి చాలా ఆలస్యం అవుతుందనుకున్నాము. కానీ మేముకున్నంత ఆలస్యం అవలేదు. పారి పోయిన ఎమ్మెల్ కి డబ్బు కావల్సివచ్చింది. ఓ వారం తొపునా మరో అమాంబుత్తం చేసి, (ఫ్రాన్స్) చరిత్రలో హాహాకారాలు పుట్టించాడు. తన దోపిడీకి పారిస్ వడమర భాగస్వామి అయ్యేటట్లు డగ్గరగా నున్న 'ఆ బర్గ్ అల్మోయ్ట్' అనే అందమైన హోటలు ఎన్ను కున్నాడు.

ఓ వయస్సు తీరిన వెలయాల్లి ఇంట్లో మకాం వేసి, దోపిడీ ఎలా చెయ్యాలి, ఎప్పుడు చెయ్యాలి, ఏ దారిగుండా పారిపోవాలి, పారిపోవానికి అవసరమైన కారు ఎవరి దగ్గరనుంచి తప్పరించాలి నిర్ణయించుకున్నాడు.

దోపిడీ నాటి రాత్రి ఎమ్మెల్ బోయినన్ రుజాక్ అనే అతను రివాల్యర్లు పట్టుకుని హోటల్లో ప్రవేశించారు. డెక్కర్ అనే అతను మెషిన్ గన్ పట్టుకుని కావలె కాకాడు.

"చేతులు పైకెత్తి గొడవైపు తిరిగి, క్యూల్ నిలబడండి." అని నిర్దాంతవాయి, కొయ్య బారిన ఇరవై మందిని బెదిరించాడు.

ఎమ్మెల్ బూయినన్ వారందరివద్ద నగా, నగదు తడిమి భుక్త పరచుచున్నాడు. రుజాక్ కూడా మసాలా చేశాడు. అనక ఎమ్మెల్ గొల్లా పెట్టెలో లోంచి 1000000 ఫ్రాంకు తీసుకుని బయట పడ్డాడు. ఇంతలో "పోలీసులు"! అని డెక్కర్ అరిచాడు. అతి త్వరగా ముగ్గురూ కారెక్కి పరార్ చేయారు. ఇద్దరు పోలీసు ఉద్యోగస్థులు మోటారు పైకెక్కిమీద వారిని వెంబడించారు. ఫైర్స్ కూతలు మిన్నంటాయి. పారిస్ దాటుతున్న కార్లన్నీ రినిగే చెయ్యాలని ఆర్డర్లు, ఆదేశాలు వెళ్ళిపోయాయి. ఎమ్మెల్ కారు డ్రైవరు మారిన అతి జాగ్రత్తగా గంటకు డెబ్బయి మైళ్ళు వేగంతో నడిపాడు. ఎమ్మెల్ డెక్కర్ వద్ద మెషిన్ గన్ తీసుకుని, కారు వెనకద్దం వంగిపోట్ ఆ పోలీసులమీద గుళ్ళు వర్షం కురిపించాడు.

ఏట్ట చివరికి తప్పించుకు పోయారు.

కొన్ని రోజులు గడిచాయి. రుజాక్ (ఎమ్మెల్ గ్యాంగులో ఒకడు) శరీరం గాయాలతో నిండి, బోయిన డి ఆఫ్ఫ్ అనే హోట కనుగొన బడింది. ఆ వారంతంలోనే మా పోలీసులు డెక్కర్ ని ఒక దొరతో పట్టుకున్నారు. అతను తన తప్పుని ఒప్పు కుని, రుజాక్ చావు ఎలా సంభవించిందో చెప్పాడు—

— ఆ హోటల్లో చేసిన బాటిలో దొరికిన సగల్లో ఒక వెళ్ళేను మాత్రం మొత్తం సీములో కలపకుండా రుజాక్ తన (వెయ్యారాలికి ఇచ్చాడని, అదిగాక సుజాన్ ఫార్ (ఎమ్మెల్ (వెయ్యారాలు)తో సరసలాడినట్లు ఎమ్మెల్ కి తెలిసింది కూడా, డెక్కర్ చెప్పాడు.

ఈ రెండు కారణాలలో ఏ ఒక్క కారణమైనా అతన్ని చంపడానికి చాలు!!

"— మళ్ళీ బోయినన్ ఆన్రెలి దోచుకోవానికి వెళుతున్నప్పుడు దారి మధ్యలో ఎమ్మెల్ కారాసి కాపుపు విశ్రాంతి తీసుకోవచ్చని ఆదేశించాడని, నీగెల్లు ముట్టించబోతున్న రుజాక్ ను మొక నుంచి రివాల్యర్ తో విర్రాక్షిణ్యంగా కాల్చి చంపి, "ఇది మిగతా వారికో గుణపాఠం" అని పాపు రించాడని కూడా డెక్కర్ చెప్పాడు.

'ఇదే విధంగా ఎమ్మెల్ చేతిలో డిస్కర్ పాలెడ్రూ అనే అతను కూడా అంతం పొందాడు. 1949 మే, నెలలో మొరాకో బ్యాంకులో నోట్లను అచ్చు వేసే అచ్చు మిషనుమీద దాడిచేసి 112 మిలియన్లు (మొరాకో బ్యాంకు) నోట్లు కాజేశారు.

ఈ దోపిడీ జరిగిన రెండో రోజున పాలెడ్రూ తన తుపాకి తుడుచుకుంటుండగా అది ప్రమాద వశాత్తు పేలి — ఎమ్మెల్ కారు డ్రైవరు మారినను చంపింది. ఎమ్మెల్ అంతరంగికుల్లో ఒకళ్ళు చంపా నన్న భయంకొద్దీ పాలెడ్రూ పశ్చిమ జర్మనీకి పారిపోయి, అధికార స్వరంతో కూడిన ఎమ్మెల్ పోను పిలుపు వల్ల గిర్రున తిరిగి పారిస్ వచ్చేశాడు.

వచ్చి ఒక హోటల్లో ఎమ్మెల్ ని కలుసు కున్నాడు. ఎమ్మెల్ (క్రొధంతో గాక, ప్రశాంతంగా ఉండడం మాసి "ఇక గండంలేదు" అనుకున్నాడు. ఎమ్మెల్ ఓర్పుని అనే మరో కొత్త వ్యక్తిని పాలెడ్రూకి పంచయం చేశాడు. క్లాన్ (ఒకక మైన తరీదైన వూరెట్టిన చేప), కోడి భోజనంతో విందు చేసి, విప్పి ఇచ్చాడు.

పెక్కి అయ్యక, దగ్గర దారిగుండా వెళ్ళా మని ఎమ్మెల్ నడక ప్రారంభించాడు. కొంత దూరం వెళ్ళాక పాలెడ్రూ ఆ ప్రదేశం చూసి, "నన్ను పట్టు పెట్టాంను కంటే ఇంత కన్నా మంచి ప్రదేశం దొరకనే దొరకదు" అన్నాడు వచ్చుతూ. అంతలో వల్లని, నిగనిగలాడి కారు తన వెలు తురుతో చీకటిని పిల్చుకుంటూ వచ్చి ఆగింది. ఎమ్మెల్ తన కేబుల్ ని తుపాకి తియ్యడం చూచా యుగా పాలెడ్రూ చూచాడు. అంతే!! అనకం జరుగుతుందో అనుకునేలోగా అయిదు గుళ్ళు అతన్ని అంతం చేశాయి.

ఎమ్మెల్ రివాల్యరు కేబుల్ పెట్టుకుని, నేంమీద పడి గిరిగిల్చాడుకున్న పాలెడ్రూని

కాలుతో విర్రక్షణంగా తన్నుతూ, "ఈ మాత్రం కాస్త జరిగితేగాని, తుపాకులతో అజాగ్రత్తగా ఉండ కూడదని తెలిదు" అన్నాడు కర్మశింగా.

ఎమ్మెల్ బోయినన్ జతగాళ్ళలో ఎవ్వరూ కూడా చాలా కాలం బతికినవారు లేరు. అతని స్నేహపంపల్ల ప్రణాళిని కోల్పోయినవారి జాబితా చా నోట్ పుస్తకంలో ఉంది. ఓ చిన్న చిలిపిచేష్టు, ఓ చిన్న తప్పు, ఓ మాట తేడా, ఓ వెలుకారం, ప్రేమ పిచ్చిలోగాని, పిచ్చి ప్రేమలో గాని వడడం, తన స్త్రీ వంక చూడడం— ఏటిలో ఏది జరిగినా ఎమ్మెల్ వారికి అతి సునా యానంగా మరణాదండన విధించి అమలు జరిపే వాడు.

మళ్ళీ ఫ్రెంచ్ పోలీసు బలగమంతా అతని వేట ప్రారంభించింది. చా బలగాన్ని నేను చాలా జాగ్రత్తగా వినియోగించాను. (ప్రతీస్పేషనులో రేపుల్లో విమానాశ్రయాలలో, హోటళ్ళలో, హైరౌడ్లలో ప్రతి హోటా గేట్లు ఉంచాను; కానీ ఎవ్వరికీ అందకుండా ఉండ వీలయ్యేది ఒక్క పారిస్ నగరమేనని, బోయినన్ (ఎమ్మెల్)కి తెలుసునని నాకు తెలుసు.

అతను మరో తప్పు చేసేవరకూ మేము వోపి కతో వేచి ఉన్నాము. అతి త్వరలో చెయ్యాలి. లేదా, కనీసం తన జట్టులో ఒక్కర్నియినా చంపాలి. ఆ క్షణం కోసమే అనుక్షణం నిరీక్షణ.

పాలెడ్రూ చావుచూసి, ఆ సంగతి మాలో చెప్పి ఎమ్మెల్ కారు డ్రయివరు (కోతవాడు) జాన్ బాయిట్ మాకు లోంగి పోయాడు. పాలెడ్రూ చావు సంగతి మాకు ముందు తెలియజేస్తే ఆ రాడే అతన్ని బంధించుండేవాళ్ళం. కానీ జాన్ బాయిట్ కాస్త ఆలస్యం చేశాడు. అవకాశం ఆకాశానికెగిరి పోయింది.

అతన్ని పట్టుకోవాలంటే మరొక్క సారి ఎమ్మెల్ 'దాడి' చెయ్యాలి. ఇంకో చావు సంభ వించాలి. అది జరగనే జరిగింది. 1950 ఫిబ్రవరి 17వ తేదీన వార్సెల్స్ లో జరిగింది. అది జరిగిన మూడు నెలలలో ఎమ్మెల్ మాకు 'త్రిపెల్స్' (హోటల్)లో పట్టు బడ్డాడు.

జాన్ బెర్నర్ అనే డ్రైవరు అతని నుంచి హెడ్లూనుకు కొంత సొమ్ము పట్టు తెచ్చి బోతున్నాడని ఎమ్మెల్ పసిగట్టాడు. హెన్రీ రైబాల్, హెన్రీ డికోర్ట్ అనే వారిని తీసుకుని

35 ■ పేజీ చూడండి

ముప్పాశ
రంగనాయకమ్మ

నాగార్జున

నందేలూర

కవిత్వం!

సిరియల్ ప్రారంభం:

చిట్టచివరికి. .

గోపాలం అదే గోపాలావు
తన హృదయవేదన దించేసు
కోటానికే నిశ్చయించుకున్నాడు
సరోజాదేవికి ... అంటే మిస్
సరోజకు ఏ మై నా స రే ప్రేమ
లేఖలాంటిది ... లాంటిదేమిటి?

ప్రేమలేఖే లవ్ లేటర్—రాసెయ్యాలని తీర్మా
నించుకున్నాడు తన దైర్యాన్ని తల్పకు తనే ఓసారి
విస్తుబోయి చటుక్కున లేచిపోయి మరి వెనకా
ముందూ చూడకుండా (చూకాడో సరోజలాంటి
మరో రోజు దారేబోతూ కన్పించనూనచ్చు కన్పిం
చిందో తాత్కాలికంగా గోపాలం ఏకాగ్రత
(ఎంతైనా మనస్సు కోరితాంటిది కదా మరి?
అనలు మనిషి కోరితొందే పుట్టాడు చెదిరి
పోనూ వచ్చు) డెస్క్ బ్రునరులాగి కలం, కాయితం
అదే పెన్నా పేసరూ బయటికి తీకాడు
వెంటనే (క్రికారం చుట్టబోతే సమ్మేచేసింది అల్లరి
కలం—“అరె!” నాల్కరుడు కున్నాడు కంకా
రుగా “ఇంకు నిన్ననే నిండుకుంది మరిసాయ్యనే
లేదు వ్వు! వెధవ మతిమరుపు” విసుక్కుంటూ
సిరబుడ్డి, సారుగురింది ఎత్తి టేబుల్మీద
పెట్టాడు “ఏదీ? ‘ఇంక్ ఫిలర్’? వూ! ఇదో
దాగుడు మూత కాబోలు పోనీ ఎవడు వెతుకు
తాడు!? టైం వేస్! అసలే టైమ్ లేదు!”

కోసంగా సిరబుడ్డి ఒంచేస్తే సర్రున కలం
నిండి లుంగీమీదికి ధార కట్టింది సిరా! కంకా
రులో చేతితోంచి జారిన సిరబుడ్డి ఒడితోంచి
కాళ్ళమీదుగా వెళ్ళి “చ! చ! ఏమిటిది? చ!
వ్వు! వెధవ” నిల్చుర్పుతోపాటు లుంగీ
విడిచి గది తుడుచుకుని చేతులు కడుక్కుని
“అయినా ఇప్పుడే బావుంది హాయిగా నిలుగా
అవును” పరిస్థితులతో రాజీ వడిపోయాడు గోపాలం
(సంతృప్తి చెందడమే సుఖ జీవనానికి మూల
సూత్రం)

సన్నగా పొడుగ్గా ఉండే గోపాలం
సన్నగా పొడుగ్గానే ఉంటున్నాడు తెల్లగా ఏకులా
ఉండే గోకాలం కాస్త కనుమూసినా పూరుకుంటు
న్నాడు నొక్కులు జాట్టులేని గోపాలం ఉన్న
జాట్టునే దువ్వుకుంటున్నాడు పానం గోపాలం
చాలా మంచివాడు!

“అయితే ఏం రాయాలి? రాస్తాను
కున్నానా? అబ్బ! ఏమిటో? ఓ ఉత్తరం
ప్రేమలేఖ మిస్ సరోజాదేవికి
అమ్మో! ఎలా? ఏమిటి?”

చ! ఈ తర్కంతోనే కాస్త భయం
భయంలాంటిదే వేస్తోంటే గోపాలానికి చ! మూడ్
పోయింది వెధవది ‘మూడ్’ వచ్చేసరికి పెన్ను
లేదు పెన్ను తీస్తే వ్వు! ఇంకులేదు
ఇంకుపోస్తే మూడ్ రాదు

రాదు? ఎందుకురాదు? మిస్ సరోజమీద
ముద్దుల సరోజమీద పొద్దస్తనూనూ ప్రేమ
పుడుతోడగా ‘మూడ్’ ఎందుకురాదు? వస్తుంది

.. అదే వస్తుంది ... ఎవడికోసం వస్తుంది?
మొదలుపెట్టే తీరాలి

అయితే ముందు ఎడ్రెసింగ్! అదే సంబో
ధన ! ఏమని ఏమికానీ చాలా మర్యాదగా
మంచిగా ఉండాలి, అవును అలాగే ఉండాలి
సరోజాదేవిగార్ని అంటే ? ఇంకా గారూ
ఏమిటి? ఒకవైపు మన్నిస్తూ, మరోవైపు తన
హృదయావేద వెలా వెల్లడించుకోగలడు? తన
మనస్సుతో మండిపోతూవు అగ్నిజ్వాలల వెలా
చూపించగలడు? హృదయంలో బ్రదర్ లోతున్న
అగ్ని పర్యటం చప్పుళ్ళ వెలా విప్పించగలడు?
ఉహూ! ఒద్దు అలా ఒద్దు మరి? డియర్
సరోజా ! అంటే ? వ్వు! బొత్తిగా అంత
చనువు లేదుగా? మొట్ట మొదట చనువుగా
పోతే ‘రోడ్ సైడ్ రోమియో’ల పట్టిలో చోటు
చెయ్యదూ? అయినా పిచ్చిగానే ప్రేమ హృద
యాలకు చనువు లేకపోవటం ఏమిటి? ఉన్నదే
అది! ఏనాడో ఆనాడు తను సరోజని
చూసి న్నాడు నాడే తన హృదయం సరోజ
హృదయాన్ని పెన వేసుకొంది తొగిలించుకొంది
గాఢంగా ఇక చనువు లేక పోవటం ఏమిటి?
పిచ్చి! వాటికి మూగ భాష తమకే అర్థం
కాచి విచిత్ర భాష ఉండనే ఉంటుంది
అవి మూగగా మత్తుగా సంభాషించుకొంటూనే
ఉంటాయి పోతే తనే బహిరంగంగా
ఉత్తరం రాయటానికి పూనుకున్నాడు కాస్త
చీరన చేస్తూన్నాడు అంతే! అవును! మగవాడు
తను! పురుషుడు ముందడుగు వెయాలి పిచ్చి
సరోజ! ఆడపిల్ల! కన్నపిల్ల! సిగ్గు కదూ? జంకు
కదూ? అంతరంగంలో ఎంతటి వలపు దాగి
ఉంటే మాత్రం ఎలా వెల్లడి చెయ్యగలడు?
ఎలా? ఉహూ! చెయ్యలేదు” అలా లోలోపలే
ఆరాధించుకొంటూ ఉండిపోతుంది (ప్రీతి అవ్
లిప్స్ ఇప్పించాలి మరి) అవును తమి చూసి
వదిపార్లయినా నవ్వింది సరోజ గడిచిన ఐదు
రోజుల్లో నవ్వుదూ? అంతరాంతరాలో ఆనంద
(వహించం సుళ్ళ తిరుగుతూ ఉరకలు వేస్తోంటే
నవ్వుకుండా ఉండటం సాధ్యమూ ఏమిటి? ప్రేమి
కుల చేష్టలు వారి ఇష్టై ఇష్టైలనుబట్టి అగి
రావచ్చుగా? ఇంతకీ చ! తాను మరి జాగు
చేస్తున్నాడు ఈ ఆలోచనా ప్రసంగం
ఎప్పుడూ ఉండేదే! అలస్యం విషం
అన్నారూ పెద్దలు) అనలు తమి తను గుర్తించ
లేక పోతున్నాడుగానీ తనలో రచయిత కావల
సిన గుణాలు చాలా ఉన్నట్టున్నాయి ఓ సారి తీరిగ్గా
పరిశీలించుకోవాలి గుండెని ఏదీ ? టైమేదీ
వెధవది కాలేజీ చదువు అదే సాధ
సరోజ ‘పెయిర్’ చేస్తానంటే తను తప్పకుండా
రచన ప్రారంభించాలి అవును సరోజ ఉంటే
తప్ప కలం కదలదు

హిందీ సినీతార బొట్టులా గుండ్రంగా రూపాయి
బిళ్లలా పోగుడుతున్న సిరా ముద్ర నిముష
నిముషానికి కొట్ట వచ్చినట్టు కన్నడుతోంటే ఉన్న
ట్టుండి తృప్తిపడ్డాడు గోపాలం

“అరె! కాయితంమీద పెన్ను పెట్టి ఉంచే
కానే! అయినా బ్లాటింగ్ పేపర్ లా ఏమిటి
కాయితం ప్రేమలేఖకి? నయం, రాకాను
గాదు” నిదానం ప్రధానం అన్నారూ పెద్దలు
—పెద్దలలో రెండు పార్టీలా ?) గోపాలం

బ్లాటింగ్ పేపర్ లాంటి పేపరు ఉండచుట్టి
ఓ మూలకి విసిరేసి పుస్తకాల అర దగ్గరికి నడిచి
నాలుగైదు తిరగిసి సర్రున ఓ తెల్ల కాయితం
చించి తెచ్చుకున్నాడు “ఓ లెటర్ పేజ్ వేయించ
కుంటే బావుండు” స్వగతంలో ఓ వూహ

“నా హృదయ రాజీకి నా అంతర్వాణికి
బావుండా? వూహూ! బావున్నట్టు లేదు
ఏదో పిచ్చి భావ కవిత్వంలా ఉంది తను వడు
తూన్న హృదయాందోళన తను అనుభ
విస్తూన్న రసపుకొత్త సూటిగా వెల్లడి
కావటంలేదు పైగా ఈ సంబోధన ఒక్క
సరోజకే గాక మరే మగువకైనా చెందేలా పున్న
ట్టుంది అలాగే ఉంది చ! తన హృదయంలో
మరో వడతికి స్థానమూ? తనని ఆరాధించే
సరోజ కింత ద్రోహమూ? అసంభవం! అసా
ధ్యం! పిల్లెడు చూస్తాను ఎవరడోస్తారో
చూస్తాను రాస్తాను చెయ్యను, ఇక లేవో
చెయ్యను”

“ఏమి సరోజా
వేవరిదని ఆత్మకృపడుతున్నావా? ఒద్దు
వేవరిదో నీకు తెలుసు నా మనసంతా నీకు
తెలుసు తరిచి తరిచి చూసుకో! నిన్న నువ్వు
ప్రశ్నించుకో! అంతరాత్మని అర్థం చేసుకో!
సిగ్గుపడకు మోమాట పడకు పిచ్చిపిల్లా!
నా దగ్గర నీకు సిగ్గుండుకు?

ఒక్కసారి నీ అంతరాత్మ నడుగ్గ మన కథంతా
చెప్తుంది హృదయాల సూష్ చెప్తుంది
లోలోపల జరిగే బాధ చెప్తుంది వేను నీకు
ప్రాణాన్నని చెప్తుంది వేను నీకు కావాలని
చెప్తుంది వన్నదరికి చేర్చుకోమంటుంది నిజం
అదంతా నిజం అంతరాత్మ నర్తంచేసుకో!
పానం దాన్నపార్థం చేసుకోకు మన ఆత్మలు
చెప్పిన మాటలు విందాం మన నవనలుల వేసిక
దారిన పోదాం ఎక్కడికో ఎక్కడెక్కడికో!

ఆ రోజు వెయ్యి యుగాలు క్రిందట
విడవ తారీఖు సోమవారం సాయంకాలం సము
ద్రపుటంచున బీచ్ లో సూర్యుడు అస్త
మిస్తున్నాడు తండ్రుడు కూడా ఉదయిస్తున్నా
డనుకున్నాను నీ మోము జూచి నీ నవమోహనా
కారం నీ అందాలు గ్రుమ్మరించే వడనం
జూచి నిన్ను చూసి చంద్రుడని భ్రమించటంలో
నేనేమి పొరపడ లేదంటాను నీ తొలిమాటే
నన్ను మంత్రముగ్ధుణ్ణి చేసింది నీ చిరునవ్వు
నా మతులు పోగొట్టింది నీ హంసనడక నా దాశి
మార్చివేసింది నీ ఇలా నీగురించి ఎంతైనా
రాయగలను నువ్వు రాస్తే ఏదైనా చదవగల్గు
నీ గురించి పరిక్ష పెడితే నేనే ఫస్టు ప్లాస్టును
సరోజే నేనే

“ఒక్క ఒక్క” బక్కున ఆగిపోయింది
గోపాలం కలం “ఒక్క ఒక్క ఒక్క”
చిట్టంపులతో పలిగి పోయింది గోపాలం నుదురు
“రేయ్! నిన్నే ఒక్క ఒక్క”

తూర్తి ఎద్దాడు గోపాలం కాయితం
డెస్క్ లో దూరిపోయింది పెన్ను మూతలో
దాక్కుంది — గోపాలం చూపులు కంగారుగా
గదంతా అవిభీ చేకాయ తక్ తక్ తక్

కోణంలా పొగనుగా కనపడుటకు

జనుల అభిమాన నటుడు

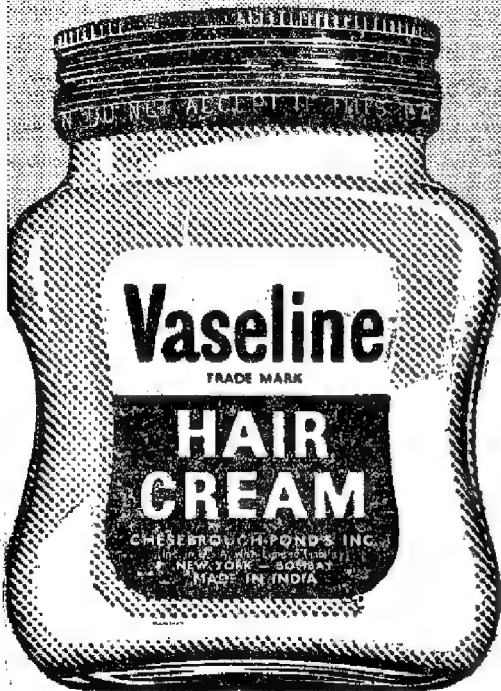
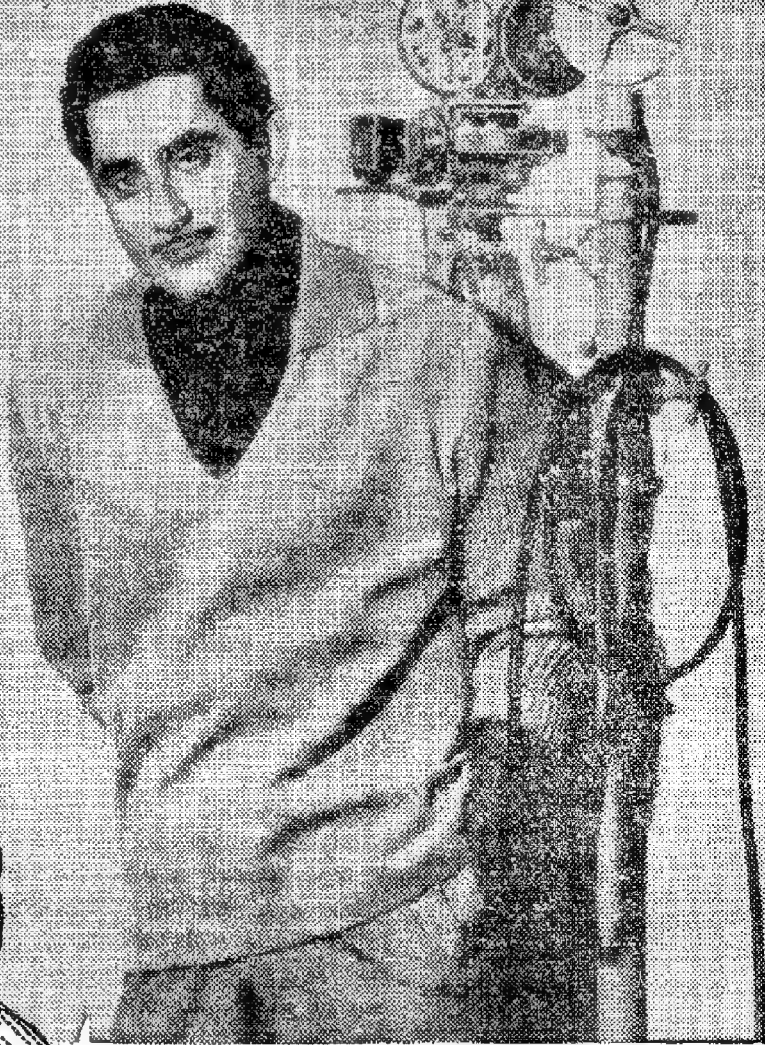
సుదేశ్ కుమార్

వేసలిన్

హెయిర్

క్రీమ్

తలకు రాసుకొనును!

మీరు ఫిల్మ్ స్టారులా హాయిగా, పొగనుగా కనపడగలరు!
వేసలిన్ హెయిర్ క్రీమ్ తామకాబి సుదేశ్ కుమార్ వలె పొగనుగా
కనపడండి! అది తేమకలిగినది, విటమిన్లు చేర్చబడినది.
మీ శరీరమును అది శుద్ధిగా, ఆరోగ్యవంతముగా ఉంచుతుంది!
వేసలిన్ హెయిర్ క్రీమ్ — ఏదీమా స్టార్లు వాడే
తేజ కృంగార పాదనము.

జనుల అభిమాన నటుడు సుదేశ్ కుమార్ జెమినివారి 'గృహస్థి'
చిత్రములో నటించెడు.

టిన్ ట్రో-పాండ్స్ ఇన్ కార్పొరేషన్

(నెహిరు ప్రాంత-కార్యకర్త యూనియన్ లో స్థానికీకరించి)

తెరుచుకున్నాయి తలుపులు !
 “ఏకేం బుద్ధి లేదుట్రా ? ఎంతవేపు పిం
 వాలి ? తలుపులు బద్దలుకొడితే ఇంటివాళ్ళు రుక్
 రంటావ్.... ?”

“.....”
 “అదేం ? అలా ఉన్నావ్ ? ఏమిటి మేషం ?
 తొమ్మిది కానస్తోంటే ఇంకా లుంగీ ఏమిటి ?
 మాట్లాడవేంరా ? రాత్రి పెకండ్లవా ?
 కొద్ది నిశ్చలం !.... “వాకేం బాగులేదురా !”
 గోపాలం వీరసం !

“ఏం బాగులేదు ? జ్వరమా ? ఎట్టే !
 ఒళ్ళు చల్లగానే ఉండే !” పన్నుపాతుడి
 కంగారూ ! ఓదార్చా !

“ఉపహా ! జ్వరం కాదు.. కొంచెం తల
 నొప్పి.. దగ్గు — రొంపా జలుబూ....
 పడిసెం... వికారం.. దగ్గు.... తుమ్ములూ....”

“బావుంది. మాత్ర తీసుకున్నావా ?”
 “ఉపహా !”

“మందూ మాకూ లేకుండా బాధపడుతూ
 గదిలో పడి ఉన్నావా ? అయితే కాలేజీకి
 సెలవేనా ?”

“అట్టే ! ఎందుకూ ? వస్తాను.”

“ఏదాస్తే.. ఎలా వస్తావు ఇంత వీరసంగా ?
 ఎం మందో మాకో తీసుకుని ఇవ్వాల్సి ఉండేసి !
 ఏం మించిపోదులే.”

గోపాలం మవునం !

“సరే ! నే పోతా ! సాయంత్రం వస్తాలే..
 నిద్రపోకు.. అనలే...”

ధభీయ తలపులు మూసుకున్నాయి.

“ఎలసంటే ఇలాంటి వెదమే. అప్రాచ్యుడు!
 మూడే ఉదాహరణ. బుద్ధిహీనుడు....”

* * *

ఫి! బోర్ కొడుతుంది. కలం ‘టేబుల్
 మీద పడేసి ఉప్పురని నిట్టూర్చాను. రాయ
 బుద్ధి కావటంలేదు. ఇలా ఎంతకని పొడిగించమ ?

గోపాలం కాలేజీ ఎగ్గొట్టాడు. భేషగ్గా ఉంది
 మరి సరోజాదేవికి ప్రేమలేఖ పోస్ట్ చేస్తాడా ?
 విలన్ మార్కు ప్రాండు సాయంత్రం గోపాలాన్ని
 చూస్తాడా ? ఇంతకీ సరోజాదేవి గోపాలం తెలుసు
 చదువుకుంటుందా ? ఏమో ? ఎవడికీ తెలుసు ?
 అదంతా టెంపో కోసం వదిలేస్తే సరి.

అయినా ఇలాంటి చచ్చు ప్రేమ తలుపు
 రాసే అలవాటు లేదు నాకు. తలాతోకా లేకుండా—
 ఎన్ని ప్రాత్రతో ఎలా సడవాలో నిర్ణయించుకో
 కుండా అనలు కథా కమామీహూ ఆలోచించుకో
 కుండా కాయితం మీద పెట్టటం సుతరామా
 గిట్టకపోయినా ఈ రోజు మాత్రం తప్పలేదు.
 శ్రీ వారితో దెబ్బలాడిన కోసం కొద్ది గుడ్డెద్దు
 చేతపట్టు కోసనా ప్రపంచంలోకి—చొచ్చుకు
 పోయి పెళ్ళి మీద గోపాలాన్ని స్పృశించుకో
 వలసి వచ్చింది సన్నగా— బక్క పలచగా రెక్క
 పాయిలా ఉండే గోపాలాన్ని స్పృశించి వేస్తే
 వా ప్రమేయం లేకుండానే సముద్రంలో చూసిన
 సరోజాదేవిని వలచి పూరుకున్నాడు — ఇలాంటి
 ప్రాత్రంటే నాకు పానుభూతి కూడలేదు.
 చెప్పినట్టు వినవు సరిగదా అవి చెప్పినట్టు విన
 మంటాయి. నా ఖర్మ కాకపోతే ఏమిటి కథ.. ?
 ఇది కథ ? కాదు— వ్యధ !

నేను బొత్తిగా తిని కూర్చుంటున్నానని —

నా డైరీ లో...

అన్నలు బాధ్యతలే మర్చిపోతున్నానని శ్రీవారు
 వారం రోజులుగా సాధిస్తోంటే కూడా సహించాను.
 కానీ ఉదయం ఓ రకం యుద్ధమే అయింది.
 మాటలు ఈతెల్లా వదులుకోక పోయినా ఇక
 మొండి తెయ్యటానికి వీలేకుండా పోయింది—
 ఇన్నా లేదో కథరానీ — సరైన ప్లానేడి తోచలా
 వచ్చులాంటిదేదో తీసి తిరగేశాను. ఉన్నదేమీ
 వచ్చులా. ఈ మాటే అంటే ఈయన ఒప్పు
 కోరు— “కథ నిర్మాణం వేరే ఎక్కడో ఉండదు.
 కంటికిది కప్పిస్తే దానిమీదకథ రాసెయ్య
 టమే.”

“అలాగా ? అయితే మీరే కప్పిస్తున్నారు.
 వా కంటికి”

“ఏకైకంలా రాసుకో. నన్ను వారుకుట్టి
 చేసి మచ్చు వాయకివై.... ఏం ? ఇంకా నమా
 వారం ఏమయినా కావాలా ?”

“బాగానే ఉంది. ఆ రాసింది కాస్తా మనమే
 దాచుకోవచ్చు.”

“ఇవ్వట్టే ! అవమానం ! మహావమానం !....
 రాయటం నీకు చేతకాదను. నువ్వు రాసి ఒప్పించ
 లేవను. అంతే.”

“పోనీ అంతే. వాకేం కథ దొరకటం లేదు.”

“అదేం కుదరదోయ్. కథ మాట మళ్ళా ఎత్తకు
 అప్పి కవితా మస్తువులే అన్నాడోకాయన.”

“అవొచ్చు. అన్నది విజమూకావచ్చు. కానీ
 అది నాకు సరివడదు. కవనద్ద ప్రతిదానిమీదా
 మేము రాయలేము.”

“నాకు తెలికడుగుతామా ఏమిటి పికింత
 పిచ్చి ? అదిగో ఆ నేలమీద చీమవి చూడు. మహా
 క్షుప్తపడి బియ్యం గింజ లాక్కుపోతోంది —
 చూశావా ? అప్పుడే మరో చీమ ఎదురొస్తోంది.

బియ్యంగింజ కోసం. ఆ రెండు చీమలకూ
 యుద్ధం ! అక్రమయుద్ధం చైనా యుద్ధం !
 పోనీ ఇటుకూడు ! వానిగడి చేతిలో బిస్కెట్టు
 కోసం పాప ఎలా ఎగిరెగిరి పడుతోందో ? అర్థ
 మైందా ? ఎక్కడ చూసినా ఇదే సమస్య !
 స్వార్థం ! స్వార్థం ! తగని స్వార్థం ! ఈ స్వార్థం
 గురించి ఇవ్వాలి కథ రాయలేమా ?”

నేను విస్తుబోతూ బుగ్గన వేలు పెట్టు
 కున్నాను— “పోనీ మీరే ఎందుకు రాయకూడదు ?”

“ఏదీ ? టైమేదీ ? లేకపోతే అదేం బ్రహ్మ
 విద్యా ? నేను కలం చేతిలోకి తీసుకున్నానంటే
 అలా అలా పరిగెత్తాల్సిందే ?”

“ఎవరూ ? పాఠకులా ?”

“కాదోయ్. పేజీలు. అనలు నేను ఎన్నో
 ఉద్గ్రంథాలు.....”

“రాద్దా మనుకొంటున్నారా ?”

“కాదు. ఉన్నావ్.”

“అతిథితంగా. అవునా ?”

“ఎలాగో ఓలా — ప్రస్తుతం నేను రామా
 యణం రాద్దా మనుకొంటున్నాను.”

“ఎందుకూ ? వాల్మీకి రాశాడుగా ? మహా
 మహా పండితులు తెనిగించారు కూడాను. మళ్ళా
 మీరు....”

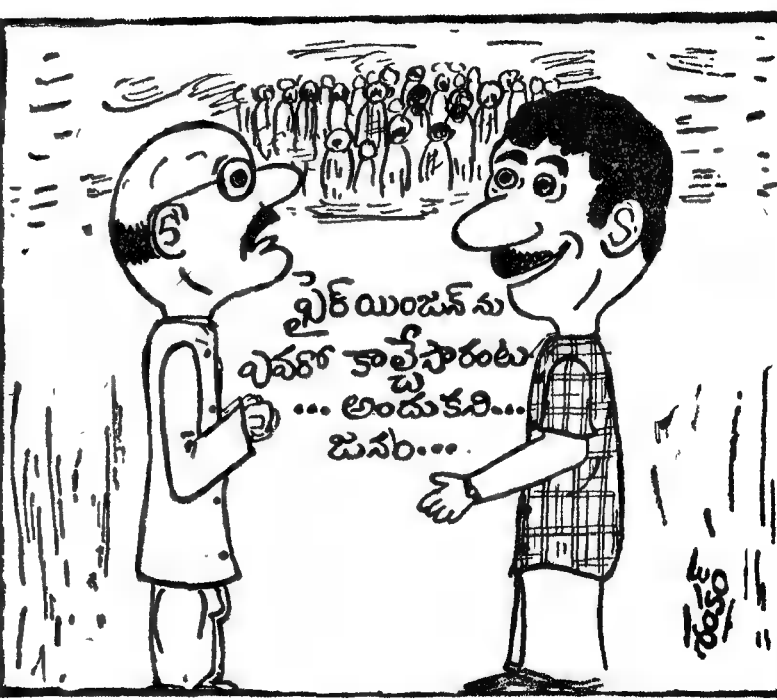
“అదంతా పెద్దవాళ్ళ విషయంలే. నీ కర్తవ్యం
 కాదు అనలు నేను ఎన్నో నవలలు రాయాలను
 కునే పూరుకుంటున్నాను—”

“ఎందుకనీ ?”

“సీలాంటి చిన్నవాళ్ళు. కొత్తగా పీల్చులోకి
 వస్తూన్న వాళ్ళు దెబ్బతినిపోతారని ఆలోచించి.”

“అహా ! ఎంతటి త్యాగం ! అయితే నేనివ్వాలి
 త్యాగం గురించి కథ రాస్తాను.”

“రాస్తావా ? విజంగా రాస్తావా ? వా త్యాగం
 గురించే రాస్తావా ?

“రాస్తాను.... రాయలనుకొంటున్నాను గానీ
తీరా రాయబోతే....”

“ఇంతకీ మూడ్ రాదంటావ్. అవునా ?”

“అ. అంతే మూడ్ రాకపోతే ఎలా ? అదేం
వంపుతోంది నీళ్లు వచ్చినట్లు వచ్చేస్తుందా
ఏమిటి ? ఈ వేసవిలో నీళ్లు కూడా రావటం
లేదే !”

నా డైరీలో...

“ఓహో ! ఇదంతా నా దగ్గరా ఏమిటి ?
ప్రయత్నం పాడూ లేకుండా పోయినా పడుకుని
నిద్రలోతోంటే రావటం ఏమిటి ?.. కాస్త
ఒళ్లు వంచి కం చేతిలోకి తీసుకుని కూర్చుంటే

మూడగిడ చచ్చినట్లు వచ్చి తీరుతుంది. తెలి
సిందా ?”

నాకు ఉక్రోశం వచ్చింది— “నేనేం పోయినా
నిద్ర ర పోతున్నానని మీరు బెంగెట్టుకోకండి.
ఎంతసేపూ రాతలూ కోతలో గానీ ఇంటినులో
స్థిలంతో ఎలా చనున్నానో మీకేం అక్కర్లేదు.
ఆ మధ్యాహ్నం పూట పోనీ కాస్తేపు రాద్దామా
అంటే పుత్రికామణి నంగరి గీతం.... నవన్దు...
గగ్గ... అంటూ..”

“పాప ఏడుస్తోందంటావ్ ? అంతేనా ? ఏడ
వనీ ! ఏడ్చి ఏడ్చి అదే పూరుకుంటుంది. ఛెల్స్
సైకాలజీ నీకు తెలీదు.”

“తెలికపోతే పోసింది. అసలు పాప ఏడుస్తుం
దనో ఒప్పుకున్నారుగా ? మరి అది కాళ్ళ దగ్గర
కూర్చుని “గీ”మని ఆలాపన చేస్తోంటే నేనెలా
రాసుకునేది ?”

“సందేహం లేదు. నువ్వులా చదవాలనుకోలా?
పారీ ఆ మాటెప్పుడూ అడగద్దన్నావు కదూ ?
నరే ! అయితే పాప అన్నమానూ ఎందుకేడుస్తోం
దబ్బా ?” ఓ క్షణం ఆలోచన !— “నువ్వు
జోలపాట లేవో పాడుతూన్నట్టున్నావ్. అవునా?”

“మీ బాత్ రూమ్ నంగీతం కన్నా నయమే
లేండి.”

“అదీ సంగతి. మరి ఇన్నాళ్లు చెప్పేం ?
ఇవాళ పాలుపట్టి పడుకోబెట్టి పూరికే జోకా
డుతూ.... స్టీజో !”

నేను వక్కుమని నవ్వేశాను— “మీరు ఎప్పు
యినా చెప్పండి. నేను రాయను. విశ్రాంతి
మామకుని.... పిల్లల్ని ఏడ్పించుకుని.... వెధవ
బాధలన్నీ పడిరాస్తే వచ్చేదేమిటి ? నా మొహం !
ఆ పత్రికల వాళ్లు ఉత్తరం రాస్తే జవాబైనా
ఇవ్వరు. ఖర్మగాని, అచ్చువేస్తే వాళ్ళిచ్చే పారి
తోషకం పెట్టుబడి ఖర్చుకేనా చాలదు. ఎందుకా
యీతన ? ఇకమీదట నేనేం రాయదల్చుకోలేదు.”

“ఏదో కాస్తంత చెప్పినట్టుంది నీ అలక.”

“మీ కాస్తాలకేం గానీ నేను రాయను.
ఎందు కొచ్చిన రాతలు?”

శ్రీవారికి కాస్త కోపం వచ్చింది—

“ఇంతకీ ఇలా కబుర్లతో కాలం గడిపే
స్తావా ? ఏదైనా ప్రారంభిస్తానంటావా ?
మధ్యాహ్నానికి ఏదైనా కొత్త వ్యాసం ప్రారంభించి
చూపిస్తేనే గానీ నేను అన్నంతినను.”

“మానండి. మీరు అన్నంతినన పోతే నాకేం
మన్నం ? నేను తినచ్చుగా ?”

“చెప్పాల్సింది చెప్పేశాను. తర్వాత నీ ఇష్టం.”

“బాగానే ఉంది. బలవంతంగా రాయుస్తే
బాగానే తగలదుతుంది.”

“తగలదే ! రెండుసార్లు తగలడా మూడో
సారి బాగుపడుతుంది. అయినా నన్ను తిట్టు
కొట్టు— డిక్టేటర్లా ఉన్నానని అపోహపడుతూ
నాలంటి వాళ్ళెవణో స్పష్టించకు ఖర్మ !”

“నిజంగా మీరు అన్నం మానేస్తారా ?”

“శ్రీవారి సంగతి నీకు తెలుసు.”

“బాగానే ఉంది. బాపూజీ తత్వం మీకు బాగా
వంట బట్టినట్టుంది.”

“అఖరి మాట చెప్పాను. నీ ఇష్టం.
నీ కెలా తోస్తే అలా చేసుకో నా గురించి మాత్రం
ఆలోచించకు.”

చిలికిచిలికి గాలివానే అయింది. శ్రీవారికి

నుస్థాపితమై, అభ్యున్నతపథంలో నడుస్తున్న బ్యాంకులు మాత్రమే
ఇవ్వగల సర్వీసును అందుకు సర్వవిధాలా యోగ్యమైవున్న ఇండియన్
ఓవర్ సీస్ బ్యాంక్ తన ఖాతాదారులకు ఇవ్వగలుగుతున్నది. కరెంట్,
సేవింగ్స్ ఎక్స్-చేంజ్ — రికరింగ్ డిపాజిట్లు — కార్, షార్ట్
అండ్ ఫిక్సెడ్ డిపాజిట్లు — పెన్షన్ సేవింగ్స్ సర్టిఫికేట్స్ —
ట్రావెలర్స్ చెక్లు — గిఫ్ట్ చెక్లు సేవ డిపాజిట్ లాకర్స్ —
సర్వనర్ లోన్స్ — విదేశ వ్యాపారం గురించి నిపుణుల సలహాలు—
మార్కెట్ సమాచారం — ఈ అన్నిరకాల సర్వీసును ఇండియన్
ఓవర్ సీస్ బ్యాంక్ ఇవ్వగలదు.

ఓ వచనంలోనున్న బి.ఎ.సి. బ్రాంచికి ఒకసారి పర్యటన వెళ్ళుదామి :

ఇండియన్ ఓవర్ సీస్ బ్యాంక్ లిమిటెడ్

పెంట్ లో అవీసు, మద్రాసు

M. C. ముత్తయ్య, రెయిర్స్

S. R. V. అరసు, ఇనర్ డి మేనేజర్

మద్రాసు నగరంలో బ్రాంచీలు :

ఆదయార్

షాపుకార్ పేట

77, పెకండ్ మెయిన్ రోడ్, గాంధీ నగర్

213, నేతాజీ సుభాష్ చంద్ర

అమింజికరై

బోస్ రోడ్, చైనా ఇతార్

122, భానమల్లి హైరోడ్

తాండరం (వెస్ట్)

ఎస్.ప్రసేద్

4-ఇ. ముత్తరింగ రెడ్డి స్ట్రీట్

యైలై బెడ్ ఇండియా లైన్ బిల్డింగ్స్

త్యాగరాయనగర్

మౌంట్ రోడ్

89, పాండి ఇతార్

187, మౌంట్ రోడ్.

ట్రెస్లికేన్

క్రి సెంట్ ఇన్స్ట్రుమెంట్స్ కంపెనీ బిల్డింగ్

678, ప్రైక్రాఫ్ట్ రోడ్

మైలాపూర్

2/93 రాయపేట హైరోడ్

ఇండియా బోవి అన్ని ముఖ్య

పురళవాకమ్

ప్రాంతాలలోను, అగ్నేయ అసియా

38, పురళవాకమ్ హైరోడ్

రోసు కూడా బ్రాంచీలు కలవు.

IOB: 15 SA

“లొకనం జాన్తే ! అన్నమాట విలబెట్టుకోకపోతే అభిమాన లోపం ! మరి నా ఒక్కదానికే వంట చేసుకోనా ? వ్వు ! లాభంలేదు కాస్త ఇంట వసులు తొందరగా తెసుల్చుకోవాలి వంట కాగానే బట్టలుతుక్కున్నాను ఉదయం ఎప్పుడో పని మనిషి తుడిచి పోయిన గదులు మరోపారి తుడుచుకుని పాపకు నీళ్లు పోసి ప్రయత్నంలో వడ్డాసు అంతలో ఎదరింటావిడ వస్తూనే కుంపటి దగ్గర విసనకర్ర చూస్తూ—

“ఏమిటి వదిలా ఏడు మరీ బద్దకం— విసన కర్ర ఇలా చినిగి పోకుండా గుడ్డవేసి అంచు కుట్టుకో కూడదూ” అంది

నాకు చిరాకు వేసింది ఆ ఎదిరింటి ఆడ బిడ్డ ఎప్పుడు వచ్చినా ఏదో ఒక వంక పెట్టుకుండా వెళ్ళేది ఉతికి ఆరవేసిన వీరమీద మరకలే పోలేదంటుంది కోసి ఉంచుకున్న కూర ముక్కలు పెద్ద వయ్యా యంటుంది పిల్లల్ని నమదా యించటం రాకనే వీడుమంటారంటుంది తను ఒక్కతే మాటికి మారుపాళ్లు ఉత్తమ ఇల్లాల్నేట్టు నటిస్తుంది — నా చిరాకు అణచుకుంటూ— “అర్థరాత్రి విసనకర్రకి గుడ్డకుడుతూ కూర్చుని ఆరగంట పాడు చేసుకోవా ? పోనిద్దా ! వెధవ విసన కర్రలకేం భాగ్యం ?” అన్నాను అతి శయంగానే— “ఇంతకీ నువ్వు పనిమీద వచ్చావా ? కూర్చో కాస్తేవు” అన్నాను అభిమానంగా

“అబ్బే ! పోతాను ఓ గిన్నెడు పంచదార ఇద్దా ! విన్న తెప్పించటం మర్చిపోయాను” అంది నసుగుతూన్నట్టు

నేను నవ్వుతూ పన్ను పన్నగా అంటించేశాను “తమ తప్పు నెరిగినవారు తప్పు లెస్సరు అంతేనా ? అస్తమానం నీకి మతి మరుపేమిటి ? మరెవరికైనా ఇతే ఓ ఉపన్యాసం దానివే కదూ ?”

“అబ్బే ! ఏడు కోపం వచ్చినట్టుండే ! మరి పుడూ అనమలే నిన్ను పంచదార తీసుకురా ! పోతాను”

గిన్నెడు పంచదారతో పంచదార ముగిసింది పాపని పడుకోబెట్టి నానిగాడికి అన్నం పెట్టాను వాడు అన్నం తింటోంటే తలదువ్వుకొని బొట్టు పెట్టుకున్నాను

చెప్పడూ ! వాతావరణం కాస్త అనుకూలం గానే ఉంది పాప నిద్రపోతోంది నానిగాడు బొమ్మల చూసుకుంటున్నాడు ప్లాట్ లేకుండా ప్రారంభించిన నేను ఏదో రాసేశాను

గోపాలం సరోజిని ప్రేమిస్తున్నాడు ఉత్తరం కూడా రాశాడు గతమంతా కొంతసేపు సింహాసనం చేసుకుని గంట చూశాను

వస్త్రానికి పదినిముషాలు ! ఫర్వాలేదు— మళ్ళా కలం తీసుకున్నాను

హాయిగా పడుకుని డిటెక్టివ్ నవల చదువు కొంటూన్న సరోజి లేటిలా ఛౌగున గెంతి దామ్మ చేతిలో ఉత్తరం లొక్కొంది అటూ ఇటూ తిప్పి చూసింది

“ఎక్కణ్ణండే ?”

“అదే చూస్తున్నాను”

“ఇంటి దగ్గిర్లుంచి కాదూ”

“వూహా ! ప్రాంతంలో రాసినట్లుంది”

“ఏమిటో చదువు వింటాను”

అందమైన సరోజికళ్ళు విలవిల్పిండుటూ

చురుగ్గా ఉత్తరంలో బారుల వెంట పరుగెత్తాయి రాబోతున్న వస్త్ర క్రింది పెదవి కొరుక్కుంటూ ఆతి బలవంతం మీద అపుకొంది

“ఏమిటే విడ్డూరం ? ఏం ఉండి అందుతో ?” అందురాలు బామ్మ !

“ఓ స్నేహితురాలు గమ్ముత్తుగా రాసింది బామ్మా ! వేసంటే చాలా ఇన్వంట నవ్వు చూడాలి ఉండిట ఇంకా ఏమోమో రాసిందిలే”

“ఏచ్చి తల్లి ఎవరో అది ?”

“చెప్పలే తర్వాత” సరోజి పరుగుతో గది తోకి వెళ్లిపోయింది

“గోపాలం ! మరో ఏచ్చివాడు” వస్త్ర కొంది ఏన్నగా ఆలా ఆలా ఆరమోడ్చు కన్నులతో ఆలోచించింది ఓక్షణం— “పాపం గోపాలం..”

* * *

కెప్పుమంది పాప ఉతిక్కి వడ్డాసు పెన్ను పాడేసి పరిగెత్తాను గుక్కనట్టి ఏడుమన్ను పాపని గుండెలకు పాతుకున్నాను

1 1 1

ఒకావిడ పోలీసు స్టేషనుకి వచ్చి “నేను మా వారిని చంపేశాను—ఇతే ఆత్మరక్షణార్థమే యిలా చేశాను”ని చెప్పింది.

“అదే మీ టీ ?” అడిగాడు పోలీస్ అధికారి

“మరే! నే నాయన కేసి రివాల్వర్ చూపించాను అది లాక్చుని నన్నాయన చంపేస్తా నన్నారు. అంతే నే చేల్చాను”

1 1 1

“ఏమ్మా ? ఏమైందే ? కలొచ్చిందా తల్లి ? పోనీలే పూరుకో” అంటూ— బానిగాడు వంగ వాచితా దాక్కున్నాడు తలపుటాను

“ఏం చేశావురా చెల్లని ?” అన్నాను అనుమానంగా

వాడు భయంభయంగా— గోటిగాడు— చేతిలో చీపురువుల్ల చూపిస్తూ— “ఇండినవే”

ఒక్కటి అంటించాను కోపంగా— “కోతి వెధవా ! అది చక్కగా నిద్రపోతోంటే చీపురువుల్ల పెట్టి గుచ్చుతావా ? ఇండినమా నీ మొహమూనూ”

వాడు ఏడవలేక బిక్కు మొహం వేసుకు నించు న్నాడు

“అల్లరి వెధవా ! చెల్లి దాక్టరై నీకే ఇంజక్షన్లు చేస్తుంది చూడు పెద్దయ్యాక”

“చెల్లెంకాదు నేనే దాల్చారు” ఉక్రోశంగా అరిచాడు వాడు

“నువ్వేంకాదు చెల్లె మమ్మ రణిస్తావ్ ! తా చదువుకో.”

“నేను నీతో మాట్లాడ్తున్నా” వాడి అభిప్రాయం అది

“నాతో మాట్లాడరా ?”

“ఓహూ ! మాట్లాడ్తున్నా”

“మరెవరితో మాట్లాడుతావు ?”

“నాన్నతో మాట్లాడుతాను”

“ఇంకా ?”

“చెల్లితో మాట్లాడుతాను”

“అయితే నాతో మాట్లాడవన్న మాట”

“ఉహూ ! అనిలా మాట్లాడ్తున్నా”

పైకిట్ బెల్లు వీధిలో వీధి విరామం కుండా మోగుతోంది

“వస్తున్నా వస్తున్నా” అంటూ రలుపు తీసేంతలో శ్రీవారి బీకర కటువచన ప్రవాహం “ఏంతసేపు పిలవాలి ? ఎండలో చస్తోంటే వెంటనే తలపులు తియ్యాలని తెలిదూ ? ఏమిటంత రాచకార్యం లోపల ?”

“ముందు లోపలికి రండి ఎండలో నిలబడి దెబ్బలాడండి”

“పైగా దెబ్బలాడుతున్నానంటావ్ నువ్వు మనిషివేనా అని”

“అదేమో నాకు తెలిదు నేను మీభార్యనండి”

“ఊ మాటలు వేర్వేర్”

“మీ దగ్గరే మరి”

“చాల్లే పూరుకో” లుంగీ కట్టుకుంటూ స్పిసాలగిడిరోకి నడిచారు మావారి కోపం కొన్న పిలపొంగు లాంటిది ఎండుటాకుల మంటలాంటిది బొత్తిగా తొందరెక్కున — అంతలోనే వశ్యత్వానం ! కృమార్థనలూను బాల్ రూంలో కోపం కడుక్కుని ఆయన బయటికి వచ్చేసరికి మా జ్యేష్ఠుడు నా మీద ఫిర్యాదు పత్రం తయారు చేసుకునిచున్నాడు — “దాన్నా ! అమ్మతో నేమోటామ్మ నవ్వు తిట్టింది మాట్లాడుకు నేమో మాట్లాడను. మన విద్వర్ధరే జట్టు”

“అయితే నానీ ఏడు కథలెవరు చెప్తారా ?” వా నందేహం !

“నేనే చెప్తావా ?” మా వారి అభయం !

“నాన్నే చెప్పుతాడులే” మావాడి ధైర్యం !

“మరి చెల్లి ఎవరో జట్టు ?”

“మాజల్లే వని చెప్పు”

“మా జల్లేనమ్మా !”

“అన్నం వడ్డిస్తావా ?”

“అదే అడుగుతున్నాను ఏం ? వడ్డించక వస్తు ఉంచుతానా ?”

“అయితే ఏదో ఆర్థిక ప్రారంభించావన్న మాట గుడ్ ! చాలా మంచిదానివి”

“మీ మేచ్చుకోలేం అక్కరల్లేదు”

“మమ్మకోలు కూడా అక్కరల్లేనంత మంచి దానివి”

“పొగడలకేం గానీ వాకేం జాబు రాలా ?”

“నాలుగో—బదో—నా ప్రాంట్ దగ్గిర్లుంచొక కవరు వచ్చింది గానీ కాస్త రివ్యుయ్యేద్దా !”

“అదేం కుదరదు భారీలేక నా ఉత్తరాలకే నేను జవాబు లివ్వటంలేదు ఇక మీదట మీ ఉత్తరాలతోనే నా గాయదలచుకో జో”

13—9—03 ఆంధ్రప్రదేశ్ సాహిత్య పరిషత్

“అలా అంటే ఎలా ? ఈ ఒక్కసారికి ..
క్లిక్ !”

“ఇలాంటి ఒక్కసార్లు ఇరవై అయ్యాయి”

“ఇరవై ఒకటోసారి కూడా అయితే”

“ఏల్లేదు నేనేం మీ పెక్రటరీ ?”

“ఛ ! పెక్రటరీ ఏం ఖర్చు ? వా భార్యవి..
అర్థాంగివి నా హృదయానివి— హృదయేశ్వరివి
జీవితానివి, జీవితేశ్వరివి నా”

“ఓ ! రామరామ ! ఏమిటి సీద ? చాలు
వూరుకోండి”

“వూరుకుంటాను ఒక్కటి చెప్పు నా కష్ట
మీదానివి, నీవీకావూ ? నా ఉత్తరాలు రాయలేవా ?”

“భగవంతుడా ! ఈయన”

నా డైరీలో...

“వతియే ప్రత్యక్ష దైవం లన్నారా కాదూ?”

“ఎవరూ ? సినిమా వాళ్ళేవా ?”

“ఏమో ! ఎవరో ! గుర్తులేదు.”

“ఉండదు. ఎలా ఉంటుంది ? ఇదిగో చెప్తు
న్నాను. ఇది ఆఖరి వార్షింగ్— ఈ ఒక్క సారికి
రాస్తాను. మరెప్పుడూ....”

“థాంక్స్ డియర్ ! థాంక్స్ ! ఒద్దు. మరె
ప్పుడూ రాయొద్దు. ఇక నిన్ను డిస్టర్బ్ చేయ్య
మగా !”

“ఓ మోటా సామెత నాకు గుర్తు వస్తోంది.
చెప్తే ఉడుక్కుంటారేమో !”

“నే నంత విరుణ్ణునుకున్నా ? ఏమిటో
చెప్పు మిందా”

“ఓ వూరుకుక్క దారిగుంటూ? పడుకుంటే”

“తెలుసులే వూరుకో అయితే కుక్కతో
నన్నా”

“ఛ ! పోల్చలేదండి మిమ్మల్ని. అందుకే
అభయం తీసుకున్నాను.”

“బ్రతికావు ఫీ !”

“ధన్యరాల్ని. ఇంతకీ వంటకాలెలా....”

“...ఉన్నాయంటావ్ ? వంటకాలకేం ? బ్రహ్మాండం
దంగా ఉన్నాయి. ఆ మాటకొస్తే బ్రహ్మాండం
బద్దలయ్యేలా ఉన్నాయ్. జనాభా అతిగా పెరిగి
పోతున్న ఈ తరుణంలో ప్రతిస్త్రీ నీలా
వంట చేయ్యగలిగితే.... ఏం ? అలా చూతి
ముడుచుకున్నావ్ ? పూర్తిగా చెప్పియ్.”

“ఏం అక్కర్లే. మాట్లాడకుండా తిని లేవండి”
“హాతోస్కీ”

ఓ ఐదు నిమిషాలు దారుణమైన నిశ్శబ్దం
ఇల్లంతా రాజ్యం చేస్తే బావుండుననిపించింది
గానీ పిల్లలిద్దరూ.... స్వే ! లాభంలేదు.

“నాన్నా ! డబ్బియ్యవ్.” నానిగాడు వాళ్ళు
నాన్న వెంట పడ్డాడు జారిపోతూన్న లాగు ఎగ
లాక్కుంటూ.

“విశ్వ ప్రయత్నం చేసి నేనే ఓ ఆలా సంపా
దించుకున్నారా చిట్టి తండ్రి ! ఇందులో నీకూ
వాటా ? దారుణం.” అంటూనే ఓ యూసా సావాడి
చేతిలో వేశారు. వాడి వంతోషం వర్ణనాతీతం”

“మరి నాకు నయ్యానా తక్కువైంది”

“బావుంది. వన్నేం చెయ్యమంటారు. రోడ్ల
మీద వెళుకోండి.”

“ఇంట్లోనే మొదలు పెడతాను.”

“ఇంట్లో నయ్యానా లేదు. ముందు బై టికి
చెళ్ళండి. నే రానుకోవాలి.”

“మరి కిల్లి ఎలా వేసుకోవేం ?”

“అనలు కిల్లి ఎన్ని పై నలో ?”

“అరు. లేకపోతే ఆలా !”

“ఏంకాదు. చనా మీ దగ్గర ఎన్ని డబ్బు
లున్నాయో నాకు తెలుసుగానీ వెళ్ళిరండి. ఆలస్య
మవుతోంది.”

“ఒక్కసారి అడిగితే ఇచ్చావుకాదు. పోనీ
నికే సావం.”

“ఫర్వాలేదు.”

శ్రీసారికి చాలా ఉక్రోశం వచ్చింది. పైకితో
దగ్గర ఆడుకుంటూన్న నానిగాడికేసి ఉరిమి
చూస్తూ— “ఒరేయ్ నువ్వెళ్ళి పడుకో ! ఎండ
లో ఆదానంటే ఒళ్ళు హానం చేసేస్తాను
వూరు పడుకో.” అంటూ గర్జించారు. నాకు
నవ్వొచ్చింది. నానిగాడు మాత్రం పిల్లలా గది
లోకి వడిచాడు.

“అయితే నేను పోతున్నాను.”

“అవశ్యం ! పోయిరాండి.”

శ్రీరాల్ని సాగనంపే తలుపులు వేసేవరికి
వచ్చేవరికి నానిగాడు పక్కమీద లేచికూర్చుంటూ
అడిగాడు— “అమ్మా ! నాన్న వెళ్ళిపోయాడా ?”

“ఏం ఎండతోకి పోయి గంటు లేద్దామనా ?
అల్లరివెధనా ! నిద్ర రాకపోతే చెల్లిని అడిస్తూ
కూర్చో— మంచం దిగు” అంటూ లక్కపిద
తల బుట్ట పిల్లల ముందు గుమ్మరించాను

(ఇంకా వుంది)

కాశ్మీర్ బొకె

టూల్స్ తో

గంటలుతరబడి

సువాసనగా

తాజాగావుండండి

అత్యద్భుతమైన, నాణ్యమైన
కాశ్మీర్ బొకె కాన్కలు ఒక పౌండరస్
టూల్స్ ఒక బేబీ పొడరు

పూల గుచ్చంలోనికి చొచ్చినట్టుగా
వుంటుంది కాశ్మీర్ బొకె టూల్స్
యొక్క చల్లని పూలరేకు వంటి
మెత్తదనాన్ని అనుభవిస్తే
వొళ్ళ అంతా రాసుకొనండి. నవ
వసంతపు మునుముమలతో
రాజిల్లుతారు

శిశువును పంతోషంగా
పొజ్జుంగా వుంచండి.
కాశ్మీర్ బొకె ప్రతి
యితర ప్రత్యేక బేబీ
పొడరు వలె మెత్తగా
సున్నితంగా వుంటుంది
మీ ఇద్దరూ ఉపయో
గించగల ఒకే పొడరు
అందుబాటులో వుండ
టం ఎంత నీటి !

కాశ్మీర్ బొకె

పురుషులు పొందించే సువాసనగల టూల్స్ పొడరు !

కాశ్మీర్ బొకె ఒక నాణ్యమైన తయారు

CBG 20 TEL

ఎమెల్ 'హార్వెస్ట్' బయలు దేరాడు కారులో
ఆ బస్సును వెంటాడించాడు.

జాన్ బెర్న్స్ బస్సు అని డబ్బులో నిండిన
తొలు నంచి డ్యూటీలో ఉన్న వాచ్‌మన్ (కాపలా
దారు)కి ఇన్స్ట్రక్షన్లు సమయంలో పాస్
(లికోర్ట్ అరెస్ట్ థాం— థాం అని రెండు పార్లు
కొల్పాడు. ఉత్తర క్షణంలో ఆ సంచిలో సూ
దుష్ప్రభయం తమ కార్లో అంతర్దాపమై
పోయారు.

బావెర్స్కి బాగా గాయాలు తగిలాయి. ఆసు
వత్రిలో ఓ వారం రోజులు తీసుకుని మరి చని
పోయాడు. చనిపోయేలోగా ప్లూవాచచ్చి తనను
కొల్పిన వారి పోలికలు, ఆనవాళ్ళు, రూపురేఖ
విలాసాలూ వివరించాడు. అనక మేము వాళ్ళని
పట్టుకున్నాక అతను చెప్పిన ఆనవాళ్ళతో పోల్చి
మాన నిశ్చయం చేసుకున్నాము.

* * *

నేరస్థులవైతే వసిగట్టాము కానీ ముజువులు
లేవు కదా ! ఏది ఏమైనా ఎమెల్ బూయిసన్‌ని
మాత్రం చస్తే వదలకూడదని నిశ్చయించుకున్నాను.

* * *

ఎమెల్ తన గ్యాంగుతో ప్యారిస్ నగర పరి
పొద్దు ప్రాంతాల్లో వివెక్స్ అనే హోటా దాక్కుని
ఉన్నాడని నాకు (1950 మే, వెలలో) తెలిసింది.
మా ముతా అక్కడికి చేరే సరికి తలుపులు అవీ
మూసి ఉన్నాయి. మా వాళ్ళు గోడలు గెంతి లోప
లకు ప్రవేశించారు.

(ప్రాంకోయిస్ గుంటలో అనే (గ్యాంగు వ్యక్తి)
అతన్ని కిటికీలోంచి మా పోలీసు యునైట్డ్
విగోరెక్స్ కనిపెట్టి 'బయటికిరా' అని పాపురిం
చాడు. కానీ, అతడు రానందున కాల్పులు, ప్రతి
కాల్పులు ప్రారంభమయ్యాయి. ఈ సందడిలో
ఎమెల్ చక్కగా, చల్లగా జారుకున్నాడు.

మరో సారి ఎమెల్, అతని సోదరుడు జాన్
బాస్టియన్ బాటానికల్ గార్డెన్స్ (వృక్ష శాస్త్ర
కనువుగా పెంచిన వనము)లో కనబడ్డారు.
అనుకోకుండా వాళ్ళని చూడడం వల్ల పోలీసులు
ఊంగారునడి చిందులు తొక్కారు. ఎమెల్
సోదరులు నేర్పుగా మాయమై పోయారు.

* * *

బోయిస్ డి బెల్గాన్ అనే హోటా ఎమెల్
ఉంటున్నాడని అతనిచేత మోసగించబడిన ఓ నెం
యూలు మాకు తెలియ జేసింది. వెంటనే ఆ ఇంటి
మీద దాడిచెయ్యమనీ, బల ప్రయోగం చెయ్యమనీ,
టియర్‌గాస్ (భాష్పవాయువు) వదలమనీ వాస్తా
అధికారులు చెప్పారు. కానీ, ఎమెల్‌ని పట్టుకునే
విధం ఆదికాదు. ఇంత గొడవచేస్తే తీరా అతను
చనిపోవచ్చు. అతన్ని ప్రాణాలతో పట్టుకోవాలి,
పట్టుకుని తీరాలని నా చిరకాల వాంఛ ! !

కనుక అతనింటికి కాపలా ఉండి, అతను
బయటికి వచ్చేవరకూ నిరీక్షించాము. 1950
జూన్ 10— ఆ వేళ నాకు సర్వధిసం— ఆ వాడు
తెల్లవారుతూనే ఎమెల్ బయటికి వచ్చి అటూ
ఇటూ చూసి, దగ్గరలో ఉన్న అడవుల వైపు
వెళ్ళబోయాడు. మధ్యలో ఓ అరగంట ఆగి ఏదో
అలోచించుకున్నాడు. బహుశా కోడక్ ఫోటో
ప్లాంట్ కాజేసే విధానం అలోచించుకుని
ఉంటాడనుకున్నాను.

సింహస్వప్న నాయకుడు

27 ■ పేజీ తరువాయి

అనక చొక్కా కాలరు సరిచేసుకుని, చకచక
'త్రిపెల్' హోటాలు వైపు నడిచాడు. అతను బారో
లోకి వెళ్ళేసరికి నేను చెంగున రోడ్డుదాటి మరో
చిన్న హోటాలు కెళ్ళి నా అసెస్మెంటు ఇన్స్పెక్టర్
గిల్లెట్, ఇన్స్పెక్టర్ బ్రాస్కింకు ఫోను చేసి
వెంటనే రమ్మిచ్చాను.

వాళ్ళొచ్చేవరకూ ఓ చెట్ల గుబుర్లో దాక్కుని
వెయ్య కళ్ళతో నిరీక్షించాను. వాళ్ళు పల్లెటి,
చక్కని రైయోపైన్ కారులో వచ్చారు. కారు
పారీస్ మోటారు రూమ్ నుంచి తెచ్చారు.
ఇన్స్పెక్టర్ బ్రాస్కి తన అందమైన భార్యను
కూడా వెంట పెట్టుకుని వచ్చాడు. ఆమె—
ఇంగ్లీషువారిలో భాయ తక్కువగల, అంద
మైన స్త్రీ ! !

వాళ్ళు ముగ్గురూ హోటల్లో ప్రవేశించారు.
నేను ఫోనులో 'అండ్రి కావాలని ఆ హోటలుకు
ఫోను చేశాను. ఆ పేరుతో పిలవగానే ఫోను
వద్దకు వెళుతున్నట్లు వెళ్ళి 'అతన్ని' పట్టు కోవా
లని మొదట ఫోనులో చెప్పాను. టెలిఫోను గణ
గణ నాకు 'విజయభేరిగా' వినిపించింది. ఏకైక
శత్రువు, వా పోలి 'సంకటం' అయిన ఎమెల్
చేచిక్కినంత అనందించాను. ముప్పై మూడు
నెలల నిరవధిక శ్రమ ఫలించింది. ఎమెల్‌ని
వాచేత్త నేను మూడోసారి బంధించ బోతున్నా
నన్నమాట ! ఈ సారి ఘన విజయం నాదే !
నన్నే చివరికి విజయం సరించింది.

ఆ రాత్రి నేను నిబ్బరంగా హాయిగా గాలి

కీల్చి (ప్రాన్) మొత్తాన్ని గడగడలాడించికీ రాత
కుడు ఎమెల్ బూయిసన్ వావల్ల కుటకటాంకు
లోపల ఉన్నందుకు మహదానందం పొందాను
ఆ రాత్రి నిశ్చింతగా, తెల్లారితే ఏమోతుందో
నన్న భయం లేకుండా పడుకోవచ్చు. తెల్లారితే
అని బాధపడ నక్కరలేదు.

* * *

అతని పైలు సంపూర్ణం చేసి, "అయిపోయిన
కేసులు" అనే ప్రత్యేక స్థలంలో పెట్టేసి, నా వోటో
పుస్తకం ద్రాయరు అట్టడుగున పారేశాను.

(ప్రాన్ నిశ్చింతగా గాలి వీల్చింది.

అతని గ్యాంగును పట్టి, అతని కేసులన్నీ
విప్లవీకరించి అతనికి శిక్ష విరయించడానికి
నాలుగు సంవత్సరాలు పట్టింది.

సాయుధ బలగాలతో దోపిడి చేసిన వారికి
'మరణ శిక్ష' విధించడం ఫ్రెంచి న్యాయ
శాస్త్రంలో ఉంది. ఎమెల్ బూయిసన్ హింసా
కాండల పట్టికవిని, ఫ్రెంచ్ కోర్టు హడలిపోయి,
తక్షణం అతన్ని ఉరితీయ్యండి — గండ్ర గొడ్డ
లితో సరికిందండి అని శిక్ష విధించింది. డబ్బు
తీసుకు పోతున్న వారిమీద విరుచుకు పడి, గాయ
పరచి, చంపిన నేరం మీద బూయిసన్‌కు
ఆ శిక్ష వేశారు.

మరొకసారి తీర్పుచేసి, అతనికి నాలుగు విధాల
యావజ్జీవ శిక్ష విధించారు. ఒకటి— శరవై
అయిదు సంవత్సరాల శిక్ష, మరొకటి చదివేసు
సంవత్సరాల శిక్ష — అనక మరణ శిక్ష.)

ఎమెల్ మరణ శిక్ష తగ్గించమని కోరుకో
వచ్చని రివల్వీక్ ప్రసిడెంటు సమ్మతించినా,
యాభై ఏళ్ళ పై బడిన ఎమెల్ బూయిసన్
ఆ శిక్షలన్నీ అనుభవించే వరకూ ఎలాగ బ్రతకడు—
జైలు గడి దాటనేలేదు మరొకసారి విజృంభించ
గలిగే శక్తి కూడా అతనికి లేదు. ★

ఏదైతేయైనా సినిమా చూడ
కుండా వెతుక్కుంటున్నావు?

నల్లులు!

Ranjana

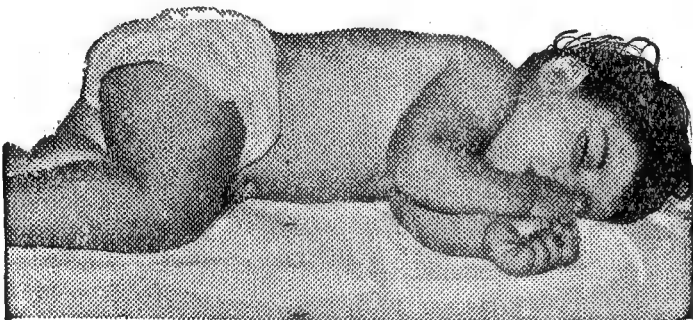
డోహోహో

ఒకటి చేచాడు పుడ్ వార్డ్స్ 'గ్రేవ్ వాటర్' ఇస్తే చాలు మీ శిశువు ఏడుపు మాని... సుఖంగా నిద్రించును!

శిశువుల జబ్బులు... వాయువువల కడుపు జిబ్బరం, పళ్ళు చేయునప్పుడూ జబ్బులకు, పుడ్ వార్డ్స్ మాత్రమే సమకూర్చగల నివారణ కావలెను. వంద ఏళ్లకు మించి తల్లులు పుడ్ వార్డ్స్ వాడుచూ శిశువులను పుష్టి కరంగా పెంచుచున్నారు.

పుడ్ వార్డ్స్ 'గ్రేవ్ వాటర్'

ప్రపంచమంతటా 100 ఏళ్లనుంచి వాడబడుచున్నది.

అధికారయుత ఏకైకం: హెర్బర్ట్ సన్స్ లిమిటెడ్., బొంబాయి. కలకత్తా మరియు ఛార్జ్. టి.టి. క్రిష్ణమాచారి అండ్ కో., మద్రాస్. ఎమ్.జి. షహాబ్ అండ్ కో., (ఢిల్లీ) ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, ఢిల్లీ.

Always AT 341-72

మెరకచేను

19 ■ పేజీ తరువాయి

అన్నదా భావించను. నీ మనస్సు నాకు తెలుసు, నీ అవనరం నాకు తెలుసు, నీ పరిస్థితులు నాకు తెలుసు. పిసి, ఒకవని చేయగూడదూ! ఈ మెరక చేను అమ్మదం మీ అబ్బాయి చదువు నిమిత్తమే గదా! ఓ అయిదువేలు ఇస్తాను—చేబదులుగా. వడ్డీ వడ్డు. నోటు కూడా వడ్డు. మీ అబ్బాయి చదువు పూర్తి అయినాక, సంపాదనలో తీర్పు. అవదలో అడుక్కోవడం కంటే స్నేహధర్మ మేముంది? ఈ వద్దలే మెరుగ్గా ఉంటుంది. మెరకచేనుమీద నీకున్న మనుకారం నాకు తెలియనిది కాదు. ఇప్పుడు నువ్వు మెరకచేను అమ్మితే—మల్లి రేపు డబ్బులు మెదిలాక కొనాలంటే ఎవరమ్ముతారు?"

వెంకటకృష్ణయ్య మంచితనానికి, అమూల్యమైన సలహాకు, ఉదార స్వభావానికి రామసుబ్బయ్య దిగ్భ్రమ చెందాడు. మనస్సులో చేతులెత్తి దణ్ణంపెట్టాడు. కాని పైకి మొహమాటాన్ని కనబర్చాడు. అభిమానం అడ్డువచ్చినట్టు నటించాడు. ముఖాన్ని చిన్నబుచ్చుకున్నాడు.

వెంకటకృష్ణయ్య చొరవతీసుకొని, నచ్చజెప్పాడు. చివరకు రామసుబ్బయ్య అయిదువేలు చేబదులుగా వుచ్చుకునేందుకు అంగీకరించి, మెరకచేను అమ్మకం మానుకొనేందుకు నిశ్చయించుకున్నాడు. ఆయన మనస్సు గోగుప్పల్లకంటే తేలికపడింది. దీపాలు పెట్టాక హాషిరుగా ఇంటికి వచ్చి వంటగది ప్రక్క మెరకాలో పొయ్యిగడ్డముందు గంజి వారుస్తూన్న భార్యతో కాయించి అన్నాడు రామసుబ్బయ్య.

"మెరకచేను అమ్మటంలేదు."

లాటరీలో లక్ష్మి రూపాయలు వచ్చినంతగా సంభ్రమాశ్చర్యచకితయైంది లక్ష్మీకాంతమ్మ. మసీగుడ్డతో అప్పపు కుండను గట్టిగా పట్టుకొనే "ఏం?" అన్నది మదురు వెడల్పుచేస్తూ.

వెంకటకృష్ణయ్య చేస్తానన్న సహాయాన్ని సంతోషంతో వివరించి చెప్పాడు.

కూర మాడిపోయినట్టు పెదవి చప్పరించి, "ఊం మోటుగా చిల్లిందింది లక్ష్మీకాంతమ్మ."

"ఓన్! ఇదా మీ నంబానికి కారణం! ఏదో సామెత చెబుతారే! చెరువులో గడ్డ కొమ్ముల్ని చూసి కడుపు నింపుకున్నాట్ట! వెంకటకృష్ణయ్య చేబదులుగా అయిదువేలిస్తాడట వడ్డీ లేదుట నోటు అక్కర్లేదట ఈయన గారు చంక తెగురవేసుకుంటూ వచ్చారు. ఆయన సహాయం వెనుకనున్న స్వార్థాన్ని పసికట్టారా? లేదు. అబ్బాయి చదువుకు ఇప్పుడు అయిదువేలిచ్చి—పెద్ద అవదలో అడుకున్నట్టు, రేపు తన కూతుర్ని పెళ్లి చేసుకోమని గొంతుమీద కూర్చుంటాడు. అప్పుడు తెల్లవస్తుంది ఆయన సహాయం తోని బందారం. మీరెంత అమాయకులు? తెల్లనివచ్చి పాలు అనుకుంటే ఈరోజులో అడుగు ముందు కెయ్యలేం! తిన్నగా గోతిలో పడటమే! ఆయన సహాయమూ, చేబదులూ మనకేమీ అక్కర్లేదు. పావుకారుగారికి మెరకచేను అమ్మేయండి. అంత ధర పెట్టి కొనే ఆసామి ఈ వూళ్లో లేదు."

మార్పు వచ్చినంత వస్తేంది. రామసుబ్బయ్యకు. వెంకటకృష్ణయ్య విజంగా యింతముందు ఆలోచనతో తనకి చేబడులుగా అయిదువేలు ఇస్తానన్నాడా? ఎంత స్వార్థం? తనా కిటుకు కాన లేకపోయాడు. ఆయనకు పెళ్లిడు కొచ్చిన కూతురు ఉంది. నంబంధాలు కూడా అడపా దడపా మాన్పు త్వాడు తామిద్దరి మధ్య పెరిగిన గాఢ స్నేహాన్ని బట్టి వూళ్ళో—“స్నేహితు లిద్దరూ వియ్యంకులు కావచ్చు” అనుకోవటం కూడా కద్దు. వెంకట కృష్ణయ్య కూతురు బావుండదు. కారు నలుపు. ముక్కు పొడవు. మూతి కురుచ, కళ్ళ లోతు, వళ్ళ పిత్తు. తన కొడుకు చచ్చి గిట్టిపా ఆ పిల్లను పెళ్లి చేసుకోడు. అదీగాక వెంకట కృష్ణయ్య ఏపాటి కట్టు విస్తాడు! విజంగా అది చెప్పినట్టు, తనకి ఆయన నహాయం అక్కర్లేదు. ముందు ముందు చిక్కిలో యిరుక్కోవాల్సి వస్తుంది. మెరకచేసు అమ్మడమే మేలు. అనుకున్నాడు రామసుబ్బయ్య.

ఆ రాత్రి భోజనం చేశాక షెవుకారుగారి దగ్గరకు వెళ్లాడు. “మెరకచేసు అమ్ముతాను. మీరే తీసుకోండి—వదిహేను వేలకు” అన్నాడు.

షెవుకారు చంద్రశేఖరం అయిష్టంగా కను బొమలు ముడుస్తూ—“ఆ! ఇప్పుడు పొలం కొన దలచుకోలేదు. నీ దగ్గర్నుంచి ఏవైనా ఆలోచించాను. గవర్నమెంటు రోజురోజుకీ ఏవో పనులు విధిస్తూ, బిల్లులు పెడుతూవుంది. ఉన్న పొలం బాగైతగా చేసుకుంటే చాలు. ఇప్పుడంత ఎక్కివే ధరపెట్టి కాని—వేసేం చేసినావేది!” అన్నాడు.

రాతిగోడకు నుదురు కొట్టుకొన్నట్లు యింది రామసుబ్బయ్యకు. అం దిమ్మెక్కిపోయింది నోరెత్తకుండా ఇంటికి వచ్చాడు. షెవుకారు నిర్లక్ష్యంగా నవ్వుకున్న విరుసవ్వు ఆయనకు ఏవి పించలేదు, కనిపించలేదు.

మరునాడు ఉదయం రామసుబ్బయ్య ఎకాయకీన వెంకటకృష్ణయ్య దగ్గరకు వెళ్లాడు. వీధి అరుగుమీద నీళ్ళవెంబు ప్రక్క పెట్టుకుని, వండుంపుల్లను నోట్లో పెట్టుకుని—ఎదురుగా చేతులు కట్టుకున్న నిలబడియున్న యానాది వెంకటస్వామిలో మాట్లాడుతున్నాడు వెంకట కృష్ణయ్య.

నూడు బార్ల పైకి ఎక్కిన సూర్యుడు ములగ చెట్టు కొమ్మల్లోంచి కదులుతున్నాడు. తెల్లని ఎండ వీధి అరుగుపైన పడుతోంది. రామ సుబ్బయ్య రాకనూ, ఆయన ముఖంపై వ్రేల్లాడే అదుర్దాను గమనించిన వెంకటకృష్ణయ్య కొంచెం సేపు వీమి ఎరుగనట్టి వెంకటస్వామిలో—పొలం కావలసి గురించి చర్చించాడు. దరిమిలా ‘స్నేహితుని కేసి, కనుబొమలు కడుపుతూ ‘ఎప్పుడొచ్చావు?’ అన్నట్టు చూశాడు. క్రితం రాత్రి ఆడూ బాదరా రామసుబ్బయ్య పొలం అమ్ముతానంటూ షెవుకారుగారిదగ్గరకు వెళ్లటమూ, షెవుకారు పెడ ముఖం చూపెట్టటమూ, అవీతలు ఆయన ముఖం ఉబ్బగా యింటికి వెళ్లటమూ—వెంకట కృష్ణయ్య చెనికి ఆ రాత్రికి రాత్రే సోకాయి. ఆ విషయం కడుపులో పెట్టుకొనే—

“ఏం సుబ్బయ్య! ఇంత పెండలాడి వచ్చావు?” అన్నాడు వెంకటకృష్ణయ్య నిర్మలంగా నవ్వులానికి ప్రయత్నిస్తూ.

రామసుబ్బయ్య నీళ్ళు నమిలాడు.

“మెరకచేసు నువ్వే తీసుకో.”

ఎదురుగా ఉన్న ములగచెట్టు కేసి, దానికి కట్టి వేసి ఉన్న పొడిగేదే కేసి చూస్తూ, వెంకట కృష్ణయ్య కొన్ని క్షణాలపాటు తీక్షణంగా ఆలోచించాడు.

“కాలం మారివంత వేగంగా మనుషులు మారతారనీ, మనస్తత్వాలు మారతాయనీ యివ్వేళ్ళగా నాకు అభిప్రాయం లేదు. నీ గురించి ఇప్పుడూ నిర్ధారణ చేసుకుంటున్నాను. మన ఇద్దరి మధ్య పెరిగిన స్నేహమూ, అత్యుతా, మమతలూ, అనుబంధాలూ—ఒకానొక సమయానికి వరీక్షకు నిలుస్తాయనీ, అపొర్తాలకు అవకాశాలు కలుగుతాయనీ, ములగచెట్టు కొమ్మల్లా మనస్సులు విరిగి పోతాయనీ నేనెప్పుడూ వూహించలేదు. నువ్వు మారిపోయావు రామసుబ్బయ్య! నన్ను నమ్మ లేదు. మన స్నేహపు విలువల్ని విశ్వసించలేదు. నా నహాయం వెనుక స్వార్థం ఉన్నదని భావించావు. నా మనస్సును అంచనా వేయలేక పోయావు. ఎండ మాపుల్లాంటి ఆశలకు లోపై, అశాంతిలో గాబరా

ఒక ప్రితికా విలేఖరి మరో ప్రితికావిలేఖరితో “ఈ చిత్రంలో సెన్సార్ చాలా ఎక్కువగా కట్ చేశారని అన్నారు. ఎక్కడ కట్ చేశారో చిత్రంలో లేదే!”

రెండో ప్రితికా విలేఖరి: ప్రితి కల వాళ్ళకు వేశారు కదూ! అందుచేత దీనిలో తీసేసి వుంటారు. మిగిలిన ప్రింటులో వుంటాయటలే!

యం. ఇందిరా (మద్రాసు)

పడుతున్నావు. అయినా ఇప్పుడు పొలం కొనే ఆలోచనకు స్వస్తి చెప్పాను. రాత్రి జెజవాడ నుంచి మా బావన రిద్దీ వచ్చాడు. పైద్రాబాద్లో స్థలాలు చచ్చగా దొరుకుతున్నాయట. వాటిమీద డబ్బును పెట్టుబడి పెట్టుటం ఎక్కువ లాభదాయకమని చెప్పాడు. అదేవని చేద్దామనుకుంటు వ్వాను. నువ్వు మెరకచేసు మరొక్కకు అమ్ముకోవటం మంచిది. విర్మోహమాటంగా మాట్లాడి నందుకు వీమి అనుకోకు” మళ్ళీ వండుంపుల్ల నోట్లో పెట్టుకున్నాడు. వెంకటకృష్ణయ్య ములగచెట్టు కేసి చూస్తూ.

రామసుబ్బయ్యకు కాళ్ళ క్రింద భూమి జవజవ లాడింది. క్షణంసేపు అక్కడ నిలువలేక పోయాడు. గబగబా ఇంటిదారి పట్టాడు.

కాని ఇంటికి వెళ్ళలేదు. షెవుకారు చంద్ర శేఖరం దగ్గరకు వెళ్లాడు గణపలిని తోడు తీసుకొని.

* * *

పది గంటల ప్రాంతాన రామసుబ్బయ్య ఇంటికి వచ్చాడు షెవుకారు దగ్గర్నుంచి, లక్షీ కాంతమ్మ

అరగంట నుంచి భర్తకానం ఎదురు చూస్తూన ఉంది.

వానకు తడిసి, ఎండిన బార్బాలిన్ గుడ్డవలె ముఖం వ్రేల్లాడవేసి కొచ్చిన భర్తకు గుమ్మంలోనే అబ్బాయి దగ్గర్నుంచి వచ్చిన శేఖను అందించింది. ఆరిన అప్పడలా నులకమంచమీద చలికిల బడి కవరు విప్పి చదువసాగాడు రామసుబ్బయ్య.

భర్తకు ఎదురుగా ఎత్తు పీటమీద కూర్చున్నది లక్షీకాంతమ్మ. చెవుల్ని చేటలుగా చేసుకొని.

.... నాన్నగారికి,

క్షేమం. ఇంటిదగ్గర అంతా క్షేమమే పని భావిస్తాను. నిన్న మన కోటయ్యగారి నల్లయ్య పెంటర్లో కనబడి—మెరకచేసు బేరం పెట్టావనీ, నేడో, రేపో బేరం పై నలపుతుందనీ చెప్పాడు.

నా చదువు విమిత్తం బంగారంలాంటి చేసు అమ్మవద్దు. ఇప్పుడు త్వరపడి అమ్మినా, రేపు డబ్బు లున్నప్పుడు అల్లాంటి చేసు కొనాలన్నా దొరకదు. అన్ని నదుపాయాలూ గల ఆచేసును అమ్ముకోవటం తెలివితక్కువే. అదీగాక ఇప్పుడు నాకు డబ్బు అవసరంలేదు. మెడిసిన్ పూర్తి చేయటానికి ఇకముందు మీరు వెల నెలా డబ్బు పంచ నక్కరలేదు. ఇక్కడ నాకు గోపాల్ అనే స్నేహితుడున్నాడు. అతను లక్షాధికారి. నా చదువు కోసం పదివేలు ఇస్తానన్నాడు. ఇవాళే ఓ వెయ్యి రూపాయ లిచ్చాడు కూడాను. చదువు పూర్తిచేసి, ఉద్యోగం ద్వారానో, ప్రాక్టీసు పెట్టో ఆ డబ్బు ఇచ్చుకుంటాను. మళ్ళీ నా దగ్గర్నుంచి నువ్వుకనే పద్దతిలో నా కివ్వలేదనుకో. అయినా అది ధర్మం గనుక ఉద్దేశ్యంతోనే, విశ్వాసంతోనే, అత్తు బలంతోనే డబ్బు తీసుకున్నాను. కాబట్టి నువ్వు మెరకచేసు అమ్మువద్దు. నన్ను గురించి, నా చదువును గురించి, నా భవిష్యత్తును గురించి—ఎల్లాంటి దిగులూ, విచారమూ పెట్టుకోవద్దు. అమ్మ కులాపేగదూ! అడిగాననే చెప్పా.

—వెంకటరామారావు.

లక్షీకాంతమ్మ ఆపందోత్సాహంతో వరకురాలై విచ్చుక్కున ఎత్తు పీటమీద నుంచి లేచింది.

“ఎట్లాగైతా అబ్బాయి సమర్థుడు. మెరక చేసుమీద వాడి కెంత అభిమానం. ఆ చేసు పంట యింకా మనకు ప్రాప్తమైంది. ఎప్పటికీ మెరక చేసు మనదే.”

రామసుబ్బయ్యకు కళ్ళలో నీళ్ళ గుండంగా తిరిగాయి. కొన్ని క్షణాలపాటు కొయ్యబారిపోయి కూర్చున్నాడు. నోట మాట రాలేదు. భార్య మాటలు మొనదేలిన బాణాల్లా పడునుగా గుచ్చుకున్నాయి.—మెత్తబడ్డ పొదయంతో.

‘ఇంతెక్కడి మెరకచేసు? షెవుకారు చంద్ర శేఖరం వరమై పోయింది—పదివేలకు’ అనుకున్నాడు రామసుబ్బయ్య దుఃఖంతో దురపిల్లలా. భర్త ముఖంపై పచ్చార్లుచేసే విషాద మేఘాల్ని చూసి—లక్షీకాంతమ్మ నోటిమీద మునివ్రేళ్ళు పెట్టుకుని విస్తుపోయింది.

‘.... ఛీ. ఛీ. ఈ ఉత్తరం నిన్న రాకూడదూ!’

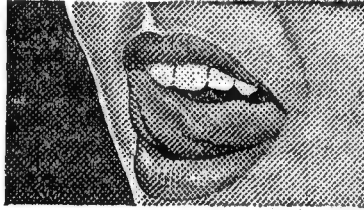
అనుకున్నాడు రామసుబ్బయ్య దుఃఖోన్మాదంతో.

ఆయన జేబులో షెవుకారుగారిచేత బయనా క్రింద రవాణా కానించబడ్డ పదిపందల రూపాయల నోట్లు—‘ఈ వేరం మారికాదు’ అన్నట్లు చచ్చుచు చేయకుండా పడుకున్నాయి.

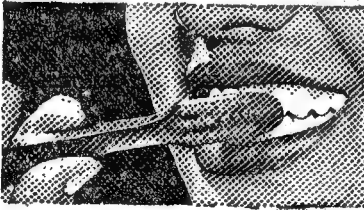

మెక్లీన్స్ పళ్లను అతితెల్లగాజేయును అని ఋజువుచూచుకోండి

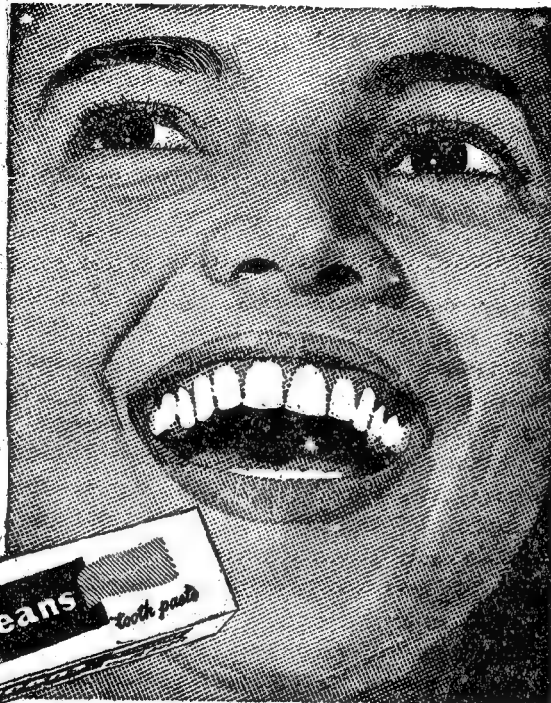
1 దానిని తరచుండి జిగజిగా అంటుచున్న పొర తగులుచున్నదా? నహజ తెలుపును అది దాచివేయుచున్నది. ఇప్పుడు క్లెయిన్స్ తోమండి. మెక్లీన్స్ ఆ పొరను ఎట్లు వూర్తిగా తొలగించివేయుచున్నదో చూడండి.

2 దానిని రుచి చూడండి మీరు పరిగా దవిచూచునట్టి జలదరించే పరిశుభ్రతగల రుచి, మెక్లీన్స్ తోపున్న మూడు చురుకైన పదార్థములు పనిచేయుచున్న పనుటకు విదర్శనం...మీ పళ్లను శుభ్రపరుచుచున్నవి, కాపాడుచున్నవి, తెల్లగా జేయుచున్నవి.

3 దానిని చూడండి మీ చిరునవ్వుల తెలుపును చూచుటలో మీ కళ్లే మిరిమిట్లు గొలుపును! మెక్లీన్స్ టూత్ పేస్టు మీ పళ్లను ఇంతకు ముందుకంటే ఎక్కువ అతి తెల్లగా జేయును, స్థిరమీరే ఋజువు చూచుకోండి!

మెక్లీన్స్—అతి తెల్లని పళ్లకోసం

MTF/P/1163 - TL

వికలవ్యాధు

23 వ పేజీ తరువాయి

అది మొదటిసారి పెళ్ళి చూపుల రోజున శోభ ములను చూడడం.....

రెండోసారి చాలా గమ్మత్తు సంఘటనలు జరిగేయి—

ఆవేశ శోభైతే ములను పరీక్షించేడు కానీ—

పాపం—శోభి చూసింది అదాటుగానే తప్ప

మళ్ళీ గుర్తు వట్టడం చాలా కష్టం సుఖంకీ!!

ఊపాలమధ్యలో నవ్వుకుని సిగరెట్టు వెలి

గించుకున్న శోభి—రెండోసారి—రెండోసారి కలిసి

కుప్ప వరిస్తే తికి పకాలుమని నవ్వి, సిగరెట్టు పొగల

మధ్య ఉక్కిరి బిక్కిరైపోయాడు—

అవాడు ఆలాగే ఉక్కిరి బిక్కిరి చేసేసింది

తనను ముల.....

* * *

స్టాట్ ఫారంమీదకి ఇంజను బండిని జేరవేసే

టప్పటికి మధ్యాహ్నం మూడు గంటలు దాటి

పోయింది!

ఎండకు కళ్ళను చిట్టిస్తూ, పెట్టెనూ, బెడ్డిం

గునూ, చేతి వంచినూ జాగ్రత్తగా దింపుకుని

భుజాన్ను నాటర్ బేగ్ ను పరిజేసికుంటూన్న

ఒక యువతిని మరో నడి వయస్కురాలు (వల్లి

స్తోంది—

“మీవారు స్నేహముకు రాజేమమ్మా?”

“నా ముందరే చెప్పేటట్లుంటే వారికి నిర్లక్ష్యం

ఎక్కువనీ! ఆ చివరనుండి మెల్లి మెల్లిగా ఒక్కొక్క

కంపార్టుమెంటునే వెళుక్కుంటూ వస్తారు!!

జవాబిచ్చి ఇటువైపు తిరిగి చిన్నగా నవ్వుకుంటోందా

యువతి.....

మొదటి ప్రశ్నకే తం నిలు (తిప్పిన శోభి

ఆ ప్రశ్న అడిగిన నడి వయస్కురాలినీ, ప్రశ్నకు

వచ్చిన జవాబునీ, ఆ యువతి ప్రక్కకు తిరిగి

మహిమంగా నవ్వుకున్న చిరునవ్వునూ చూసి

ఈ విధంగా అనుకున్నాడు—

వెనుకనుండి చూస్తూంటే నల్లత్రాచులాంటి

జడ—

పాడుగుపాటి విగ్రహమూ—

పాడుగుకు తగ్గ పొందా—

కాస్తేపైవా నుభాన్ని నోచుకోమని నవ్వు

తూపు తల్లోని మల్లెలూ— కలిసి ఇంత అందంగా

ఉంటే ముందునుండి మరీ అందంగా ఉంటుంది

కదా.....ఇంత అపురవలాంటి భార్య విషయం

లోనూ అంతగా నిర్లక్ష్యం పాటించే ఋష్య

శృంగుణ్ణి చూసితీరాలని నిర్ణయించుకుని ఆమె

అలాటూగా ఇటువైపు తిరిగేసరికి ఖంగారుగా

తంబి విదిల్చి జేబులోంచి సిగరెట్టు పాకెట్టూ—

అగ్గి పెట్టేటిసి సిగరెట్టు వెలిగించే యత్నంలో

మునిగి పోతున్నట్లు నటించాడు—

“ఈ అమ్మాయి.....ఈ అమ్మాయి ఖంగారు

నడి, అతని మనస్సు — పెళ్ళి చేసేసుకుందా” అని

దిగులుపడిపోయింది “అనరిమె అవాడు అదా

టుగా తను పెళ్ళి చూపులవాడు చూసిన వనకన్నే

అని నిర్ధారణ ఏమిటి” అనుకుని తిరిగి ఆమెను

పరికించసాగేడు శీరకంటితో.....

“వరాకీ కళ్ళూ, కొంటెతనం పోతూన్న

మగరో మదులూ. కోట చినటుగా బెదిరినూ నా

ఏరటి పెదవులూ, పెదవుల చివరలో నలిగి పోతూన్న నవ్వు—గాలిపాలుకు ముందుకు ఉరుకు తూన్న చిరువెంట్రుకలూ — గంభీరాన్ని ఎక్కడో కాస్తంత అరుపు తెచ్చుకుని జాగ్రత్తగా దాచు కొన్నట్లున్న కనుబొమలూ—” అన్నీ ఈమే ఈ వనకన్య అంటూ వంశపాదేయి.....

ఆమెనేతప్ప మరో కన్యని చేపట్టవని ప్రతిన బూనిన శీఘ్రకి మనస్సు ఆమె చెయ్యని ఎవరో పట్టుకోవడం అయిపోయిందని తెలిసేసరికి తెల్ల బోయి దిగులునడి పోయింది.....

ఓరకంటితో తన్ను పరిశీలించే ఆకారాన్ని మరోసారి “ఏమిటి నీ గొడవ” అన్నట్లుగా రెట్టించి చూసింది సుశీల.

ఏమీ లేదన్నట్లు నటించబోయి ఉలిక్కి నడ్డాడు ఏకలవ్యుడు శీఘ్ర.

“ఆమే—ఆమే” అనుకుంటూ.....

నటకులకేగానీ, నటనను గూర్చిన వివరాల మరీ యొక్కరికి తెలియవు.....వూడిపోతూన్న కొనలని అల్లుకుంటూ ఇటువైపు తిరిగి, ఆ అబ్బాయిని చూసి—“నటకుడేనే” అనుకుంది సుశీల మనస్సు!!

కూతకూసి రైలు ప్లాటుసారం విడిచి పెట్టే సింది—ముందు చెప్పకుండా నేనే పనులూ చేయ నన్నట్లు.....

ఇంతకుముందు ప్రశ్నించిన నడి వయస్కు రాలు రైలు కదులూండేసరికి — నదరు వన కన్య భర్తగారిని చూడకపోవడంవల్ల—“మీ వారు రాలేదేం జాగ్రత్తమ్మా” అంటూ అఖరిసారి వీడ్కోలు తీసుకుంది కదిలిపోతూన్న రైలోంచి.

అవిడ కనిపించేవరకూ రుమ్మాల వూసి వచ్చు కుంటూ పోర్లరును పిలిచి “పై దరాబాదు పోవాలి. అనతిరి ప్లాట్ సారంమీద వీటి నక్సే పెట్టు” అంటూ కాంటన్స్ పోయింది అప్పుడే మేల్కొన్న ఆకలికి నవ్వుకుంటూ అనలు సుశీలా నామధేయురాలైన శీఘ్ర దృష్టిలోనే వనకన్య!

ఋష్యశృంగుడి కోనమని ఎదురు చూడ బోయిన శీఘ్ర అనలు వనకన్య ఎటో పోయేసరికి ఎటూ పాలుపోక నిలబడిపోయాడు దిగాలుగా.

నవ్వుకుంటూ తిరిగి వచ్చే సుశీల తన సామానులని జాగ్రత్తగా కావలా కాస్తాన్న ఇండాకటి అబ్బాయిని చూసి, లోలోపల నవ్వుకోవడం చూసే వ్యవహారం ముదురుతున్నట్లుండే అనుకుంది.....

లోలోపల విషయాలన్నీ బయటకు తెలియవు.

నవ్వు, ఆశ్చర్యమూ, (కోధమూ తప్ప!) రెండో తెగతో జేరిపోయిన నవ్వును, కోపాన్ని గుర్తుపట్టే గుర్తించినట్లుగా తప్పుకోసో(బో)యాడు శీఘ్ర!

కథల పుస్తకం తిరగవేస్తూ అతని ఉనికిని గుర్తిస్తూనేఉంది అతనిని ఎక్కడో చూసినట్లు గుర్తుకు రాగా.....

రెట్టిస్తూన్న జ్ఞానకాల ఫుటలు అంతకు వేయి రెట్లు వేగంతో చూసుకుని పోయాయి వస్తూన్న (త్తై)నును చూస్తూనే.....

అందుకున్న సామానులను భద్రంగా పర్తి పరి నరాలను చూసికుంది సుశీల!

(త్తై)ను ఏదో చిన్న స్టేషనులో ఆగకుం డానే వెళ్ళిపోయింది.....

అంతవరకూ సుశీలనే చూపులతో అనున రిస్తూన్న ఒక అమ్మాయి సుశీల ఆమె వైపు

చూసేసరికి చివ్వుగా నవ్వింది పరివయానికి నాంది గీతంగా.....

నవ్వు వెనకగా తాను పర్వుకుంటూ కొంచెం చోటు చేసి రండి—కూర్చోండి — అంటూ ఆహ్వానించింది పరివయంలో రెండో మెట్టు — స్టేషంలో మొదటి మెట్టు అన్నమాట.

పర్వుకుని కూర్చుంటూనే మాటల్లోకి అవ లీలగా దిగిపోయింది సుశీల.....

ఎక్కడ వరకూ పోతున్నారో ఒకళ్ళ కొకళ్ళు తెలుపుకుని ఏ పనిమీద వెదుతున్నారో తెలుసుకోవలసి వచ్చేసరికి—కిటికీలోంచి బయటకు చూస్తూన్న సుశీల—“అయితే మీ వారి ఉద్యోగం ఏవీవారు లోనా? అక్కడ మిమ్మల్ని రిస్క్ చేసుకుంటూ రన్నమాట!” నవ్వింది.

“మరి మీరు పై దరాబాదు ఒంటిగా వెదు తున్నారు.....మిమ్మల్ని తీసుకు వెళ్లే వాళ్ళూ.....” నవ్వీంది సాపం (కొత్తగా పరివయమైన రైల్వే స్టేషాతురాలు.....

“నన్నా—మా వారే రిస్క్ చేసుకుంటారని అనుకుంటున్నారా? ఇంటికి వెళ్ళి ఆయనని నేనే లేపాలి.....కుంభకర్ణుడు నిద్రలో అన్నమాట!” దొంగ నవ్వు పెడాలమీద తారట్లాడింది.

“ఇంతకీ మీరూ.....”

“నేనా—నేను ఏదో బి. య్యే. పాస్సె వెళ్ళి చేసేసుకున్నాను.....ఇప్పుడు అవుగారింటికిమండి మళ్ళీ వెళ్ళిపోతున్నాను.....ఈమధ్య మా చుట్టూ రింటల్లో వెళ్ళి జరిగింది లేదే—మా వారు ఫీస్ ఇంజనీరుగా పని చేస్తున్నారు. పెలవు దొరకక నన్నే పంపేరు.....ఇంతకీ స్టేషనుకు కారు వంపు తారో. అది మరిచిపోతారో వాకు అనుమానమే” ఏదో బంధువులై పోయినట్లే చువుగా మాట్లా డేస్తూ, తన విషయాలన్నీ చెప్పేసింది సుశీల.....

“పోనం—ఏవీవారు పై స్కూలులో పాడ్డా వ్వరుగారి భార్యని చెప్పుకున్న రైల్వేని (కొత్త స్టేషాతురాలు సుశీల మొగుడు ఒక ఆఫీసరని కారూ, మేడావ్యవహారం గంపారనీ,తెలిసుకుని మొహం ముడుచుకుని ఆపాదమన్నకమూ సుశీలను పరీక్షగా చూడ వారంభించింది. ఎక్కడేనా చట్టుబడు తుండేమో అనీ.....

అవిడ మనస్సును ఎప్పటి కప్పుడు మొహం నిడల్లో చదివేస్తూన్నా, తన కేమీ తెలియనట్లే— “చలి ప్రాణం—కొరికేస్తోందండీ.....” నవ్వుతూ పదులును ఎందుగా కప్పేసుకుందో మెడని— మెడలోని నగలనూ పరిశీలించడానికి ఏలు లేకుండా...

ఆ (కొత్త స్టేషాతురాలి విషయం కని పెట్టేసింది.....ఈవిడకి నగలులేవన్న మాట అను కుంటూ....అడగబోయేసరికి మశీలే కలియజేసు కుని—

“డిప్లెస్సు ఫిండేకి ఆఫీసర్ల భార్యలు నగ లివ్వడం ఒక గొప్ప పోయింది.....గొప్పగా మా వారు కారులో వెంటేసుకుని వెళ్ళి నగలన్నీ టీసి ఇప్పించేరు.....ఇదిగో మళ్ళీ—అప్పుయ్యా అమ్మా కలసి ఏమిటో చేయించి పంపేరు..... ఇవీ ఇచ్చేస్తాను” ఎదుటి అవిడ మెడలో మెరిసి పోతూన్న నెక్లనును చూస్తూ అంది సుశీల. ఇందులో కూడా నీడే ఓటమి అవుట్లు!

పది నయ్య పైసల బిళ్ళంత మొహాన్ని డమ్మిడి కావంత చేసికుని ఏదో నవల తీసి చదివేయడంలో మునిగి పట్టు పట్టించింది సాపం ఎదుటి అవిడ!!

ఇంటిల్లిపాదికి ఆనందం చేకూర్చే
ఆంధ్రసచిత్రవారపత్రిక
తప్పక చదవండి !

నిరాల

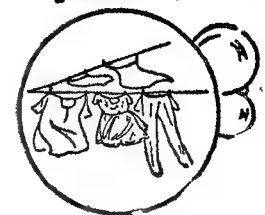
సబ్బు
ఉతుకు పనిని
సులభము
చేయును

కమ్మియగు నుడుగు ధర్మమా అని

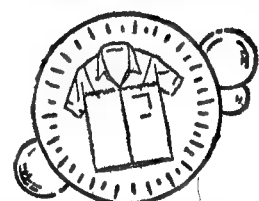

పాదుపు

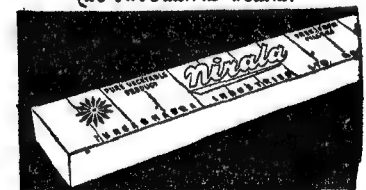
పిండుచేరవనగా ఒకే ఒక్క దాకులో ఎక్కు
బిల్లులు ఉరుక వచ్చును.

మేలురకము

అందులో తులముచేసే గుణము
యెక్కువగా నుండుచే తెల్ల
బిల్లులు మరింత తెల్లగాను, రంగు బిల్లులు
ప్రకాశవంతముగాను చేయును.

తంగభద్రా ఇండస్ట్రీస్ లి., కర్నూలు.
ASP/N-4

మీరి ముంచుకొస్తాను నవ్వును పెదాలతో వొక్కిపెట్టి తనూ కిటికీలోనుండి బయటకు చూడనారంభించింది.....

సంధ్యా తిమిరాలు అలముకున్నాయి—వక్తులు ఎప్పుడో గూళ్ళకి చేరుకోవడం అయిపోయినట్లుంది నక్షత్రాలని ముందుగా వంటి, అనలు వంగతి తెలిసి కొని అనూ మెల్లి మెల్లిగా, కొద్ది కొద్దిగా తొంగి తొంగి చూస్తున్నాడు చందమామ మబ్బు వదలా మెల్లి మెల్లిగా తప్పించుకుంటూ. ఏలూర. స్టేషనులో చెప్పకుండానే దిగిపోయింది ఆ అమ్మాయి. రైల్వేలో పరిచయానికి రైల్వేలో భరత వ్యాసం పాడ కుంటున్నట్లుగా.....

నవ్వుకుంటూన్న సుశీల అదే స్థలంలో మరొక వయసు మళ్ళిన ముత్తయిదువు నర్సుకుని కూర్చుంటూండడం చూసింది.....మదిలో మరో కొంటే పూసా మెదిలింది—నవ్వుకుంటూ తనని చూసిన సుశీలను చూసి తనని చూసే నవ్విందనుకుని అవిడ స్నేహం కలిపేసింది.....

కొంచెంసేపు కాలం వ్యర్థం అయ్యే—“పుట్టింటనుండి అత్తింటికా? అత్తింటినుండి పుట్టింటికా? ఎక్కడనుండి ఎక్కడకు వెదుతూన్నట్లుట?” నవ్వింది ప్రశ్నల మధ్యనుండి చొరవ చేసుకుని.....

సిగ్గును కొద్ది కొద్దిగా ప్రదర్శిస్తూ—“అత్తింటినుండి.....” మరిక సిగ్గు వలకవీయ లేదన్నట్లుగా ఆపేసింది.....

మరో విషయం మునిగి పోతున్నట్లు గుర్తుకు రాగానే “ను రెంతవరకూ?” అని ప్రశ్నించింది ఆదుర్దగా సుశీల.....

“అబ్బే వచ్చేదే.....నూజివీడులో దిగిపోతాను. మా పెద్దపిల్ల నిక్కడికి ఇచ్చాం—ఏదో మస్తీ చేసిందని అర్థం అయింది కబురందేసరికి—అనుకోకుండా బయల్దేరి.....”

తలని తాటించుకుంటూ పామ్మయ్య అనుకుంది సుశీల పూర్తి నవ్వుతో—

“మీరు?.....?” తిరిగి ప్రశ్నించింది సుశీల వానిడ.....

ఈసారి పెద్ద శ్రమ లేకుండానే అల్లసేసింది కథని సుశీల.....

“విజయవాడలో మావారు వచ్చి కలుస్తారు... అక్కడే ఆయన దిగిపోయింటే దిగిపోవాలి—లేపోలే తిన్నగా మద్రాసు పోవాలి.....” అబద్ధం ఆడడంలో నాలిక మెలితిగింది.

“అయ్యో—ఇది హైద్రాబాదు పోతుందే..... మెద్రాసుపోదు.....” ఖంగారు పడిపోయిందావిడ చిన్నపిల్ల సుశీల అనూయకత్యానికి.....

“అవునవును.....మరిచిపోయాను — మూడు వంతులు విజయవాడలో దిగిపోవాలి ఉంటుంది అనే ధైర్యంతో ఇది ఎక్కేసే—” నవ్వింది.

ఈమె మాట్లాడుతున్నది శ్రద్ధగా వినిపి అనిపించినా వినిపించక నవలా పతనంలోమా— నిల్లల సంరక్షణలోమా— రాజకీయాల చర్చలలోమా మునిగిపోయారు మిగత ప్రయాణీకులు. అందరినీ ఓరకంటితో పరిశీలిస్తున్నా— తన వెనుకనే కూర్చుని కిటికీలోనుండి బయటకు చూస్తూన్నట్లు నటిస్తూన్న ఇందాకటి ఏకలవ్యుడిని మాత్రం చూడలేదు సుశీల.

“ఏదో పిల్ల సుఖపడుతుంది కదా అని చూసి చూపి కలవారింటో ఇచ్చేం బోలేడు కట్టుం

ఏ క ల వ్యా డు

పోసే.....అడవిడల్లా, మరదుల్లా ఉంటే అదో బాధ అని ఏకైక పుత్రుడు కాబట్టి అడవిల్లలు లేకపోవడంవలన చాలా గారంగా చూసికుంటుంది అనుకున్నాం.....తల్లి, కొడుకూ కలిసి నరకాన్ని చూపిస్తున్నారమ్మా దానికి.....” వాపోయింది పాపం. నూజివీడులో దిగిపోవన్న ఎదుటి అవిడ.... బాధ కంఠంలో నుళ్ళు తిరిగింది—చెమర్చిన కళ్ళను తుడుచుకుంటూ అంది పాపం.

“బాధపడకండి — విధి వ్రాతకి తల వొగ్గవలసిందే మా వాళ్ళూ మీలానే అనుకుని మా అత్తయ్యకు పాడలిపోయి అనలైన మేనరికం నదిలి మరో సంబంధానికి పోబోయారు. సిగ్గు తెరల మధ్య మాటావని అంత పరీక్షగా ఎప్పుడూ చూడకపోయినా, లీలగా ఆయన అకారాన్ని మన స్ఫురో చిత్రించుకోవడంవల్ల మా వాళ్ళు మరో సంబంధం వెతకబోయేసరికి పాడలిపోయాను—చివరికి సిగ్గును వప్పించి చేసుకున్నాను. నాకు నచ్చింది చెయ్యండి స్వర్గం నిర్మించుకుంటాను. అందులో — అని చెప్పి!!! రేపూంటేనే అత్త.

“ఇద్దరు పెళ్లాలంటే శిశువేయాలా? అక్కర్లేదా?” ఒక రాజకీయవేత్త ప్రశ్న.

“ఎందకూ వేగే శిశు, జలట అభిగార్ల పోరుక పెద్దమనిషి నన్యానం పుచ్చుకుంటా” డన్నాడు ఓ రచయిత.

మూతి విరిచేది.....కుపిస్తే కళ్ళు చికిలించేది..... వేచేసిన ప్రతి పవిత్రమా వంక లేవేది పడ్డ వాల్లేప్పుడూ చెడ్డవాళ్ళు కారని భరించిన కొద్దీ మితిమీరిపోయింది గొడవ కొన్నాళ్ళకి కొడుకును కూడా తవ్వేపు త్రిప్పుకుంది.....

మంచితనం గుర్తించని వేళల్లో అది దండుగ అనిపించి—పడ్డతి మార్చేశాను.....ఎంతసేపూ నవల లలో కాలక్షేపం చెయ్యడం — వేళకి వంటింటి లోకి వెళ్ళి చూసి వంట పూర్తి కాకపోతే బజారు నుండి ఏదైనా తెప్పించుకుని తినేయ్యడం — మనుష్యుల సమక్షంలోనే నేను నా కెవరూ లేనట్లు ప్రవర్తించడం ఇవన్నీ చూసి మొట్టమొదట నిర్వాంతపోయారు—

మరీ సాధించింది పాపం అవిడ తన నోటి గొప్పను చాలుకునే విమిత్తమై.....

మగవాడిననిపించుకున్నారని చెప్పుని కూడా విదిల్చి చివరకు ఆయన కూడా—వ్యవహారం నంకర తిరిగింది.....పుట్టింటకి బోనలల్లేదు—అత్తింటల్లో నడ్డివంచి పని చెయ్యడంలేదు—

ఘోష ఎక్కువయ్యేసరికి పూర్తిగా మౌన ప్రతాన్ని అవలంబించేసేను—

అదే రోజుల్లో తీవ్రంగా జ్వరం వచ్చింది ఒకసారి.....లిండ్ల పరిగ్గా లేక — ఎంత తల్లిలి

వెనక మేకుని వచ్చినా ఏరి కోరి.....చేసున్న నన్ను ఎలా వదులుకుంటారు! అప్పటికే స్వర్గ సరకాలని రెండింటినీ చూపించేను—

ఓ రోజు కొడుకు ఖంగారు పడిపోయి అవిడని కూడా గదిలోకి తీసుకుని వచ్చి గది శుభ్రం చెయ్యాలని, కిటికీ తెరలు మార్చాలని చూపిస్తూంటే కలనరించినట్లుగా అన్నాను — “మీకు మీ తల్లి ముఖ్యం — అనవసరంగా మిమ్మల్ని వేరు చేసిన పాపం నాకెందుకు. నేవెళ్ళిపోతాను ముందుగా— మరో అమ్మాయిని — అత్తయ్య మెచ్చుకున్న అమ్మాయిని చేసుకుని కనిసం అమెనేనా సుఖ పెట్టుండి....” అని !

మరో రోజు— “ఇందులో ఏ పాపం ఆమెకి అంటున్నకండి —ఆమె స్వభావమే అంత.... అత్తయ్యకి ఏ పాపం లేకుండా చెయ్యి భగవంతుడా — ఇదే నా చివరి కోరిక—” అని అన్నాను....

కొద్దిగా లొంగి వచ్చింది వ్యవహారం— అపార్థిశలూ మంచం దగ్గరే ఆయన కూర్చునే వారు కళ్ళల్లో వత్తులు వేసుకుని—

జ్వరం తగ్గక ఆయనవైపు దిగాలుగా చూసి “ఎందుకిలా బ్రతికించేరు నన్ను ? చివరికి మిమ్ములందరినీ విసిగించడానికా నేను బ్రతక వలసిందే” అని ప్రశ్నించేసరికి మనిషి పూర్తిగా మారిపోయారు....

కళ్ళల్లో భావ ప్రకటనలూ, ఆ చెప్పే తీరూ చూస్తుంటే అవిడకి నిజమేననిపించింది— కొన్ని కొన్ని సందర్భాల్లో కూతురితో తలుచుకుని పోల్చుకుని కంట తడిపెట్టేసింది అనుకున్న మాజివీడు రానే వచ్చింది “వెళ్ళొస్తాను — జాగ్రత్తగా నిర్వహించుకు వచ్చి సుఖపడుతున్నావు— —అర్హవ్వంతరులారీవమ్మా — మా అమ్మాయికి కూడా ఎప్పుడు పోతాయో చెడ్డరోజులు—” పమిట కొంగులో కళ్ళని వత్తుకుంటూ దిగి పోయింది—

అవిడ దిగిపోయేవరకూ అపుకున్న నవ్వుని అవిడ వెళ్ళిపోయేక అపుకోలేక వచ్చేసింది సుశీల.. తీరికగా కూర్చుని, నవ్వుకుంటే పిచ్చిది అని అనుకుంటారని — చేతిలోని పుస్తకం చూపి మరీ విరగబడి నవ్వుకుంది.

ఆ సందర్భంలో దిగి బయటకు పోయి నవ్వు కున్నాడు ఏకలవ్యుడు ‘ఏది నిజం’ అనుకుంటూ.. సుఖోషం — ఆదుర్దల మధ్య నవ్వు ఆత్రుతగా వచ్చి నలిగిపోయింది.

సుశీల పెదపులు ఇంకా నవ్వుకుంటూనే ఉన్నాయి (తైను బయల్దేరడం—

ఎవరో ఒకావిడ సుశీల వయస్సులోనే ఉన్నా నలుగురు పిల్లల్ని వంట బెట్టుకుని నర్సుకుని కూర్చోడం జరిగిపోయింది... అలోచనా తరంగా లలో తేలియాడుతూన్న సుశీల చేతిలోని పుస్తకాన్ని లాకుంటూన్న అవిడ చిన్నారి కోడుకును చూసి—

ఎదురుగా కూర్చున్న వాళ్ళు నింతగా పరిశీలిస్తున్నారు— ఈ తోకంలోకి దిగిన సుశీల ఆ చిన్న పిల్లాడిని మరిచింది పుస్తకాన్ని దాచిపెట్టుకుంటూ అవిడతో మాటలలోకి దిగింది... మాట వరసకు మళ్ళీ ఏం మాట్లాడుతుందో అని చెప్పులు రిక్కించు కున్నాడు వెనక నర్సుకుని కూర్చుంటూ ఏక లవ్యుడు....

అదే కంపార్టు మెంటులో ఇంతవరకూ ఉన్న మరో బృందం పిళ్ళ దగ్గరకు చేరింది అవిడ చాలా పెద్దవిడ విల్లందరికి చిన్నతనంలోనే పెళ్ళిళ్ళు చేసేసేందట చేతులు దులుపుకుని కూర్చుందామని.... ఒక్కొక్క అల్లుడే పెడు తూన్న బాధలు చూసుకుని, హాయిగా ఉండక పిళ్ళకి చిన్నతనంలోనే పెళ్ళిళ్ళు చేసి పిళ్ళ వెల్లి మీద కుంపల్లు పెట్టి తననెత్తిన ఇంతబరువును ఎత్తుకున్నానంటూ వాపోయింది ఆ తర్వాత !

అవిడ వరిత్ర పిన్న సుశీల పాపం అని నిట్టూర్పు తుని కథకోసం మనస్సును కంచికి పంపింది— ఇదే ములో నలుగురు పిల్లల్ని సుశీల వయస్సు లో... అవిడ కూడా అవునంటూ తన కష్టాలను కూడా వివరించుకుంటూంటే వింది.. కంచి మండి సుశీల మనస్సు తిరిగి వచ్చింది కథని వెంట దెబ్బకుని ! !

ఇద్దరూ ఎవరి స్వీయకథలు వాళ్ళు వివరించు కుని— ఎదటి వాళ్ళుండి కొంచెం కృత్రిమ— ఇంకొంచెం ఓదర్పా మాటలూ ఒకరి మండి ఒకరు పొంది— కలసి కట్టుగా సుశీలని అడిగేరు..

“మీదే ఊరమ్మా— ?”

“సిపేరేమిటి— ?”

“ఏ ఊరుకు పోవాలి ?”

కలసి కట్టుగా మొదలెట్టి యుగళ గీతం ఒకరి తర్వాత ఒకరు ప్రశ్నించేరు—

తల నిలుత్రిప్పి అటుత్రిప్పి అన్నీ విని వచ్చే నీంది సుశీల—

ఏకలవ్యుడు ఊసిరి బిగపెట్టుకుని కూర్చు వ్వాడు—

తల నిటు ఒకసారి అటు ఒకసారి వరుస క్రమంలో త్రిప్పతూ ఎవరి ప్రశ్నకి వాళ్ళ సమా ధానాల విచ్చింది .. కావలసిన సమాచారం దొరక లేదు—

‘స్వ’ అనుకోబోయి లోపలికి శబ్దాని మింగిపెదాలా ఎరుచుకున్నారు—

ఏకలవ్యుడు నిట్టూర్పుకున్నాడు ...

ఏమీ ఎరగని దానిలా ఓసారి చూసి తల మెల్లిగా పంకించుకుని మొదలెట్టింది సుశీల— “ఇంతకీ మీకు కావలసిన వివరాలు మీ ప్రశ్నలకి వేసిచ్చిన జవాబులవల్ల దొరకలేదుగదూ... సరే— మానాన్న గారు ఇంపుట్టెని తెరవడం, డబ్బు లెక్కపెట్టు కోవడం అనేదాన్ని అనవ్వించుకుంటారు కాబట్టి మేమింత గొప్పవాళ్ళం అని చెప్పలేము— నా తర్వాత మరో ఇద్దరి తమ్ముళ్ళని నాకు అందించి— ముచ్చటగా ముగ్గురునీ చూసి మా అమ్మ మురిసి పోతూన్న టైములో కాంక్రేట్ వెళ్ళాలి అంటూ పోస్టుటల్లో జేరి ఫోమిలి ప్లానింగ్ని ఆచరించడంలో ప్రవధములై నారని— మాకు ఓ వారం రోజుల తర్వాత తెలిసింది అనుకోండి—” చెబుతూనే గంపెడు పిల్లల్ని కని ఆ గంపని మొస్తున్నా గంప గయ్యళి తనం వదలని ఆ అతివ రిద్దరూ కలిసి సుశీలని ఉరిమిచూడబోయి ఖంగారులో ఒకళ్ళ నొకళ్ళు ఉరిమి చూసుకోవడం గమనించి— ఉదికి వస్తున్న నవ్వును పళ్ళతో ఓసారి నొక్కి పెళ్ళి కథనంలో సాగిపోయింది— “ఇక నేను ఎమ్మె. రెండవ నంబర్న రం చదువుతున్నాను— ఇప్పటికీ మా అమ్మ ఇక పెళ్ళి చేసేయ్యండి మీ అమ్మాయికి అని వాస్తూ పోస్తూనే ఉంటుంది .. మా నాన్నకి మాత్రం ఇవేమీ పట్టవు.... చిన్న తనంలో పెళ్లి చేయ్యడం

—వాళ్ళు ఓ వదిమందిని కనడం— ఆ పిల్లల్ని సముదాయించుకుంటూ — ఆ భర్తగారికి సేవలు చేసేకుంటూ— రెండు వూటలూ కడుపునిండా అప్పుమూ.... ఇంకో రెండు వూటలు కడుపు పెరి గేలా టీఫెనూ— రాత్రి ఏడింటికి నిద్రమొద లెట్టి సుబ్బరంగ ఏ ఆరింటి వరకూనే తిన్నది అరిగేదాకా నిద్రా ఆ తర్వాత టీఫెనూ— అది తిరిగి ఆకలి చేసేవరకూ వాకిరీ ఆ తర్వాత భుక్తా యానపు నిద్రలో అప్పుం అరగ కొట్టుకుని తిరిగి మధ్యాహ్నం టీఫెనూ— అమ్మలక్కలతో పుక్కిటి పురాణాలూ— పక్కింటావిడ మీదవేరాలూ చెప్పు కుని కడుపులు తాళి చేసుకుని శ్రమనడి నెండు కుని తిరిగి తిండి — మళ్ళా నిద్రా ఇదంతా అనవ్వం.... హాయిగా చదువుకోసీ— తప్పని విష యాలు—ఆఖరున తప్పకుండా వెరవేరుస్తానా “అన్నార్—” ముగించింది సుశీల—

సుశీల ముంగించే ముందే— సుశీల వయస్సు లోని అవిడ మూతని దిగించుకుని కూర్చుంది.... ఎదుటి అవిడ మొహాన్ని ముడుచుకుంది — ఇంతలో అవతల మొదటి అవిడ బాలుగో పిల్లాడు గొడవ చేస్తుంటే తప్పనిసరై చిన్న బోయిన వడ నంలో మరి చిరాకునడి అటు పోయింది— రెండో అవిడ ఈ గడబిడలో అవిడ నీటుకు వెళ్ళిపోయి మాటిమాటికి సుశీలను మింగేద్దామని నోరూ తెరవడం— మళ్ళా సుశీల తన వోల్ట్స్ పట్టడవో— ఏమో— ముడి చేసేకవడంలో అవస్థ వడి పోతోంది.... ఈసారి భూపోటంగా వచ్చేడు ఏక లవ్యుడు హాయిగా గుండెనిండా గాలిపీల్చుకుని— వెనుదిరిగి ఉక్కిరి బిక్కిరైంది సుశీల— ఇలా పూర్వం రైలు రాకతో రైల్వేపు వేగంతో మూసుకుని పోయిన జ్ఞానకాల పుటలు సంఘట నలు ఎదురుగాలికి ఒక్కటొక్కటిగా కదులుతూ వో చోట ఆగిపోయాయి.... కారణం అక్కడ ఓ కొంటే అబ్బాయి వచ్చి లీగా కడలాడి పోయాడు వేవేగంగా అడుగులు వేసేకుంటూ.... సిగ్గుతో కుంచించుకుని పోయింది....

ఎల్లా జేరిందో రైలు మొత్తానికి పైద్రా బాదుమ జేరింది— ఈ విషయాన్ని సుశీల చూడలేదు— సిగ్గులో ముకుళించుకుని పోయింది కాబట్టి ! ! !

సుశీలని రిసెప్ట్ చేసేకుండామని ఎచ్చిన సుశీల అన్నయ్య రాసం ఏకలవ్యుడిని గుర్తుపట్టి “ఇతను ఇతను” అంటూ సుశీలతో నట్టుకుని దిక్కులు లెక్కజెట్టే సుశీలని తెల్లబోయి చూస్తూంటే—అతనే పలకరించాడు— “ఎనిమిదికి బదులుగా ఏడు దిక్కులనే లెక్కకట్టి పారబాటు వద్దానా ? అవి వారిక కరుమకుని తిరిగి లెక్కపెట్టి ఒకవేళ “నవ్వు దిక్కులు— అవ్వబుడలూ” ఏమో అనుకుందే గానీ ఏకలవ్యుడు విలుచువు దిక్కులను లెక్కపెట్టలేదనే విషయాన్ని మరిచి పోయింది....

“అతని తల్లి తండ్రికి ఇవ్వం లేకపోతే నా కూతురిని ఇవ్వను—” సుశీల వాస్తవ పట్టింపూ “నా ఇష్టంలేదే ఆ పిల్ల ఈ గడవ తొక్కిందా ?” అంటూ ఏకలవ్యుడి కన్నుతండ్రి బెదిరింపులలో కాళం కరుకుగా గడిచి పోతోంది—

అనుకోకుండా సిసిమాలో ఏఎన్ హార్మిక్కుగా వాయుకి వాయుకులను కలిపినట్టు వో గోడ్ వైడ్ రోమియో ఇద్దరినీ కలిపేశాడు—

ఇద్దరూ బలంగా ప్రమాణాలు చేసేసేకుని దేవుడి గుళ్ళోకి పోయి కలసి కట్టుగానూ— విడి విడిగానూ భగవంతునికి మ్రొక్కుకున్నారు— “ఏ... చాలా.... ?” అంటూ శిఖర్ మనస్సు సీగ రెట్టు వేలిని త్రాల్చబోతోంటే అతన్ని కుదసి తేసి కథని ముగించింది....

* * *

ఉక్కిపడవెలువరి ప్రపంచంలో వడినశిఖర్— “ఏమండోయ్— శ్రీవారూ—” అంటూ ఏదో ఓ చిన్న మాటుంది ఇటురండి అంటూ వంటిం ట్లోకి పిలిచి పీటవేసి కూర్చోబెట్టి— అన్నం వడ్డించిన వెండికంచం ముందుకు తోసి—

“ముందు ప్లేటు కాళి చెయ్యండి— నే నచ్చే మాటలు అడుక్కుంటూ—” అంటూ కూర్చో బెట్టిసింది సుశీల—

గతంలో వచార్లు చేసిన మనస్సు పరధ్యానంగా వచార్లు చేస్తూండడం చూసి “ఓయ్— అవ్వడుగారూ— ఓ పాట పాడేనంటే జాగ్రత్త ! పరధ్యానం వదలి మరి ధ్యాన నిమగ్నరై పోతాడు— అని బెదిరించింది—

“దానికే.... మాటలు అట్టేపెట్టి ఓ కమ్మటి కథ చెప్పకూడదూ ? కథలల్లడంలో పాటిలేని మేటివి ?”— వెనకటి సంఘటలనని త్రిప్ప వెక్కిరించేడు ఏకలవ్యుడు శిఖర్—

నవ్వుతున్న సుశీల బుగ్గలు గులాబీ మొగ్గ లయ్యాయి—

పెదవి మీద మల్లె పూవులాంటి దరహాసం వెలువడింది—

వద్దు దళాయిల వేళత సోగకన్నలు వాల్చేసింది— సరేపగంటి ముళ్ళు మరి వంగుని ముడుచు కుని పోయింది.—

“వన కన్యక అన్నీ పువ్వుల ఆభరణాలే” అని కుని ముసేముసిగా నవ్వుకున్నాడు— వనకన్యక వరుడు ! !

“ వచ్చి రాగానే వేయడం తెలిదుటమ్మా పైగా అదగాలా ఈ వెధవ వమ్మి ...”

"పద్మావతి, నేనూ, శైలజా ఇంకా మా వాళ్ళు
 ంలా రామా ?" అడిగింది సురేఖ వ్యవృతూ
 అంతలో పద్మావతి అన్నది "మా అమ్మ
 ఒక్కరి ఉండిపోతుందండి తను రమ్మంటే
 రాదేమోనన్నది" జంకుగా.
 "నేను వచ్చి అడుగుతారే" అన్నాడు భాస్కరం
 దైర్యంగా.
 "సురేఖ వస్తుందిలేండి" అన్నది పద్మావతి.
 "మధ్య నీ వంగతి చెప్పవోయ్ !" సురేఖ విను
 కుంది.
 "అందరూ వస్తారా భాయ్ హాయిగా పెళ్లి

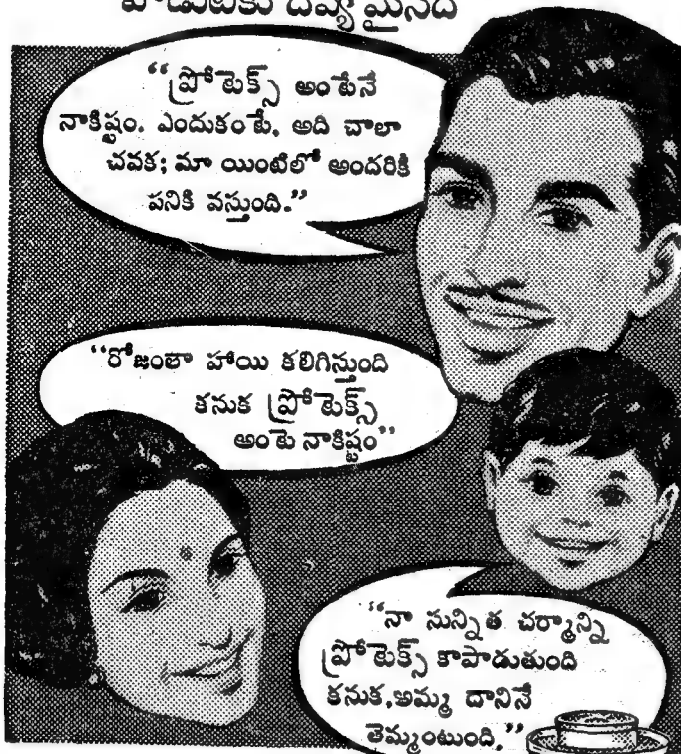
ప్రేమకు పగ్గాలు

13 వ పేజీ తరువాయి

కేగ" వ్యవృతూ మవ్వేమంటావ్ అప్పట్లు
 చూశాడు శైలజను. ఆ అమ్మాయి అదోలా
 వచ్చింది.
 పద్మావతి సురేఖ యిద్దరూ యిలా మాట్లాడు
 కోగా చూడటం భాస్కరం యిదే మొదటిసారి.
 "ఫీ నేనేగా ? కారక ణ్ణి !" అనుకున్నాడు. బాధ
 పడ్డాడు.

అంతలో మూర్తి సరిగ్గా కూచుని "ఒరే!
 ది గ్రేట్ అరిస్టాటిల్ ! మేన్ విన్న ప్రసాసత్
 అనగా మనవి పెడుతున్నాను" అన్నాడు
 భాస్కరం ఒప్పుకోక తప్పదు. ఎవరి మనసులో
 ఏకాకు ఎలా ఉన్నా మూర్తి మనసులో శైలజ
 ఉంది గదా మరి!—అంతలో మూర్తి పద్మావతిని
 చూసి "అనలు మీరు వొప్పుకోవాలండి మొదట"
 అన్నాడు.
 పద్మావతికి నిజంగా భయం వేసింది.
 అయినా "ఏమిటి ?" అన్నది. సభ్యత
 కోసరం.

క్రాంతి ప్రోటెక్స్ అన్నింటికీ పనికివచ్చే టాల్కం పౌడరు. కుటుంబములోని వారందరూ వాడుటకు దివ్యమైనది

"ప్రోటెక్స్ అంటేనే నాకిష్టం. ఎందుకంటే. అది చాలా చవక; మా యింటలో అందరికీ పనికి వస్తుంది."

"రోజంతా హాయి కలిగిస్తుంది కనుక ప్రోటెక్స్ అంటే నాకిష్టం"

"నా సున్నిత చర్మాన్ని ప్రోటెక్స్ కాపాడుతుంది కనుక, అమ్మ దానినే తెచ్చుంటుంది."

చక్కని సువాసన, సర్వప్రయోజనకరమైన మేలు రకం టాల్కం కలది ప్రోటెక్స్. స్నానాల తరువాత, ఎండ రోజులలోను కుటుంబంలో ప్రతి వారు వ్రాసుకోవాలికి అదర్హ ప్రాయ మైనది. అతి తక్కువ, చవక ధరకు పెద్ద దబ్బా విండా వచ్చే ప్రోటెక్స్ కొనుక్కోండి.

ప్రోటెక్స్

అన్నింటికీ పనికివచ్చే టాల్కం పౌడర్

PTP 6 / TEL

"బహుశా ఆయన పెళ్లికి మనం రావాలని ప్రామిస్ చేస్తేగాని ఆయన భాస్కరంగారి సిస్టర్ మారేజీకి రారేమోనే" సురేఖ కలుపు గోరుతనంగా వచ్చింది.

పద్మావతి కూడా వచ్చి "జానా ?" అన్నది శైలజను కొంటెగాచూసి— ఆ మనక ఏకట్లా శైలజ ఏగ్గా, పద్మావతి కొంటెతనం ఆ రెండూ భాస్కరంమూర్తి గమనించలేదేమో గాని సురేఖ పసిగట్టింది.

"అక్కోర్లు అది మరి దూర భృషీ గాని.... నాది కాస్త ప్రావృద్ధ్య్శైరెండి మనం ఒక పిక్నిక్ కు వెళ్ళాలి అనుకున్నాం— దానికి మీరూ, మీరూ, మీరూ, వీడూ (భాస్కరాన్ని చూసి) రావాలి.... నేను వస్తాను అది నా ప్రామిస్" —అన్నాడు మూర్తి.

"మా వార్డెన్ జెంగెల్లుకుంటుంది"

"మా అమ్మ కోసం వడుతుంది"

"మా వార్డెన్ నంగతెలా ఉన్నా నేను బోలెసి రికార్డు రాయాలి"

అన్నారు ముగ్గు రమ్మాయిలు

"మరి నీ వంగతిరా ?" నిస్పృహగా చూశాడు మూర్తి.

"సరే పోయింది.. గాలి, వాన వచ్చింది.... ఇక కద ఏమిటా ?"

"నో.... నో.. అలా అవకురా !.... మనం పాత వాళ్లం పిళ్ళ కొత్తవాళ్ళ... పైగా సిస్టర్ సురేఖగారు సిస్టర్ పద్మావతిజీ మాంఛి సర్దా ఐనవారూ, పైగా మిస్ శైలజగారు మాంఛి మాంఛి.."

"కోలో, కొండముచ్చే అనండి.. " శైలజ పెంకిగా వచ్చింది.

"అంటాను ... ఎందుకమ్మా.... మీరంతా ఒక్క పిక్నిక్ కి రాలేరే ?.... మరేమేనాలి" మూర్తి ఉడుక్కున్నాడు తన ఆశను నిరాశ చేస్తున్న పద్మావతి మీద ముఖ్యంగా కోసం చూసి.

"మరి ఆడపిల్లలం గదా !" అన్నది శైలజ.

"వేరే పిక్నిక్ లుంటాయా మీకు స్త్రీలకు మాత్రమేనీ !" వెటకారమాడడు మూర్తి. కావాలంటే మీ వార్డెన్ మమ్మను తీసుకురాండి... ఐ డోన్ట్ హావ్ ఎనీ అబ్జెక్షన్...."

"అది కాదండి ? భాస్కరం తప్పని సరిగా మిత్రున్ని బలపరిచాడు...." మనం హాయిగా ఒక్కరోజులో నీ సింహాచలమో.... భీముని పట్టుమో లేదా దగ్గరగా ఉన్న మాధవధారకేనా సరే.... పోయి సర్దాగా వద్దాం... మామూర్తి మంచివాడు, అక్కడ సైతం వేరుజనక్కాయలు చిలగడ దుంపలా, తంపట కాయలా .. అవీ ..."

"అది పరపండి ! కాని వార్డెన్ మమ్మ ఉత్త

నిక్కుబాయత్తగారు గార్డియన్ వర్మిషన్ అంటుంది. అది సంగతి.... సురేఖ చెప్పింది.

మూర్తికి ఒక జడియా వచ్చింది. "బల్గో కెల్గోడ్లు అనడుగా ? మీ వక్కుబాయి యత్తగారు ? !.... అంచేత బల్గోక్ని ఏకేనికేక్ చొక్కెడ్డాం...." అని మళ్ళీ మగళ్ళతో మాట్లాడు తున్నట్లు మాట్లాడేస్తున్నానే అని సిగ్గుపడ్డాడు.

"ఈ అబ్బాయికి ఇంకా కుర్రతనం పోలే" దనుకుంది వద్దావతి. తనకూ వెళ్లాలనే ఉంది కాని భాస్కరాన్ని విడిపించాలని ఉంది. బతిమా లించుకోవాని ఉంది.

చినరికి ననుస్సును సురేఖ తేల్చింది.

"పై వారం మొత్తం హాస్టలంతా ఏకేనికే అంటే వనభోజనానికి లారీలమీద బస్సుల మీదా తరలి వెళ్తారుట నీయర్ లీలావతి చెప్పింది.... అప్పుడు మీరూ రాండి.. మేమూ వస్తాం...." అన్నది.

"సరిలేండి ! నలుగురితో పాటు వారాయణా!" అనమంటారు. మూర్తి చేతులు ఎత్తి వెలిసిన పట్టుకున్నాడు.

"మీ ఇష్టం, శైలజా" అనండి సురేఖ వచ్చింది. భాస్కరం శ్రుతి కలిపాడు.

శైలజా కందిపోయింది. "వేరుశనక్కా యలూ అంటారాయన" అన్నది చిన్నగా.

"జెల్లమో అంటారు సురేఖగారు" అని వద్దా వతి అందించింది.

"సరే ! అది జెల్లం జడియానే గాని, నేను పోయినాదా వేళ్లను" అన్నాడు భాస్కరం.

సురేఖ అన్నది "వద్దావతి నేమో రేం, శైలజా మూర్తిగారు కూడా లేరూ"—

"ఓ. కే. మనం వేరే యూనిట్ గా విడి పోదాం...."

మూర్తికి ఆ అవకాశం కూడా పోగొట్టుకోవా లని లేదు... ఒప్పుకుని ఛెంగున లేచాడు.

నముద్రం హెచ్చున విడ్గొలిచింది.

వద్దావతిని కూడా రమ్మని సురేఖ శైలజా తను హాస్టలుకేసి, "కిర్లంపూడి" "కోట్" దాకా నడుస్తా"మంటూ మూర్తి భాస్కరం— చెరో దారి వట్టారు.

శైలజాను "ఈ భాస్కరం గారి గురించి నీ అల్లిపాయం ఏమిట"ని అడిగింది సురేఖ.

వద్దావతి ఆ మాట వింటూనే వచ్చుకుంది.

"అదేం ప్రశ్న" అంది కోపంగా.

శైలజా వెంటనే "ఆ ప్రశ్నమీదే వద్ద గారూ ! మీరే చెప్పరూ" అన్నది వప్పుతూ.

"మూర్తిగారు మంచివారు సరేనా !" వద్దా వతి రాజీకి వచ్చింది.

"అమ్మదొంగా దొరికాకో !" అన్నది శైలజా వద్దావతిని జెడపట్టుకుని లాగి.

సురేఖ చెప్పింది "వద్దా ! నువ్వ రేపు వెళ్లవే ఇంటికి, ఇవాళ యిక్కడేవుండు " అని

"అమ్మో ! అమ్మ తిడుతుందే" నంది వద్దావతి.—

34

ధనమ్మగారికి అవకాయ అందినట్లుగా రాసింది సురేఖ. లేకపోతే అవిడ మండిపోతుంది.

"సాపం ! ఆయనేదో మొహమాటానికి అలాగే అంటే అవకాయ ఇచ్చింది దొడ్డమ్మ... పైగా

కావోయే అల్లుడుట ?.... వెర్రి దొడ్డమ్మ ! చదువుకోలేదు కాలేజీలో... — పైగా ఓణిలు వాడిలు వయస్సుకే పెళ్లి చేసేస్తారుగా వాళ్ళకీ, అంచాళనే దొడ్డమ్మకి బొత్తుగా ఈ "ఎస్ అసైర్స్ వాటి బాధ తెలిదు." అనుకుంది. పుస్త కాలు నర్దుకుంటూ....

భాస్కరం చెల్లెలి పెళ్లికి ఎలాగా తాను వెళ్లాలి. దాని పెత్తనం అంతా దొడ్డమ్మదే గనుక— రాక పోతే ఒప్పుకోదు— పాపం ? ఇప్పట్నించి ఆయ నను వాప్తించటం ఎందుకూ ? వద్దావతికి ఏమీ తెలియదు— అవసరంగా బాధ పడుతుంది.

శైలజాతో ఆ మాటే అన్నది.

"పైగా దానికి జీవితమనే పెద్ద బండ వెలిసిన ఎవరో ఉంచారనుకుంటుంది — అడవిల్ల కదా ! తాను భాస్కరం గారిని ప్రేమిస్తోంది కదా ! అతణ్ణి మురిపించి, ఆకరించి దారికి తెచ్చుకోవాలా ? — లోపల ఉడుక్కుని బాధ పడాలా ?" అని

శైలజా సురేఖని అడిగింది. "అయితే సురేఖ గారూ ! అడవిల్ల ప్రేమించిన వాళ్ళే ఆకరించాలా?"

"సురి ? ప్రేమంటే ! !...." సురేఖ చిలిపిగా మాసింది శైలజాను.

"ఒకవేళ ఈ ఆకర్షణనే ప్రేమఅంటే....?"

శైలజాకు ఏమని అడగాలో అర్థం అవలేదు. సురేఖే అన్నది "అంటే అప్పటివంటకాదులే ! అదే రాసురాసు అనురాగమై అనుబంధమై రాణిస్తుంది" అని వచ్చింది.

"అరాధన చేస్తూ ఆవేదన పడుతో ఉంటే ప్రేమ అనుకున్నాను సురేఖగారూ ! అదే పుస్త కాల్లో చూశాను వాకు మా 'బామ్మ' ఒకవిడ కులుకుతానెందుకే 'సానిసాలాగా' అనేది — అప్పటి నుంచి, అదో భయం—" అంది శైలజా అమాయకంగా.

"అదంతా, పెళ్లైపోయాక ఒక జీవితా నికే రెండు చక్రాల్లోకి — అంతేగాని ఇప్పు ట్టింది సీపు, మూర్తిగారిని ప్రేమిస్తాను "నేను సానితిని" అన్నానో— ఆ వత్సవంతుడు మరో తిలోత్తమ దగ్గరికి పరిగెడతాడు!"

సురేఖ మాటలకు బోలెడు సిగ్గు వంతో వేమూ వడి గబిక్కున "గురూజీ ! ధాంక్స్"

అని ఆ అమ్మాయిని కౌగలించుకున్నంత దగ్గ రిగా వచ్చింది.

"శిశుమే ! వివాహప్రాప్తి రహస్య" వచ్చింది సురేఖ అని వచ్చుతో "ఫో ? ఆ మూర్తిగార్ని కౌగలించుకో" మన్నది.

"ఇన్ని కబుర్లు చెబుతారు సిస్టర్ ! మరి మీరు ఎవర్ని ప్రేమించాలా ?"

శైలజా కళ్ళింత లేసి జేసుకుని చూసింది. సురేఖలేసి కుతూహలంగా.

"ప్రేమించాను—"

"ఎవర్ని ?" దగ్గరిగా జరిగింది శైలజా. సురేఖ అదేలా నవ్వింది.

"మొదట అడిగితే మా దొడ్డమ్మని మళ్ళీ అడిగితే జీవితపు విలువల్ని...." అన్నది

"వద్దావతిగారి భాస్కరంగారిమీద కోపం — ఒకవేళ అతను మిమ్మల్ని...."

సురేఖ మధ్యలోనే అందుకుని "ప్రేమిస్తున్నా డని అనుమానం ఔనా ? ప్రేమించ కూడదా ?" అన్నది. నూటిగా చూస్తూ.

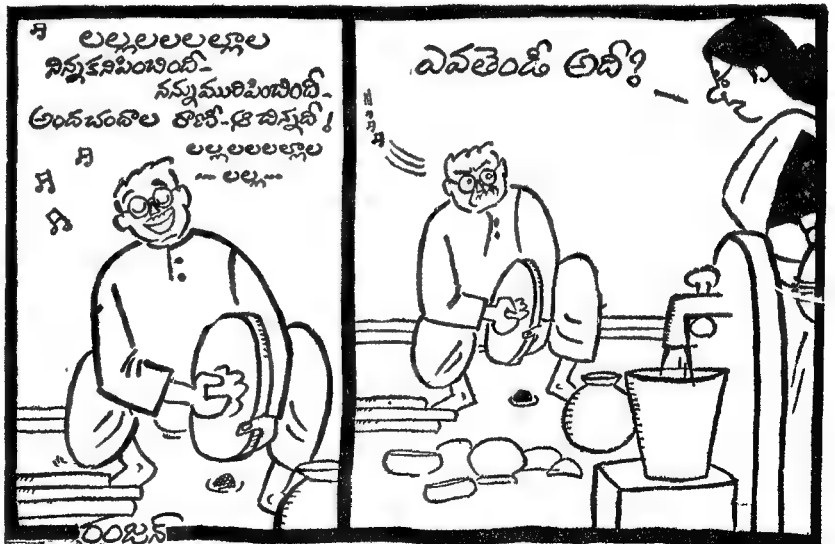
శైలజా చకతయ్యింది.

"నేను వద్దావతిని ప్రేమిస్తున్నాను. అది నన్ను ప్రేమిస్తున్నది." అన్న సురేఖ మాటలకు తేరుకుని శైలజా మళ్ళీ అడిగింది.

"అంటే మీరూ....అలాగే...."

"నేను వద్దావతిలాగ భాస్కరాన్ని ఆశించడం లేదు తాను ఆశిస్తున్నది అతని ఆకర్షణకు దానిలోని ప్రత్యేకం తోనే ప్రారంభమైంది అనలు దాని ప్రేమ కాని నా ప్రేమకి మరో పేరు ప్రేమం ఇది గురూజీ అన్న నీ మీద ఆ వద్దామీద.... భాస్కరం గారి పట్ల ఒక్కటే.. ఎందుకంటే ? ఏమో ? నేనే చెప్పలేను. నాకేదో మీ అందరి గురించి ఆలోచిస్తాంటే అదో డ్రిట్ అనుకో...." సురేఖ లేచి నిలబడి,

"రా ! పోదానో ! వద్దావతికి ఏమీ చెప్పకూ.... అది భాస్కరం తన సొంత సొత్తు అనుకుంటున్న దప్పుడే.... అలా సొంతం చేసుకోడంలోనే పురుషుడు చిక్కకండా పోతాడు — లేదా ఆ ప్రయ త్నంలోనే స్త్రీ అతనికి అలయము పోతుంది" అని గబగబ నడిచింది. శైలజా అనుసరించింది.

సురేఖ కి 'స్టడీ' ఎలా వచ్చిందని అశ్వర్య పోతూన్నది కైలజ.

పోస్టులు బస్సు అమ్మాయిల నందరినీ ఎక్కించు కుని పూలరథాలా వెళ్లిపోయింది యూనివర్సిటీకి. ఉదయం మహారాణిపేట నుంచి టీవీకెల్లడం — సాయంకాలం దిగబెట్టుడం ఆ బస్సువంతు—

కైలజకి సురేఖమీద చాలా గౌరవం వచ్చింది. మొదట్లో సురేఖ అందాన్ని చూసి ఉడుక్కున్న కైలజ ఇప్పుడమెను గౌరవిస్తున్నది. 'ఆ భాస్కరం గారు ఈ 'సురేఖను' ప్రేమించినా ఆశ్చర్య పోనక్కర్లేదు.'

"సురేఖ అన్నట్లు వద్దావతి మీద భాస్కరా టి ఉన్నది కేవలం సానుభూతియో ఆకరణో అయితే దాన్ని నిలుపుకునే ప్రయత్నంలో సాధన అవనరమే అవుతే సురేఖ భాస్కరాన్ని గెల్చుకోవడం కష్టంగాదు."

"స్నేహమనేది ఒకటి లేకపోతే అది పట్టి వగ్గమే చేయకపోతే ఇష్ట నమాజమూ అనేది ఒకటి రూపొందక పోనేమో...." — భయ వద్దది కైలజ. సురేఖకు యితరులపై గల అధికారం లాంటిది తనకు లేదు. మూర్చిని చూస్తూనే తాను జావజావం బోతుంది. కరిగి పోతుంది. 'ఉపార' అనుకుంది ఆలోచనలు విడిచివేచ కున్నట్లు.

"క్లాసుకు వెళ్ళా మగటికలలు కనికూ, టాటూ!" — సురేఖ కేకపేసి చెప్పు పూవుతూ వెళ్లిపోయింది.

"సురేఖకు నాలుగు సంగతులూ విడమర్చి చెప్పింది. ఆ అమ్మాయి తప్ప తనను ఇప్పుడు రక్షించగల వాడు లేడు."

"ఒక్క మాట సురేఖ పెదాలు విప్పి ఒక్క మాటతో తన జీవితాన్ని సానుకూలం పరుస్తుంది. అదే ఒక్క మాట మరో విధంగా ఆ పిల్ల అప్పడో తన చెల్లెలి కాపురం కష్టాలకు పహ్వలకు గురి అవుతుంది." అనుకున్నాడు భాస్కరం.

"వద్దావతిని పెళ్లి చేసుకోలేక పోతే ఇక జీవితంలో 'వెళ్ళే' చేసుకోను" అందామనుకున్నాడు సురేఖ దగ్గరకు వెళ్లి— అలా చెబితే "ఎవ రొద్ద న్నారా?" అంటుందేమో....

"పోనీ! నాకు మీరంటే ఇష్టం లేక పోదా వికి కారణం. నేను అప్పుడే ఒకరి ప్రేమకు దాసుణ్ణి— ఒక వృద్ధయాన్ని దోచుకున్న నేర స్తుణ్ణి" అందాం అనుకున్నాడు. ఇవన్నీ మన సులో ఆలోచించే మాటలు, పుస్తకాల్లో రాసు కునే మాటలూను....

వారు పెగిలిరావు.

పైగా సురేఖ తనను అపారం చేసుకొనే పిలులేదు. "వద్దావతి చేసుకున్నా చేసుకోవాలిత్తు తనను సురేఖ అపారం చేసుకోదు." అనిపించింది.

"వద్దావతి చదువు మానేస్తుందేమో.... పోనీ వెళ్లి వాళ్ళ అమ్మగారితో మాట్లాడ్తాను.. కాని జయమ్మగారు చాలా గట్టి మనిషి. జీవితాన్ని అనుభవ పూర్వకంగా తెలుసుకున్న వ్యక్తి. నేరుగా పిన్నమ్మదగ్గరికి పోయి "ఇదుగోనమ్మా మీ అబ్బాయి ఇలా చేశాడు— ఇదుగో మా అమ్మాయి" అని వెంటనే నిలదీస్తే....

భయం వేసింది. పిన్ని నెలా ఒప్పించారో ఇప్పు డప్పుడే ఆలోచించగల ధైర్యం లేదు భాస్కరానికి.

"వసంత పెళ్లి అవ్వాలి."

ఆ మాటే వదిలెన్న వద్దావతికి వినిపి

ప్రేమకు పగ్గాలు

చేలా అన్నాడు. "ఇంకేం సురేఖ మీరూ బంధువు లయ్యారు—నేనేగా పరాయిదాన్ని" అన్నది అక్కమగా "అవును, ప్రస్తుతానికి అంతే.... మమ్మ భాజా భజన శ్రీలతో రావల్సిన బంధువురాలిని కదా?" అన్నాడు.

"అబద్ధాలు!" అన్నది వద్దావతి. "కాదు." అని తాను అనకముందే వినుపి వెళ్లిపోయింది కూడా.

వద్దావతి దృష్టిలో భాస్కరం పెళ్లి చూపులకు వెళ్ళడంకన్నా అవిశ్వాసం మరొకటి ఉండదు. "ఒక ప్రేమించిన పురుషుడు తానై ఆ పూను చెప్పుకోలేకపోతే ఎలా?"

వద్దావతి ఆలోచనలతిరుగా ఉన్నాయి. బహుశా ఇక్కడే కాబోలు సమాజమనేది వస్తుంది. అంతన్న అనేది ఉంటుంది. ఇది మనుషులు తమ బలహీనతకు 'దాలు' (రక్షణ)గా 'అండ'గా వాడు కునేదై ఉంటుంది.

వద్దావతికి మనసు ఎంతో చిన్న పోయింది—! తాను వెంటుమ్మ ఉద్యోగం కోసరం వచ్చింది.

"నీకు 50 వేల ఖరీదు చేసే ఇల్లుంది కదా?" మిత్రు డడిగాడు రాజారావుని.

"ఉండేది పెళ్లికి పూర్వం, కాని ఇప్పుడు మా అవిడ స్నోలకీ పాడర్లకీగాను అది తాళట్టు పెట్టేశాం" అన్నాడతను.

కాని సురేఖ గొప్పకోసరం చదువుకుందికి వచ్చింది ! !

అబ్బ! ఎంత తేడా.... ? అట్లుంచి క్లాసుకు వెళ్ళాన్న భాస్కరాన్ని గమనించి వెంటనే రెండడుగులు వెనక్కివేసి, అతను గేటులోంచి లోపలికి వెళ్లిపోయాకా వెళ్లింది వద్దావతి.

సైన్సు కళాశాలమీద కాలమూర్తిలా నాలుగు ముఖాలతో, కాలాన్ని కలుస్తూ గడియారం తిరుగుతున్నది. క్లాసులకు వెళ్తున్నారు. వస్తూ న్నారు. కలకలలాడుతున్నారు. కిలకిల మంటు న్నారు. మావ్వల్ని సుద్దుముక్కలూ అరగదీస్తు న్నారు. విద్యార్థులు, 'చిత్తు' పుస్తకాలు నింపు తున్నారు. చాలా మందికి ఈ చిత్తు పుస్తకాల నుంచి 'ఐయిర్' నోట్సులు రాయకందానే కాలం తిరిగిపోయి పరీక్షల్లోపాయి. ఒక్కోసారి 'క్లాసు'లూ వస్తాయి. అనక చెలామణీ అవుతాయి. వద్దా వతి రాసింది నోట్సు. సురేఖా రాసుకుంది. వెనక నున్న ఒక అబ్బాయి సురేఖ బొమ్మను గీద్దా మనుకుని మొత్తానికి రెండు జెడలున్న అమ్మాయి రూపాన్ని గీశాడు. అప్పటికి పోయినదాది యూనివర్సిటీ ఫస్టు వచ్చిన 'దామోదరన్' ఈ ఏడాది 'మాస్టర్' పోయి వచ్చినవాడు—ఏడు సుద్ద ముక్కలు రాయడం చాతగాక విరిచేశాడు.

మొదటి వరుసలోనే అమ్మాయిలు!—అందంగా అలంకారం చేసుకుని, చూస్తే కూచోడం దామోదరానికి ఈ మధ్య నవ్వుడంలేదు— ఇదివరకు ఇదే రూములో, ఇదే వరుసలో వేరే రాజం, సుందరం, నకల అనే అమ్మాయి లుండేవారు.... తాను రెండో వరుసలో ఉండేవాడు. అప్పుడు ముసలి తెక్సరర్ గారోకరు దడదడలాడించేవాడు క్లాసు తీసు కుని—కాని తాను? అతని గుండెల్లో రైళ్ళ పరిగెడు తున్నాయి దడదడా.... సురేఖ కొంటెగా చూస్తుంది కోరిగా నవ్వుతూ నోట్సు తీసు కుంటుంది.

ఆ అమ్మాయి ఏం రాస్తుందో తెలియనంత జోరుగా రాస్తోంది.

దామోదరన్ కి వళ్ళమండి పోయింది. కాని ఆడపిల్లల వెండుకులే అడగడం అనుకుని కుర్చీలో కూచుని బల్లలంచు పట్టుకుని—

"మే ఐనో వాల్ యూ ఆర్ డూయింగ్?" అన్నాడు వెనక బల్లమీద 'రాజును'— సురేఖ జెడలకు మురిసిపోయిన చిత్రలేఖనం ఆభ్యసిస్తున్న రాజునే అడిగాడు.

"నేను మిమ్మల్ని వింటున్నాను" టక్కున చెప్పేశాడు రాజు.

"నేను మీరేదో డ్రాయింగ్ చేస్తున్నా రను కుంటున్నాను?" అన్నాడు దామోదరన్.

"పారీ నర్, నాకు బొమ్మలు అనలు చూడటమే రాదుసార్!" నిజంగా చెప్పాడు రాజు.

"థాంక్యూ?... ఎండ్ నా కమింగ్ టుడీ...."

దామోదరన్ కి పాతం చెప్పక తప్పదుగా.

వద్దావతికి నోట్సురాస్తున్నా అవేదన.... సురేఖకు, అనలు పారాలంటేనే ఉదాసీనత....

"గంట కొట్టాలి" అనిపించింది అందరికీ.

కొట్టేశాడు కూడా ! !

"పో! ఐ ఎల్ బి టేకింగ్ యువర్ క్లాస్ ?.."

దామోదరన్ చాచి చూసుకున్నాడు, శాయిగా.

"...టుమారో మాన్ సార్!" రాజు వాక్యం అర్థం క్లియర్ అందుకు పూరిచేశాడు.

"ధాంక్యూ"—

దామోదరన్—అతని ననుసరించి విద్యార్థినులూ, అనక అబ్బాయిలు బయటపడ్డారు.

"వద్దా? నీకు నా గెస్టుగా కలింకోట పిక్ ఎక్ రిజర్వ్ చేశానే...రావాలినుమా...."

సురేఖ చెప్పింది.

"ఎందుకే నాకూ?"

"నాకెందుకూ? నీకూ అందుకే!"

"నేను నువ్వు నీ నోట్సు ఇస్తే రాసుకుంటాను." వద్దావతి గంభీరంగా అడిగింది.

"నా మొహం ఇందులో ఏమంది? కావాలి అంటే శ్రీ దామోదరన్ గారి అనలు నోట్సు పట్టు కొస్తాను రాసుకుందాం.... అదినరే.... కైలజా, మూర్తి, మహా సరదాగా ఉన్నారు.... నువ్వు రావాలి. ఈ మధ్య వెర్రివేదాంతం బాగా నీతల కెక్కు తోంది." అన్నది కోపంగా సురేఖ.

"ఏమో తల్లీ! అంతా నీ ఇష్టం. నాకు ఉద్యోగం కోసరం పొట్టపోవల కోసరం! సుకు ఈ చదువు ఈ తావత్రయమంతా" వన్నది దీర్ఘంగా నిశ్చయించి వద్దావతి.

"అబద్ధం....! రా! కాఫీ త్రాగుదావ్! మళ్ళీ వెళ్ళి అవర్దాకా క్లాసు లేదుగా!" సురేఖ లాక్కుపోయింది! (ఇంకా ఉంది)

తున్నాయి. తను తప్పించలేని విధి వ్రాత తెలుపుతున్న ఆ కాశవాణి అనుకున్నాడు. రక్తం, నిరపరాధులైన మనుష్యుల రక్తం, కావాలని కోరుతున్నట్లు ఉంది. విచారంలో మునిగిఉన్న ఈ అబ్బాయి భావాలు చిత్రించే ప్రయత్నం నేను చెయ్యదలచుకోలేదు ఏవేవో ఆలోచనలతో అతనికి పిచ్చిపట్టినట్లు అయిఉంటుంది. అలాగే కొంతసేపు ఉండిపోయి, చివరికి లేచాడు పేటిక మూసి వేగంగా ఇల్లువదిలి బయటికి వెళ్ళిపోయాడు. ఎటు వెళుతున్నాడో కూడా గమనించకుండా పిచ్చిగా ఇటూ అటూ తిరిగాడు.

కొంచెం కొంచెంగా బయటగాలికి అతని ఆవేదన ఉత్తమించింది. నిదానంగా తన పరిస్థితి గురించి ఆలోచించాడు దీనినుంచి వెలులకి రావటం ఎలాగా, అని ఆలోచించాడు. ఇంతకుముందే చెప్పినట్లు బారిచిన హంతకుడని అతనికి నమ్మకంలేదు. కాని, అగోస్థని అనే బందిపోటు వ్రాసిన ఉత్తరం విషయంలో మాత్రం ఏదో అన్యాయం జరిగివుంటుందని అనుకున్నాడు ఈ ఉత్తరంలోనే తనతండ్రి హత్య రహస్యం దాగి ఉండాలి అనుకున్నాడు. దొంగ సంతకం నేరం నిరూపించటం వీలుకాదని అతనికి తెలుసు అతనిలో దాగి ఉన్న కార్నికన్ ప్రతీకార వాంఛను అనుసరించి తేలికగా పగ సాధించినట్లయితే తనతోటి సైనికులు, పారిస్ లో మిత్రులు అందరికన్నా ఎక్కువగా మిస్ నెవిల్, ఏమనుకుంటారో అని భయపడ్డాడు. తన చెల్లెలి ఎత్తిపొడుపులు తనలోని కార్నికన్ చైతన్యానికి న్యాయంగానే తోచాయి. ఇటు అధర్మ పవర్తనకీ లోబడకుండా అటు త్యాగిమానానికి దెబ్బతగలకుండా ఉండాలంటే ఎస్పీ కేట్ (బారిచిన) కొడుకులలో

కొలంబా

21 వ పేజీ తరువాయి

ఒకరితో పోట్లాట కలిపించుకుని ద్వంద యుద్ధం ప్రారంభించటం కన్నా వేరే గత్యంతరం లేదనిపించింది ఆరోస్ దెల్లారెచ్చియాకి. కత్తి వేటుతో కాని తుపాకీ గుండుతో కాని ఈ వ్యవహారాన్ని ముగించటా తన 'ఫ్రెంచి అభిప్రాయాలకీ' కార్నికన్ అభిప్రాయాలకీ కూడా నమ్మకంగా ఉన్నట్లు తోచింది. ఇక తన కర్తవ్యం ఏమిటా అని ఆలోచించటా

నాకాసంకేతాలు అంతగా పరిచయం లేని ఓ నాకాధికారి ఓ ద్వీపం సమీపిస్తూ తన పడవ నంతా జండాలతో అలంకరించాడు.

ఆ ద్వీపం దగ్గరకు వచ్చిన ప్రతి నౌకా జండాలు చూసి వెనక్కుతిరిగి పోసాగింది. తర్వాతగాని ఆ కుర్ర నాకాధికారికి తెలిసిరాలేదు. జండాలకు అర్థం— “ఇక్కడ మహూచి ఎక్కువగా ఉంది. నేను మీకు తెలియపరుస్తున్నాను” అని

రమారావు (రాజమండ్రి)

మొరలుపెట్టాడు. అప్పటికే తన మీదనుంచి పెద్ద బరువు తీసినట్లయింది. వేరే అంతకన్నా సంతోషకరమయిన ఆలోచనతో మనస్సు కుదుటపరచుకున్నాడు. మిస్ నెవిల్ వచ్చిన తర్వాత ఆమెకి సంతోషం కలిగించాలంటే ఏమేమి చెయ్యాలో ఆలోచించాడు

తిరిగి గ్రామంలోకి వెళ్ళిపోవటానికి ఉద్యక్తుడయ్యాడు; తనకి తెలియకుండానే ఊరిబయటికి వచ్చి వేశాడన్నమాట ఇంతలో పొదలలోనుంచి ఎవరో చిన్న అమ్మాయి పాటవాడటా విన్నాడు. తన పాట

ఎవరూ వినటం లేదనుకుంటోంది కాబోలు ఆ పిల్ల! వివాదంగా, ఒకటే స్వరంతో పాడుతోంది. “దూరజేతంలో నా కొడుకా, నా కొడుకా-నాకాన్సీ, నెత్తురుతో తడిసిన నా చొక్కానీ కాపాడు...”

“ఏమిటి చిన్నమ్మాయి పాడుతున్నావు?” అన్నాడు కొంచెం చిరాకుగా మారాత్తుగా అప్పడే ఆమెను చూసిన ఆరోస్

“మీరా ఆర్స్ ఆంటక్” అని అరిచింది ఆ చిన్న అమ్మాయి భయపడుతూ. “కొలంబా గారు కట్టిన పాట....”

“దాన్ని నువ్వు పాడటానికి వీలేదు!” అన్నాడు ఆరోస్ కఠినంగా.

ఆ చిన్న పిల్ల ఇటూ అటూ చూసింది పారిపోదామని. కాళ్ళ దగ్గరే, గడ్డిమీద ఉన్న పెద్ద మూట గనుక లేకపోతే ఎప్పుడో పరిగెత్తి ఉండేదేమో

ఆరోస్ కి అప్పటికే కోపంకొంచెం తగ్గింది.

“ఏమిటి చిన్న అమ్మాయి తీసుకుపోతున్నావు?” అని అడిగాడు వీలయినంత నమ్మడిగా.

చిలినా కొంచెం సంకోదించినా, చివరికి మూట నిప్పిలోపల సామాగ్రి అంతా చూపించింది.

“ఈ రొట్టి ఎవరికి తీసుకు పోతున్నావు అమ్మాయ్?” అని అడిగాడు మళ్ళీ.

“మీకు తెలుసుకదండీ. మా మామయ్యకి”

“ఆయన ఒక బందిపోటుకదా?”

“మీకు ఏం కావలసినా చేసి వెళతాడు ఆర్స్ ఆంటక్ గారూ...”

“నిన్ను గనక పోలీసులు చూస్తే అతనిక్కడ అని అడగరూ?”

“పూదగో పని చేసుకునే ‘లూకాస్’ (కార్నికన్)కి బద్ధకం

అశోకా రాయల్ టాల్కం పొడరు మరియు అశోకా స్ప్రే

అపూర్వ సౌందర్య సాధనములు

విజయా కెమికల్స్
మద్రాసు-7

ఋతుక్రమం ఆలస్యమైతే?

విభావదపద్ధతి ప్రఖ్యాతిగాంచిన దేవిపిల్లు వాడండి

ప్రతికొద్ది ప్రాకటం
58 మాత్రలు వెల 11/-
నిగొక్కొద్ది ప్రాకటం
14 మాత్రలు వెల 10/-
ప్రతి కొద్ది ప్రాకటం

DEVI'S PILLS

దేవిపిల్లు ముఖ్యంగా
ఆలస్యమైన క్రమముగాకాక
పోయిన బాధతో కూడిన లేక
అగిపోయిన బాధతో కూడిన లేక
బాగుగ గుణమున్నవి

1 అతివంద్యములలోను
శిశుముగాను అమోఘము
గాను పనిచేయును
2 ప్రతీతిలోను అగిపోయినవి
అట్టివేరి కఠినమవును

MANUFACTURERS
SEENU & SONS, MADRAS 21

Selling Agents
DEVI AGENCIES MADRAS-21

స్టాకిస్తులు మెసూర్స్ థర్మోస్ ఆండ్ కం., ముదునూరువారి వీధి, గాంధీనగరం, విజయవాడ-3

మీకు చాలా ఉపయోగం

నటిక వేడ చేయి కుట్టినవంట అంటించితే వెంటనే బాధపోతుంది నిత్య జీవితాని కురయోగించే ఇలాంటి 200 అద్భుత రహస్యాలు 'చేతిపనులు' పుస్తకంలో వున్నాయి. ఇది వాకగా మంచి బానిసికి, పిప్పిసంటి పోటుకి, మొలమలకు, మూలశంఖక, శరీర నొప్పులకు, నదాలబలహీనతకు, గుండె బానిసికి, వాదాన్ని పోగొట్టుచి, ఇలాంటి వెన్న మలుపుగా స్వంతంగా చేసుకొనే పద్ధతులున్నాయి. ఇంకా అత్తర్లు, తల నూనెలు, నబ్బు, పోస్ట్, టూత్ పేస్టు, పొడరు మొదలైనవి చేసే పద్ధతులున్నాయి. "చేతిపనులు" అనే ఈ పుస్తకం చాలఉపయోగమైనదిగా ఉన్నదని 3-8-52 న ఆంధ్ర ప్రభ ప్రాసెంది వెల రు 3-50 న పై పోస్టు ఖర్చులు ఉచితం ఇంక్రిందిచేయవలెను. ప్రతి దొరుకును దేశసేవ ప్రచురణలు, ఏలూరు, ఆంధ్రకు ప్రాసెంది వి పి పోస్ట్ లో వెంటనే మీకుకూడా ఒక పుస్తకం పంపబడును

SWASTIK

పుష్పము మీ అదృష్టం చెప్పగలదు

మీ భవిష్యత్తులో ఏమి ఒరుగబోవునదిన్నీ, మీ పరియైన చర్యను గురించిన్నీ మీరు తెలుసుకొనగోరినట్లయితే ఒక పోస్టు కార్డు పైన మీకు ఇష్టమగు ఒక పుష్పము పేరున్నా, మీరు వ్రాయు తేదీ, వేళవివరములున్నా, మీ పరియైన విరునామాయున్నా వెంటనే వ్రాసినపండ్లి తోపాటు పోస్టుముద్రతోని రహస్య గణితము మూలముగామేము గుణించి, మీరు కార్డు వ్రాసినతేదీ అగాయతు 12 మాసములలోను మీయొక్క అదృష్టము, లాభవృద్ధిములు, జీవిత మార్గము, వివరములతోమీకు 3 యము కలుగునో, ఉద్యోగం విషయంలో మంచిచెడ్డలు, మార్పులు, అరంగ్యవిషయము, వరదేశాగమము, ఇర్ష్యా, శ్రమ, వివాహము, స్త్రీసఖము, సంతాపము, నిధినిక్షేపములు, లాటరీ, ఆకస్మాద్యవృత్తిలభము మొదలగువానిని గురించి స్పష్టముగా మానవారిగా వ్రాసి రు 125 న పై లకు మాత్రము వి పి గా పంపగలము (వి పి ఛార్జీలు ప్రత్యేకం) దుష్ట గ్రహములేవైనా ఉన్నయెడల కొంతిచ్చేయు విధానం కూడా తెలుపగలము వివరములు మా పూచీ పై పంపబడును మేము పంపిన భోగిట్లా మీకు తప్పిగా లేనివిడల పైకము వాపను చేయబడును ఒకసారి పరీక్షించండి అందు ఇంగ్లీషులో వ్రాయండి.

PT DEV DUTT SHASTRI, RAJ JYOTHIRAM (A W P)
P B 86, JULLUNDUR CITY

హిందూలో ఆనెలు

హిందూలో ఆనెలు, కండలు పెరిగి, వేళ్లు పాతుకుపోయి పాదము నేలపై బెట్ట లేక రాళ్లు తగిలిన తుళ్ళివడల వారు పైపూతగా వాడిన వేళ్ల తోసహా మాయంచేయ. గల సంతోషి వెల పోస్టు ఖర్చులతో రు 4-25 న పై కొక్కొక్కము చిత్రములు గలది రు 1-50 దాంపత్య రహస్యములు రు 3-00 తెలుగు హిందీ స్వయంశిక్ష రు 4-50 వాసు ఖర్చులు ప్రత్యేకము ప్రభ ఆండ్ కో

3, మలయ పెరుమాళ్ వీధి, మద్రాసు-1.

చెవుడు

మా ఉత్తమ చికిత్సా విధానం మామూలు చికిత్సకే కని మరల చేశారు గలదు పరిశ్రమ కోర్సు రు 17-97 పూర్తి కోర్సు రు 147-97.

Dr Sherman, FCS (USA)
181, R. N Guha Road,
Calcutta-28

RATNAM'S N-OIL

(పై పూతకు మాత్రమే)

అంగనరముల బలహీనత చెంది, చిన్నదైనచో తిరిగి యధాప్రకారం అయిపూర్తి పొఖ్య మనుభవించుటకు 50 సం॥ ప్రఖ్యాతి గలది 1 పీసా రూ 10/-లు వి పి 1-50 కావలసినవారు ఎన్నిన్ను పంపేది ఇందులో స్పెషల్ రకం అర్థంట్లు గుణమునకు రూ 25-00లు వి పి రూ 2-00

డాక్టర్ రత్నం సన్, Estd 1904)

మలకపేట బిల్డింగ్, ఆజంపూరా మార్కెట్ వద్ద,
హైదరాబాద్-24 (ఆంధ్రప్రదేశ్)

నెలకు రు 300 సంపాదించండి

మీ తిరికవేళలలో లేక పూర్తివ్యవధితో మా రక రకాల పాకు సామగ్రిలకు, పాన్-క-మసాల, వారి హిం సువాసన మాత్రలకు, మరియు యితర ప్రఖ్యాత కమ్మని వదార్దములకు అర్ధరూ సేకరించి నెలకు రు 300/- సంపాదించండి

ప్రతినిధులు లేని ప్రాంతాలలో జిల్లావారిగా ఏజెంట్లు నియమింపబడుచున్నారు వ్యాపార పర తులకు, పాంపిట్ పెట్టుకు వ్రాయండి

HARI MO & CO,
8/30, Arya Nagar, Kanpur

కొలంబా

ఎక్కువట. ఇటలీలో లుక్కా-
మొదలయిన ప్రదేశాలనుంచి కూలి
వాళ్లని తెప్పించుకునేవారుట వీరిని
'లూక్వా' అంటారు-అ)ల కోనం
తీసుకుపోతున్నాని చెప్పేస్తా."

అన్నది చిలినా తడుముకోకుండా.
"నేటకాళ్ళ కెవరికయినా ఆకలి
వేసి నీ దగ్గర ఫలహారాలన్నీ తినేస్తే
ఏం చేస్తావు?"

"అంతటి ధైర్యం ఎవడికి ఉంది?
మామయ్యతో చెప్పియ్యనూ!"

"అంటే నీ దగ్గర సామాను
లాక్కోనే మనిషి లేదన్నమాట...
మీ మామయ్యకే నువ్వంటే ఇష్ట
మేనా?"

"ఓ! చాలా యిష్టం ఆర్సంటన్!
మా నాన్నగారు పోయినప్పటి
నుంచి మా అమ్మా నేనూ చెల్లాయీ
ఆయన దగ్గరే ఉంటున్నాం. మా
అమ్మ జబ్బుపడేముందు డబ్బున్న
వాళ్ళందరితో చెప్పి పనులు
ఇప్పించేవాడు! మేయర్ నాకు ప్రతి
ఏడు బట్టలు ఇస్తాడు. చర్చి ఫాదర్
ప్రార్థన చెప్పటం, చదవడం నేర్పు
తాడు కాని అందరికన్నా మీ
చెల్లెలుగారే మాకు ఎక్కువగా
సహాయం చేస్తారు!"

■ సమయంలో అటు ఒక కుక్క
వచ్చింది ఆ చిన్నపిల్ల నోటిలో
రెండువేళ్ళు పెట్టుకుని గట్టిగా ఈ
వేసింది వెంటనే కుక్క ఆమె వద్దకు
పరుగుత్తుకుని వచ్చింది దానిని ముద్దు
చేసి పొదలలోకి పంపింది చిలినా.

ఆ తర్వాత మాసిన గుడ్డలలో
ఉన్న ఇద్దరు వ్యక్తులు బయటికి
వచ్చారు ఇద్దరి వద్దా కావలసినన్ని
ఆయుధాలు ఉన్నాయి

"ఓహో! ఆర్స్ ఆంటన్!
అన్నాడు వారిద్దరిలో ఎక్కువ
వయస్సుకల మనిషి "నన్ను
గుర్తుపట్ట గలుగుతున్నావా?"

ఎంత హాడుగారిపే ఆరోగ్యవంశం!
రైస్ బాయ్ స్నానం వల్ల అది యెల్ల మీ హిమ్మ!
రైస్ బాయ్ వచ్చి మురికిలోగల క్రిమిలను
కడిగేయను రైస్ బాయ్ వల్ల నుటం
అమలో అందరి జీవితం ఆరోగ్యవంశం!

ఎక్కడ

లైఫ్ బాయ్ ఉన్నదో
అక్కడ ఆరోగ్యము ఉన్నది

Lifebuoy

హిందూస్థాన్ సోప్స్

“లేదు,” అన్నాడు ఆర్నో అనని
వంక తేరిపారచూసి.

“టోపీ, గడ్డం మనిషి నెంత
మాన్యపేస్తాడో చూశావా?
లెఫ్టినెంట్ గారూ సరిగ్గాచూడండి.
వాటర్ లూసంగతి మరిచిపోయావా?

కొలంబా

బ్రాండ్ సావెల్లీని! యుద్ధభూమిలో
నీ తుపాకిలో మందుగుండు పెట్ట
టానికి పక్కనే ఉన్నది ఎవరు?
(అప్పటికాలంలో తుపాకి కాలే
వారి పక్కనే దానిలో మందు

పెట్టటానికి మరొకరు ఉండే
వారు-అ.)

“ఏమిటి! నువ్వా?” అన్నాడు
ఆర్నో “1816 లోనే సైన్యం వదిలి
పారిపోయావుటగా!”

“నువ్వు చెప్పినట్లే జరిగింది

డోపిరి తిరగనీయకుండా బాధించే పొడి దగ్గుకు

త్వరితమైన, నిశ్చయమైన గృహస్థ నివారిణి
Alembic **డైకాడిన్**
టెర్ప్ ససాక్వా

డాక్టర్ వృత్తి చేయండి

విశాఖపట్నంలో ఇంటిలో హోస్పిటల్
బ్యూషన్ ద్వారా హోమియోపతి
చదివి, గవర్నమెంటు రిజిస్ట్రర్,
కాలేజి ద్వారా డిప్లొమా పొందండి

హోమోపతి ఉచితం. వెంటనే వ్రాయండి
Indian Homoeopathic College,
(APW), JULLUNDUR CITY

క్యాలెండరు

వాణ్యమైన ఫోటో ఆఫ్ సెల్ క్యాలెండర్లకు
మమ్ము నెరవేరించండి. క్యాలెండరు బొమ్మ,
లమ క్యాలెండరు - న్యూస్ పేపర్లకు, ప్రింటింగ్
ర్యకు ప్రత్యేక భరణకు సవ్యయ చేయదును
మంచి కమీషన్ పై పని చేయుటకు సమర్థు
లైన విజంటు కావలెను. వెల: 50%
అగ్నింపబడినవి వ్రాయండి

Ajanta Art Calendar Mfg. Co
P B 255, Madras-1

Swastik

లోత

కేసరి కుటీరం
(ప్రివేట్) లిమిటెడ్
రాయపేట, మద్రాసు-4

పితామహ జనరల్ స్టోర్సు (పబ్లిష్డ్)

విజయవాడ చింతలపాటి మిర్జా ఇబ్రహీంపేట వెంగళరాజు

‘లెఫ్ట్ నెంట్!’ అబ్బ, ఆ పైనికో ద్వోగం వినుకుపుట్టించిందనుకో! అదీ కాక ఇక్కడ తీర్పవలసిన బాకీ ఒకటి ఉండేదిలే! హా! హా! చిలీ నువ్వు బలేదానివి. ఏదీ ఫలహారాలు బయటికి తియ్యి, ఆకలేస్తోంది లెఫ్ట్ నెంట్ గారూ, పొదలలో ఎంత ఆకలి పుట్టుకొస్తుందో మీకు తెలీదు ఇవాళ ఎవరిచ్చారమ్మో, కొలంబా గారా, మేయర్ గారా?”

“కాదు మామయ్యా, పిండిమర నడుపుతున్నాయన అమ్మకోసమని ఈ శాలువ ఇచ్చాడు.”

“ఆయన వనేమైనా చెప్పాడా?”

“ఆయనకింద పనిచేసే లుక్కాలు కూలీ గురించి తెగవులాడు తున్నాడుట!”

“దొంగ వెధవలు!.. నేచూస్తారే.. ఏమండీ లెఫ్ట్ నెంటుగారూ మాతో బాటు భోజనానికి కూర్చుంటారా? ఈయననరో తెలుసా?” తనతోపే వచ్చిన వ్యక్తిని చూచిస్తూ అన్నాడు, “ఫాదరీ గారు. ఆరోగ్యగారూ, ఫాదరీగారి పరిచయం చేసుకోండి ఫాదరీగారని ఆయన చెబుతున్నాడు, నాకు తెలీదు”

“ఏదోలేండి, దైవభక్తి, జిజ్ఞాసా కొంచెం ఉన్నవాడిని” అన్నాడు ఆ రెండవ వ్యక్తి. “అయితే నావృత్తి మాత్రం మార్చుకొవలసి వచ్చింది ఎవరు చెప్పగలరు? ఒకరోజు పోస్ అయి కూర్చుంటానేమో! ఏమంటావ్ బ్రాండలాచ్చియో?”

“ఎందువల్ల నీ అమూల్యమైన సేవ చరిక్కి దక్కకుండా పోయింది?” అని అడిగాడు ఆరో

“ఏమీలేదు బ్రాండలాచ్చియో చెప్పినట్లు బాకీ ఒకటి తీర్చాను వైద్యులలో పుస్తకాలు ‘మింగుతూ’ ఉండేకాలంలో మాచెల్లెలు ఒకామె ఏనో తెలివితక్కువ పని చేసింది ఆమెకి పెళ్ళి చేద్దామని ఇక్కడికి బయలుదేరాను. కాని నేను ఈ

R.S.

DAVAL

INK REGD.

దయాల్ ఇంక్

BEST FOR ALL PENS

DAVALBAGH INK FACTORY
KAKINADA

కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్

మీ దంతములను ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచునట్లుగా తయారైనది!

కాస్తోత్రముగా తయారు చేయబడిన కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ చాల సులభముగా పండ్ల సందులలోకి పోవును.. రోపలిభాగమును, వెలుపలిభాగమును ఎక్కువ శక్తివంతముగా శుభ్రపరుచును మెత్తగా తోమినచో చిగుళ్ళను గట్టి పరచును. కాల్గేట్ టూత్ బ్రష్ వాడి మీ పండ్లను, చిగుళ్ళను జాగ్రత్తగా సుంచండి

4 సైజులు * పెద్దంకు * చిన్నవానికి * పిల్లలకు * వసిపిల్లలకు

* గట్టిని * ఓమాదిరివి * మెత్తనివి

అంతేగాక డీలక్స్ ఆరోగ్యదాయకమైన ప్లాస్టిక్ పెట్రెరోగూడా లభించును!

కాక్యతమైన కుద్దిచేసిన నైలాన్ కుచ్చుల వలన ఇది బాగా మున్నుతుంది!

SHORT HEAD
COLGATE
Nylon TOOTH BRUSH
NYLON STERILISED

**జలుబు మరియు జ్వరచిహ్నములనుంచి
సత్వర, మరియు
పూర్తి నివారణకు**

'ఆస్ట్రోక్'

అస్ట్రోక్'లోవున్న శక్తివంతమైన ఔషధము కంటే నిరపాయముగా వారసు వివరించునది మరొకటి లేదని వైద్యశాస్త్రము యజ్ఞపఠేనది. 'అస్ట్రోక్' ఒక వరిత్య ఔషధం కావడం మాత్రంగా, ప్రపంచమంతా, లక్షలాది మంది వారితుంటు, సత్వర వార నివారణకు నిత్యం వైద్యులు ఉపయోగిస్తున్నది. 'అస్ట్రోక్'లో హానికరమైన ఔషధములు లేవు, దీనిని మరక్షితముగా ఎంత కాలమైనా సేవించవచ్చును. ఎల్లప్పుడూ 'అస్ట్రోక్'ను దగ్గర ఉంచుకోండి.

'ఆస్ట్రోక్'
అన్నిటికన్న
సురక్షితమైనది, గుణకారి

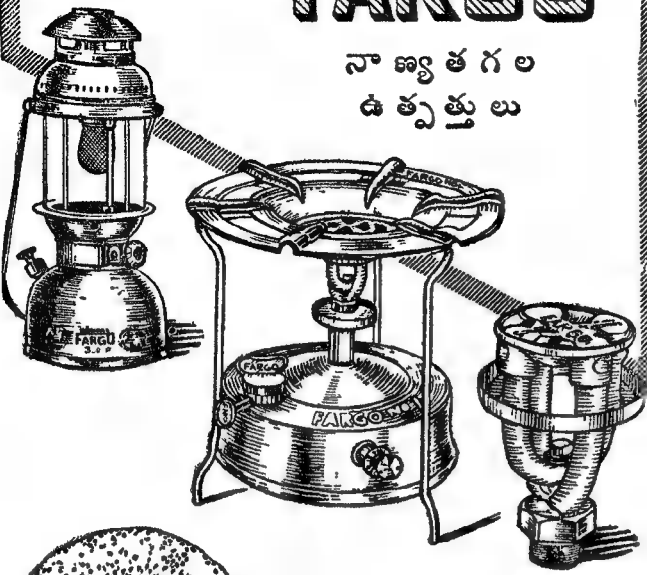
నికోలాస్ వారి (N) తయారు నాణ్యతకు మరియు తద్వలకు మీకు గ్యారంటీ కలది

A G I Q I TEL.

తప్పక కోరండి

FARGO

నాణ్యతగల
ఉత్పత్తులు

సమృద్ధమైనవి
పొదుపు అయినవి
మరియు
నాణ్యతగలవి

ఉత్పత్తిదారులు :

TEL.

ఫార్గో మేంటల్ ప్రోడక్టుస్
343-వి. మోర్టెండ్స్ రోడ్
బాండ్రా, బొంబాయి-50.

కొలంబా

వోటు చేరే మూడు రోజులముందు కాబోయే పెళ్ళికొడుక్కి జ్వరంవచ్చి పోయాడు ఎర్రని అతని శిరము డిని అడిగాను పెళ్ళి చేసుకోమని. అతనికి అప్పటికే పెళ్ళి అయిపోయింది. ఏమిటి చెప్పుడం?”

“చాలా చిక్కే వచ్చింది ఏం చేశాను?”

“అలా ఒక తుపాకి గుండు పేల్చాను,” అన్నాడు బందిపోటు మంచుగడ్డవలె కరుడుగట్టి కుపోయిన కంఠస్వరంతో.

ఆరో తన జుగుప్స ప్రకటించుకుంటూ ఉండ లేకపోయాడు మనిషికి కనీసం ఒక హత్య అయినా చేసిన ఈ ఇద్దరిని వదిలివెళ్ళలేక అక్కడే వారితో మాట్లాడుతూ ఉండి పోయాడు.

ప్రాండలాచ్చియో రోట్టె, మాంసం మొదలయినవి బయటికి తీశాడు. తను కొంత వడ్డించుకుని, శనకుక్కకి కొంచెం వేశాడు-దాని పేగు ‘బ్రూస్కో’ ఎంత దొంగ నయినా పట్టేస్తుందిట, ఒకరోట్టె ముక్క, పది మాంసం ఖండమూ చిలినాకి ఇచ్చాడు

“బందిపోటు జీవితం బాగా లేదూ!” అని అరిచాడు దైత్యుడి, జ్ఞానసిపానా కల మనిషి, కొన్ని ముద్దులు మింగిన తర్వాత “ఒక రోజు కష్టపడతారేమో గాని దెల్లా రెబ్బియా గారూ, ఆ పైన మీ ఇష్టమే ఇష్టం కాదా! మీకు మీరే యజమానులు!” అంత వరకూ ఇటాలియన్ లో మాట్లాడిన అతను ఫ్రెంచిలోకి మారుతూ అన్నాడు “కార్నికా నవయువకునికి సచ్చక పోవచ్చుగాని బందిపోట్లకి మాత్రం బలేగా ఉంటుంది ఇక్కడ ఆడవారికే కూడా బుర్రలు పనిచేయ్యవు”

“మీకు భాషలు బాగా వచ్చు లాగుంది,” అన్నాడు ఆరో కొంచెం గంభీరంగా.

“ఫెంచి చూట్టాగితే మీ చిన్న వయస్సుకి మర్యాద చేసినట్లేగా!”

“ఈ అమ్మాయికి పదిహేను ఏళ్ళు రాగానే పెళ్ళి చేసేస్తాను” అన్నాడు బ్రాంకలాచ్చియో. “అబ్బాయిని చూసేశాను”

“మీరే పెళ్ళి అడుగుతారా?” అని ప్రశ్నించాడు ఆరోస్

“అనుమానం ఏమున్నా ఉందా? నేనే గనక పెళ్ళి ఎవరి నయినా ‘నేను బ్రాండ్ సావెల్లీని నీకొడుక్కో మిచెలినా నావెల్లీని ఇచ్చి పెళ్ళిచెద్దామనుకుంటున్నా’ నంటే నండేహించే వారుంటారనుకుంటున్నారా?”

“మంచిదని కాదని నేను సలహా ఇస్తాలే,” అన్నాడు అతని స్నేహితుడు.

“కేనే వట్టి దొంగనయితే,” అని చెప్పుకుంటూ పోయాడు బ్రాంకలాచ్చియో, “వట్టి పెధవనయితే నా ఈముష్టిసంచి తెరుస్తాను. అంగులోకి కాసులు గలగల రాస్తాయి.”

“అందుగో నీ నంచీ,” అన్నాడు ఆరోస్ “ఎలా డబ్బునిఆకర్షిస్తుంది?”

“ఆకర్షించదు, నేనే రాస్తాను, ఒక ధనవంతుడికి, ‘నాకు నూరు ఫ్రాంక్ లు అవసరం’ అని వెంటనే పంపించేస్తాడు నేను మర్యాదస్థుడిని లెఫ్ టినెంట్ గారూ!”

ఫాదరీ అన్న బందిపోటా అన్నాడు, “దెల్లఁచెప్పియారూ! మా పలుకుబడిని దుర్వినియోగం చేసే పెధవలు కొందరు ఈ దేశంలో ఉన్నారు తెలుసా? మా సంతకాలు ‘ఫార్జీ’ చేసి డబ్బు గుంజుతూ ఉంటారు!”

“తెలుసూ!” అన్నాడు ముక్త సరిగా. “కాని ఎంచేస్తారు అనలు?”

(ఇంకా ఉంది)

పరిమళ

బ్రాహ్మి హేర్ ఆయిల్

గున్నితిముగా పరిమళం చేయబడిన ఈ ఆయుర్వేద హేర్ ఆయిల్ మెదడును చల్ల పరచి, ఉపశమన గలిగించును క్రమమైన బ్రాహ్మి హేర్ ఆయిల్ వాడకం మెదడుకు కలుగు అలస

టను తొలగించి, హాయిగా నిద్రపట్టించును ఆరోగ్యవైః కురులు పెరుగు టను తోడ్పడును.

బెంగాల్
తెమికల్

కంకత్తా
బొంబాయి
కాన్పూరు

PTM

PARAGON

బట్టలలో పరిపూర్ణము
నామొం ఇప్పటికీ అనమోనం
ప్యారెగాన్

ప్యారెగాన్ టెక్స్ టైల్ మిల్స్

హైదరాబాద్-13

EVEREST

విర్మించానీ 'టాంక్ బాడ్'ను 'మిలీటరీ' లాగ చెయ్యాలని అలోచనలు పోతాయి ఇంకా ఎన్నో ఉపాగానాలు జరుగుతున్నాయి నీటన్నింటినీ సమర్థించాల్సిందే! వట్టంలో అనేక గృహ విద్యాల కార్యకలాపాలు జరుగుతున్నాయి అనేక 'కాలనీలు' వెలసినాయి కొత్త కొత్త పోటర్లు భారీబొత్తున వచ్చి పడుతున్నాయి రోజురోజుకు జనాభా తాకిడి కూడా పెరిగి

రాజధాని కమర్సు

11 వ పేజీ తరువాయి

పోతోంది వీంతోపాటే ఆచరింపులకు కూడా వితిమీరి పోతోంది డ్రైవ్లో సిస్టమ్ ఉన్నా కూడా అదిలేని వట్టం మారిరిగా కనిపించటం అవమానకరం పథకాలు వేసుకుంటూ,

ముందుకు వెళ్లి పోవటంతోపాటు ఈ అవారోగ్యకర, పరిస్థితి, ఆపవ్యమైన దృశ్యాలు రూపుమాపటానికి కూడా తగు ప్రయత్నాలు చేస్తూనే ఉండాలి అప్పుడే రాజధాని పగరం కళకళలాడుతూ నిర్మలంగానూ పరిశుభ్రంగానూ, ఆకర్షణీయంగానూ ఉంటుంది లేకపోతే ఈనాటి పరిస్థితిని విధానానికి ప్రతిబింబంగా నగరం కూడా కనిపిస్తూ ఉంటుంది — ఐ ఎల్ ఎన్ ★

ఎవరూ ఉతికి బట్టలన్నీయు మెరిసే తెల్లగాను, పరిశుభ్రంగాను వుంటాయి. సర్ఫ్ యొక్క ఉతికి అదిక కత్తి వల్లనే. ముద్దల కొండీ నురగ, మి వోణలు పద్దులు చీరలు, పిల్లల బట్టలు.. ప్రతీదీ అమిత తెల్లగాను అతి శుభ్రంగాను వుంటుంది. సర్ఫ్తో ఇంట్లో ఉతిక్కోండి!

సర్ఫ్ అమిత తెల్లగా ఉతుకును

కెపీ 36-140 TL

వాండ్రప్రాన్ లివర్ ఉత్పత్తి

"ఉపాయం ఉంది బాన్ !" (కేబుల్‌లోని
మీన్స్ లో తీసి చూస్తుంది)
"నెహ్రూ ! వెళ్ళండి ?"
అందరూ చేతులెత్తి ఆ నిజమే అధికారం
మీ వెళ్ళారు

* * *

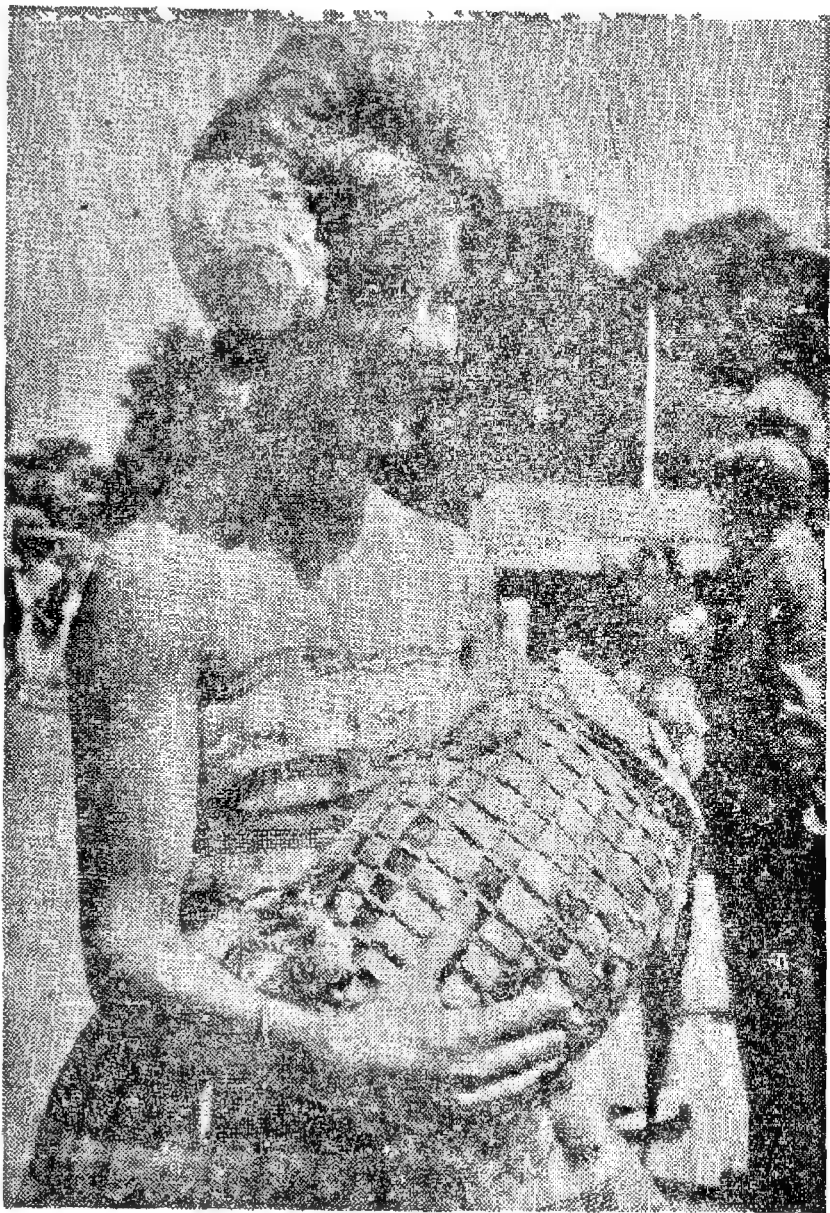
"నడుకు పోతే పొయింది సింగ్ ఏమయ్యాడు"
"పోతుంటు చిక్కాడు బాన్ !"
"చిక్కాడా ? మీరంతా చచ్చారా ?"
"లేదు బాన్ ! సింగ్ ను విడిపించాలని చూశాం
పీలుకానప్పుడు కార్మికం."
"నెహ్రూ ! అదీ తెలివి. ప్రాణంతో పోతు
అటు దొరకకూడదు. దొరికాక ప్రాణంతో ఉండ
టానికి వీలేదు. నెహ్రూ ఫ్లైట్ మార్చేసి—
మైదాన్ రూట్ కి తిప్పుండి లాల్ బిర్." **అ**
"ఆ ముసలి రంగయ్య కనిపించలేదు బాన్ !"
"ఒక్కోళ్ళే మూట్ చేస్తాను ! నా లోకా
ల్లించి వెతుకుతున్నారు. ఒక్క ముసలి వెదచు
వట్టుకోలేక పోయారు ! తిని లాగి చావమంటే
తయారవుతారు !"
"ఆ ముసలేడు కనిపించాడా మీ కాళ్ళముందు
వదలండి బాన్ !"
"నోర్నయ్ ! కాళ్ళ ముందు వదలి తర్వాత
మార్చాడు."
"అలాగే బాన్ ?"
"టార్జన్ ! పోలిం వాళ్ళు జాగ్రత్త పడు
తున్నారు ! బంగారు కట్టిల్లి గోడౌన్ నుంచి
గ్రేటెర్ డెడ్ లోకి మార్చండి. రాత్రిం
బళ్ళు కావాలా వెయ్యండి !"
బంగళా నౌకరుని నిలబెట్టి ఉంచుతారు
రోజీలు.
"ఊ ! లోయండి !"
రోజీలు నౌకర్ని ముందుకు తోస్తారు. నౌకరు
ముందుకి తూలి పడతాడు. స్విచ్ ఆన్ అయింది.
పుక మనిషి చేత్తో లాకగానే నౌకరు చచ్చి
పోతాడు.
రహస్య మందిరంలో పానకాలుని రెక్కలు
విరిచి కట్టి సింగ్ బెట్టారు. అతని వీపు వెనుక
దూరంగా— నైలాన్— అతని చేతిలో కత్తి.
పానకాలు ఏ పరిస్థితిలోనూ వెనుతిరిగి చూసే
అవకాశంలేదు.
"తాగించి తండవలాడించినంత మూత్రావ
మన గుట్టంతా చెప్పేస్తావ్వుమాట.
"లేదు బాబూ లేదు. ఒక్క తెలిలేదు. ఈ సారికి
క్షమించండి !"
"నిన్ను త్రాగించిన మార్వాడీ కడంతా
ఇప్పుడు తెలిసిందిగా !"
"తెలిసింది బాబూ ! ఆ బొంగళాయాల్ని"—
"ఇప్పుడు చంపేయ్ ! నిన్ను క్షమిస్తాను."
"....."
"మార్వాడీవే ?" (కత్తి పానకాలు కడు
పులో ఆనించాడు.)
"ఈ కత్తికి ఏ ప్రాణం ఇచ్చిరావరే— వాడి
ప్రాణం తీసిరావరే !"
"బాబూ ! వాడి ప్రాణం తీస్తాను !"
"వరే ! పో ! ఏర్పాట్లు చేస్తాను. ఊ !
గదిలోకి తీసుకుపోండి"
రోజీలు పానకాలును గదిలోకి తీసుకు
పోతారు.

అవీ - ఇవీ - అన్నీ

9 వ పేజీ తరువాయి

నైకన్ మోవైపు చూసి
"రాజ్ !"
"యన్ ! బాన్ !"
"ఇలా రా !"
ఇద్దరూ పొమున్న గదిలోనికి వెళ్ళారు లాజ్

రాజ్, సి వారాయలరెడ్డి. ఆరుద్ర, చాయ ?
సి వాగ్వరరావు పంజాబ్ టి చందలిరావు,
కళ : కృషి రావు, నృత్యం చిన్ని సంతోష్,
కూర్పు సంతోష్, దర్శకుడు ఏ మధుసూదన
రావు, నిర్మాతలు డి . రెడ్డి తమ్మారెడ్డి,
కృషి మూర్తి అసోసియేట్ దర్శకుడు సి సి రెడ్డి,
శ్రీ సత్యన్నారాయణ మహాత్మ్యం
అందరూ నివాసుక వంటి దీపికలి మొద

రకరకాల ఫ్యాషన్ లు అందులో "ఎగ్జిజెట్ గ్రాంట్." దొక రకం.

పోయి మిద కేబులుమాలమే— పోయి చేస్తుంది.
"నెహ్రూ !... నేనే... పానకాలు తిల్లాలో
ఉన్నాడు. వెంటనే... నేనే..."
ఈ నవ్వువేం రవీంద్ర అర్జు (పాదక్షున్న)
వారి "లక్కాధికారి" చిత్రంలోనిది. ఈ చిత్రంలో
రామారావు, గుమ్మడి, రేలంగి, రమణారెడ్డి,
నాగయ్య, కె. వి. యస్. శర్మ, కృష్ణకుమారి, గిరిజ,
మూర్త్యకాంతం, మొదలగువారున్నారు,
మూలులు : వార నిరంజన్, పాటలు : కొన

అగు ఉత్తమ చిత్రాలు నిర్మించి, సమర్పించిన
కె. గోపాలరావు ఆశ్రయాత్ పిక్చర్స్ బేస్ క్ కింద
"శ్రీ సత్యనారాయణ మహాత్మ్యం" చిత్రాన్ని నిర్మించి
బోడున్నారు. ఈ చిత్రంలో యస్. టి. రాం
రావు, శ్రీ సత్యనారాయణస్వామిగా కనిపిస్తాడని
తెలుస్తుంది. రచన : సముద్రాల, సంగీతం :
ఘంటసాల, చాయ : సి. వాగ్వరరావు, ద్శు
కత్యం : పి. యస్. సత్యనారాయణ. టి. ఏ.
సి. దదా, రాసా

సరికొత్తది
మరింత పుష్టికరమైనది పలుకులుగా పోషించి

ఓవోమాల్

పుష్టినిచ్చే ఆరోగ్యకర ఆహార పానీయము

ఇదే సరికొత్త ఓవోమాల్-పుష్టినిచ్చే రుచికరమైన పానీయం. బలవర్ధక వస్తువుల సారం. రోజంతా పనిచేసిన తరువాత కలిగే నీరసాన్ని పోగొట్టి మరింత సత్తువ చేకూరుస్తుంది. విటమిన్లు సమృద్ధిగా వున్నందువల్లా, ఇట్టే జీర్ణించుకోగల విధంగా 'ప్రీ-డైజెస్ట్' చేసినందువల్లా, జబ్బుపడి లేచినవారు సత్వరంగా కోలుకోడానికి సంజీవినిలా పనిచేస్తుంది. ఓవోమాల్ మీకు ఉల్లాసాన్ని శక్తిని ప్రసాదిస్తుంది.

ఫుడ్స్ ఫ్యాక్ట్స్ & షెర్బిలెజర్స్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్

67, గోదాన్ వీధి, మద్రాసు-1

శబుకు రోడ్, తాడేపల్లిగూడెం ఆంధ్ర ప్రదేశ్

EPFEP 2

కాత్త తరహా పాత్రలో నాగేశ్వరరావు. [పునర్జన్మ] కొత్త దనం గల కథతో పాటు కాలక్షేపం కూడా "పునర్జన్మ"

(విర్మాత : ఎ. వి. సుబ్బారావు (పి. వి. పి.)
దర్శకత్వం : ప్రత్యగాత్మ : రచన : అత్రేయ,
ప్రత్యగాత్మ, సంగీతం: చలవతిరావు. నాగేశ్వరరావు,
కృష్ణకుమారి, గుమ్మడి వాసంతి, సంధ్య, మూర్య
కాంతం, వర్మనాథం, రమణారెడ్డి, మొదలగువారు
నటించారు.)

భార్యభర్తలు, కులగోత్రాలు, చంటి చిత్రా
అను తీసి జనమోదం పొందిన పి. వి. పి. వారు
తీసిన తాజా చిత్రం పునర్జన్మ ఆగస్టు 23 వ తేదీన
ప్రతికం వాళ్ళకి ముప్పవంపుడు కథతోని కొత్త
దనం ఇంపుమించు అందరితోను, కుతూహలాన్ని
కలిగించింది. గుల్షన్ నందా రాసిన ఈ పొంది
కథ 'పార్థుల' కథ కాదు.

ఒక శిల్పి చేతులారా నిర్మించుకున్న శిల్పం
("క్షిర్యనీ అనవా ? ప్రేయసీ అనవా ?") పిగ
రెడ్డును అజాగ్రత్తగా పారవేయడం చేత తగిలి
పోయి, అతని సుతివెడి పోడం, వైద్యులు ఒక
"ఆడే పాడే సుండరాంగి" సుబ్రాహ్మణ్య అతనికి
ప్రపంచజ్ఞానాన్ని ఇవ్వగలమని తీర్మానించగా,
ఒక వేళ్ళను శిల్పి తండ్రి అందుకు నియమించడం
జరుగుతుంది. వైద్యం పనిచేస్తుంది గాని ఈతోగా
పిచ్చిలోనే ఆ యువకుడు ఆ వేళ్ళ క్షయం, బొమ్మల
పెల్లిలో తొలి కట్టడం — దరిమిలాన అతని
సుఖం కోరి ఆమె దూరమనడం జరుగుతుంది —
పిచ్చి రాకూర్కం అతనిని ప్రేమించిన 'మరదలు'
పిచ్చి వచ్చిన తర్వాత "బావను తనవాడిగా
చేసుకోలేకపోయిన నేరం గ్రహించి ఫలాని వేళ్ళ

("మట్టిలో పుట్టిన మాణిక్యం") "నీకు ఈ
పునర్జన్మ ప్రసాదించింది." అని చెప్పేస్తుంది.
ఆ వేళ్ళనే అతడు భార్యగా స్వీకరిస్తాడు. ప్రధాన
మైన ఈ ఇతివృత్తంలో హాస్యం కోసరం
ప్రవేశించిన పైంటిమ్మ గా రమణారెడ్డి,
"స్మూడెంట్స్"గా వర్మనాథం రాజబాబులు పైంటిమ్మ
భార్యగా మూర్యకాంతం ఉద్బాధు. వర్మగా చూడ
టానికైతే వీళ్ళ 'పాత్రకల్పన' బాగుంది. కొత్త
తరహా ప్రధాన పాత్ర "గోపీ" నాగేశ్వరరావు
ఆ పాత్రకు అలంబనగా ప్రాణం పోసే పాత్ర
'వేళ్ళ' రాధగా కృష్ణకుమారి నటించారు. ఇటీ
వల రెండు చిత్రాలుగా విరుత్తాహుతరుమూర్తి
కృష్ణకుమారి, ఈ క్షీణిస్తున్న పాత్రను అత్యంత
ప్రశంసనీయంగా పోషించింది — ఆమె ప్రతిభకి
చిత్రం 'తాళిదు'గా భావించవచ్చును. 'తాళి
బొట్టు' మీద ఆ 'అలి'గా మహాలే కోర్కె. గల
వెలయాల్లిగా ఈమె చూపించిన నటనా, కరు
ణతో పిచ్చివాడైన వాడి బాధ్యత నెత్తిన నేను
కున్న ప్రేమూర్తిగా ఈమె నటనా కూడా
ప్రేక్షకుల సామభూతిని పొందవచ్చును. ఈ చిత్రంలో
సజీవమైన పాత్ర వాసంతిది. తనకు ఆట
పాటా రారు. బావా తనవాడు కాదు. కాని విద్యా
వతిగా సంస్కార వలీమను ప్రదర్శించి, ప్రేమకు
గల సాంఘికమైన అవధులను అవసరాలను
గుర్తించి, "బావా ! నీకు కాదగ్గ భార్య వేరే ఉందన్న
వాసంతి పాత్ర ఒక్కటే వాస్తవిక మైనది.
ఈ చిత్రంలో ఈ పాత్ర ద్వారా వాసంతి కొక

అందమైన తర్ఫీదు అభ్యున్నతరే గాని ఈ పాత్రకు
మరింత అవకాశం ఇచ్చివుంటే బాగుండేది.
అలాగే మంచి అవకాశం గోపీ తాగుబోతు బట్టగా
నటించి అందుకున్న నటుడు ప్రభాకరరెడ్డి,
అలాంటి అవకాశం అందుకోలేని జాబితాలోకి
రమణారెడ్డి, సంధ్య మొదలగువారు వస్తారు.

ఈ చిత్రం చిత్రీకరణ అంత సుఖమైనది
కాదు. సామాన్య ప్రేక్షకుని స్థాయికి దిగి
లేవడంలో విర్మాతం కృషి ప్రశంసనీయమైనదే
గాని సమీక్షకుని అభిప్రాయాలుగానే అయినా
ఒకటి రెండు షెడ్యూలు ఇక్కడ పేర్కొనడం
అప్రమత్తం కాదనుకుంటాము. మనిషి మరి చెడి
టానికి గల కారణాలలో లేదా మరి రాగల కారణా
లలో ఏవి సత్యాలు ఏవి కావు అనే ప్రశ్నకు తావు
లేదు. అవి ఈ చిత్రంలో మాదిరి జరిగవచ్చును
కూడా. ఈ చిత్రంలోని ప్రధాన పాత్ర 'గోపీ' ఒక
'శిల్పి' — 'కళా పిపాసి' అంటే తనే తన కృషికి
ప్రతిఫలాన్ని శిల్ప సుందరాంగణంతోనే
తనదయం పొందుతూంటాడు. ఇతే గోపీ తత్వ
మిలాంటిది అతడిరకం 'కళాకారుడూ' అనే ముద్ర
ప్రేక్షకులపై పడటానికి ఈ చిత్రంలోని తొలి
సన్నివేశం చాలలేదు. ఇందుకు ఇంకా ప్రాతిపదికగా
(ఫౌండేషన్) ఒకటి రెండు సన్నివేశాలుంటే
దరిమిలాన ఆ పాత్ర పిచ్చివైష్ణవుడు మరింత
సామభూతికి అవకాశం కలిగింది. ఈలాంటి చిత్రా
లలో ఎక్కువ ప్రాతిపదిక, ప్రత్యేక వాతావరణ
కల్పన (ఉదా : ఎలిజెబెత్ టేంర్ నటించిన
"నెడ్డల్స్ లాస్ట్ న్యూర్") అవసరం. గోపీ పిచ్చి
వాడై పోయి తల్లిపోతో దగ్గరికి రక్షణ కోసరం
వరిగెడరాదు. ఈ అడ్డబాటికి అధివరకటి జీవి
తంతో ఒక కారణం; ఏదేనా చూపి ఉంటే ఇంకా
సామాన్య ప్రేక్షకుని హృదయానికి కథ హత్తు
కునేది. అలాగే వాసంతి పాత్రకు మరికాస్త,
'పుష్పి'ని కలిగించవచ్చును. తనకు అటాపాటా
రాక పోవడమే 'బావ' శిల్పసుందరులలోని సాందర్య
రాధన చెయ్యడానికి కారణమేమో అనే భావం
మొదలు; అదే తన ఆ తర్వాత చూపివుంటే, ఈ
పాత్ర మరింత 'రక్తి' గట్టేది.

మొత్తానికి ఇందులో 'కాత్త'లో పాటు
మామూలుగా నీటి ప్రేక్షకుల సరింతచే, పాటలు
(నీకోసం నీకోసం.... నా ప్రాణం నాగవం...) హాస్యం
(వర్మనాథం కోడి నవ్వు) సూర్యకాంతం.
కాత్తవేషం, ఎల్. విజయలక్ష్మి — పుట్టం
కృష్ణకుమారి (వరదాలు తొలగి....దీపాలు వెలిగి..)
పుత్రాలు ఇవన్నీ గాక, ఈ సంస్థకు ప్రత్యేకత
నిచ్చిన సాంకేతిక ప్రమాణాలు 'నీవ్ నెజెం
టేషన్' ఇవి ఈ చిత్ర విజయానికి రోహద్య
మిస్తాయి. ఈ రకం క్లిష్టమైన కథను సామాన్య
ప్రేక్షకుని స్థాయికి ప్రజాచివ విర్మాతలు
అభినందనీయులు.

రీటికె. ★

ఒక వక్కన పన్నులు కనీసం 25%కి పెరుగుతూంటే ఇంకో వక్కన జీవన వ్యయంకూడా, అదే శాతంలో పెరిగి పోతుంది ఇంకో వక్కన ప్రతివాడు తన నెలసరి ఆదాయంలో కొంత ధనాన్ని చచ్చినట్లు పొదుపు చేసుకోవాలని శ్రీ మొరార్జీ ఒక శాసనాన్ని కూడా చేయించాడు

న్యూ ఢిల్లీ లేఖ

7 వ పేజీ తరువాయి

అయినా పెద్ద పెట్టుబడులు, కృష్ణమాచారికి వ్యతిరేకంగా మొరార్జీని సమర్థిస్తూనే వున్నాయి

అన్ని దేశాల్లో మాదిరిగా మనదేశంలో కూడా కమ్యూనిజానికి దోవమాపేది ఈ భారీ పెట్టు

బదులే అసలు గమ్మత్తే మిటంటే తమలో తమకు వడకపోయినా, మిసన్ వర్గం, మొరార్జీ వర్గం, కూడా శ్రీ టి టి కె కి వ్యతిరేకంగా పని చేస్తున్నాయి

లోగడ నేపథ్యంబట్టిగానే, పరిశ్రమల శాఖ పునర్నిర్మాణం, ఆర్థిక మంత్రి ఎన్నిక బట్టే ఉంటుంది శ్రీ కృష్ణమాచారి ఆర్థిక మంత్రి ఐనా కాకపోయినా, ఆర్థిక—రక్షణ సహకార శాఖ, పరిశ్రమలు, భారీ పరిశ్రమల శాఖల మరమ్మతు మాత్రం తప్పనిసరిగా జరగాల్సి ఉంది. పరిశ్రమలలో సంబంధం గల శాఖలను కలిపిస్తే, కావాలనుకుంటే, సరఫరాలు, అభివృద్ధి విభాగాలను దీనికి కలపవచ్చు

నరే ఇక గుల్జారీలాల్ నందా విషయం ఆయనకు అవార—వ్యవసాయ శాఖను అప్పగిస్తే చాలా బాగుంటుంది కారణమేమంటే ఈయన కమ్యూనిస్టుల వత్తాసి (కేవలం వాగ్రూపమే చనుకోండి) తో అవార వ్యవసాయ మంత్రి శ్రీ యన్. కె పాటిల్ ను ఆయన వ్యవసాయోత్పత్తులు పెంచలేక పోయారని విమర్శించేవాళ్ళుగదా! ఇప్పుడు నందాజీని అవార వ్యవసాయశాఖను తీసుకోవలసిందిగా ప్రధాన మంత్రి అడగాలి ఆ మాటల మధ్య వాకో విషయం జ్ఞాపకానికి వస్తోంది. ప్రపంచ యుద్ధం రోజుల్లో లోగడ స్వర్గీయ మాంటేగు ఒకసారి, మెనపట్ మియా విషయంలో 'గవర్నెమెంట్ ఆఫ్ ఇండియా' విధానాలు విఫలయ్యాయని?, బ్రిటిష్ హౌస్ ఆఫ్ కామన్స్ లో ప్రభుత్వాల్ని దుయ్యబట్టారు. బ్రిటిష్ ప్రధాని ఆ మర్నాడే శ్రీ మాంటేగును భారత వ్యవహారాల మంత్రి పదవిలో నియమించారు దాని ఫలితమేమిటయ్యిందంటే భారత స్వాతంత్ర్యానికి దారితీసే మాంటేగు—చెమ్స్ ఫోర్డ్ నంస్కరణలు వచ్చాయి అలాగే శ్రీ గుల్జారీలాల్ నందాను అవార—వ్యవసాయ శాఖకు మంత్రిగా నియమిస్తే అది అవారం విషయంలో దేశ స్వాతంత్ర్యానికి దారితీయవచ్చు. ఈయన చేస్తున్న ప్రణాళికలలోని 'మరమ్మత్తు'లను చూసి మురిసిపోయి మన ప్రధాన మంత్రి దేశీయ వ్యవహారాల పదవిని కట్టబెట్టాలనుకున్నారు ఈ పనివల్ల ప్రధాని లోగడ స్వర్గీయ పండిత వంత్, శ్రీ లాల్ బహదూర్ శాస్త్రి చేసిన మంచి పనులను తోసిపారేసి దేశీయ వ్యవహారాల శాఖను లోగడ పండిత కైలాసనాథ కటూజ్ దిగజార్చిన స్థాయికి తీసుకుపోవాలనుకున్నారో ఏమో! ఈ వార్త వల్ల ప్రణాళికా సంఘ ఉపాధ్యక్షుల పదవికి తగాదాలన. ఫిటీని (అనుకోకుండా వచ్చిందేంకాదు) తెచ్చి పెట్టింది ప్రణాళికా సంఘ స్థాయీ మారి పోయింది కనుక దాని ఉపాధ్యక్షుడెవరైనా ఒకటే

ఇప్పటి వార్తలవల్ల, సర్దార్ స్వర్ణ సింగ్ ను అవార వ్యవసాయశాఖ మంత్రిగానూ, న్యాయ మంత్రి అశోక్ సేన్ ను రైల్వేల మంత్రిగాను నియమిస్తారని తెలుస్తున్నది

[ఈ లేఖ మంత్రివర్గం మార్పులకు ముందుగా వ్రాసినది— సం॥]

ఐ టెక్స్ (కాటక్)

శాస్త్రీయంగా తయారైనది

చిన్నసిల్కలకు కూడా వాడవచ్చును

అరవింద్ లేబరేటరీస్

పి. డి. 1415, మద్రాసు-17

తెలంగాణా జిల్లాలు, హైదరాబాద్

మినహా ఆంధ్రప్రదేశ్ కు ఏజెంట్లు

ప్రగతి ఏజెన్సీస్,

పులిపాటివారి వీధి, విజయవాడ-1.

నల్లులను చంపును

వి.జే.స్

బెత్రిఫోలిన్-20

సాగ్ సన్స్ కెమికల్ కో., మద్రాసు-21.

మనోరంజకమైన మదురసువాసనతో కూడిన

పరిమళ హోరాయిల్

- జోస్తిను, రోజు, తెవెండరు సువాసనలతో దొరకును
- ఘోరదనుకు చల్లదనము నిచ్చును
- శిరోజములను నిదువుగ, నల్లగ వుంచును
- స్వచ్ఛమైన కొబ్బరినూనెతో తయారుచేయబడినది

మట్టుసరి గోపాలకృష్ణ మూర్తి, బ.కాం.

మాన్యుఫ్యాక్చర్స్, తిలకం, తిలకం, గుంటూరు-1

నా త్మన తి రా జ సు లో చ న (ఫోటో ప్రకాశక్)

ఇందిరా దేవి

తెల్లని దంతములకు, ఆరోగ్యవంతమైన చిగుళ్లకు

రెమి

టూత్ పేస్టు

ఉపయోగించండి
